

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดและการรายงานการพัฒนายั่งยืน
ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100)

**The Relationship between CEO Characteristics and Sustainable Development
Reporting of Listed Companies in the Stock Exchange of Thailand (SET 100)**

กฤติกา โพธิ์แก้ว

Kritika Pokeaw

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Degree of Master of Accountancy**

Prince of Songkla University

2563

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดและการรายงานการพัฒนายั่งยืน
ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100)**

**The Relationship between CEO Characteristics and Sustainable Development
Reporting of Listed Companies in the Stock Exchange of Thailand (SET 100)**

กฤติกา โปธิ์แก้ว

Kritika Pokeaw

**วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัญญัตินิติศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาบัญชี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Degree of Master of Accountancy**

Prince of Songkla University

2563

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดและการรายงานการพัฒนา
อย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100)
นางสาวกฤติกา โพธิ์แก้ว
สาขาวิชา บัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ลิ้มอุสันโน)

.....ประธานกรรมการ
(ดร.ศิริดา นวลประดิษฐ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ลิ้มอุสันโน)

.....กรรมการ
(ดร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต

.....
(ศาสตราจารย์ ดร.ดำรงศักดิ์ ฟ้ารุ่งสว่าง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ .....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤตติ ลิ้มอุสัน โน)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ลงชื่อ.....

(นางสาวกฤติกา โพธิ์แก้ว)

นักศึกษา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และ
ไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นางสาวกฤติกา โพธิ์แก้ว)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดและการรายงานการพัฒนา
อย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100)

ผู้เขียน นางสาวกฤติกา โปธิ์แก้ว

สาขาวิชา บัญชี

ปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน
ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) และทดสอบความสัมพันธ์
ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนของบริษัทที่
จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ กลุ่ม
ตัวอย่างจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 ที่ถูกคำนวณใน
ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ที่ได้รวบรวมไว้ ระยะเวลา 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2557-2561 กลุ่มตัวอย่างที่ได้
ในแต่ละปีซึ่งมีข้อมูลครบทั้ง 5 ปี ปีละ 42 บริษัท รวมจำนวน 210 ปีบริษัท การวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้
ในการศึกษา คือ การวิเคราะห์แบบสหสัมพันธ์ การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์
ความถดถอยเชิงพหุ ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารสูงสุดเพศชายและได้มีการควบตำแหน่ง คือ ดำรง
ตำแหน่งทั้งเป็น ผู้บริหารสูงสุดและประธานบริหาร และบริษัทมีความเสี่ยงของกิจการและกำไร
สุทธิสูง ส่งผลทำให้มีการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนลดลงมีความสัมพันธ์เชิงลบกับ
การเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนอย่างมีนัยสำคัญ แต่ถ้าบริษัทมีผู้บริหารสูงสุดที่จบ
การศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไปและมีอายุมาก จะส่งผลให้มีการเปิดเผยการรายงานการพัฒนา
อย่างยั่งยืนเป็น ไปในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ: การพัฒนาอย่างยั่งยืนการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุด

Thesis Title The Relationship between CEO Characteristics and Sustainable Development Reporting of Listed Companies in the Stock Exchange of Thailand (SET 100)

Author Miss Kritika Pokeaw

Major Program Accountancy

Academic Year 2019

ABSTARCT

The objectives of this research are to study CEO characteristics and the disclosure of sustainable development reporting in listed companies on the Stock Exchange of Thailand (SET 100) and test the relationship between CEO characteristics and disclosure of sustainable development reporting in listed companies on the Stock Exchange of Thailand (SET 100). The sample is from the listed companies on the Stock Exchange of Thailand, SET 100 group, which has been calculated in the stock market index and has been compiled for 5 years from 2014-2018. The sample group in each year, which has complete data for 5 years is 42 firms per year and totaling 210 firms. The data analysis in this study are correlative analysis, descriptive statistic analysis and multiple regression analysis. The results found that male chief executive and position amalgamation both Chief Executive Officer and CEO has a high ratio of debt to equity and net profit. As a result, sustainable development has been reduced, a significant negative correlation with the disclosure of sustainable development reporting. But if the company has CEO who graduated with a master's degree or higher and older will result in a significant positive disclosure of the sustainable development reporting.

Keywords: Sustainable Development, Sustainable Development Reporting, CEO Characteristics

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ อันเนื่องมาจากความช่วยเหลือและกำลังใจจากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤตดิ ลิ้มอุสโน ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทางแก่ข้าพเจ้าตั้งแต่ต้นจนจบ รวมทั้งยังเป็นอาจารย์ที่สอนวิชาบัญชีซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้แก่นักศึกษาทุกคน ขอขอบพระคุณคณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และเจ้าหน้าที่โครงการหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิตทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือและชี้แนะแนวทางแก่ผู้วิจัยตลอดมา ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาทุกคนที่คอยให้ความช่วยเหลือ ชี้แนะ ให้ข้อมูล ข่าวสารและเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยตลอดมา

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ดร.ศิรดา นวลประดิษฐ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ ดร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์เพื่อการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

และที่ขาดไม่ได้ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณพ่อแม่ และครอบครัวที่คอยเป็นกำลังใจ เลี้ยงดูอบรม ให้การสนับสนุนและส่งเสริมด้านการศึกษามาโดยตลอด ทำให้การค้นคว้าวิจัยลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังว่าวิทยานิพนธ์นี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจ และหากมีข้อผิดพลาดประการใดต้องขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

กฤติกา โพธิ์แก้ว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(5)
ABSTRACT	(6)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
สารบัญตาราง	(10)
สารบัญภาพประกอบ	(11)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามวิจัย	3
1.3 วัตถุประสงค์ในการศึกษา	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.5 ขอบเขตการศึกษา	4
1.6 นิยามศัพท์และความหมาย	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 การพัฒนาอย่างยั่งยืน(Sustainable Development)	6
2.2 การรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Reporting)	7
2.3 คุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุด	9
2.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	11
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
2.6 กรอบแนวคิดงานวิจัย	25
บทที่ 3 วิธีการศึกษาวิจัย	
3.1 สมมติฐานการศึกษา	26
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
3.3 เครื่องมือในการเก็บข้อมูล และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	37
3.4 การวัดค่าตัวแปร	38
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	38

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

- 4.1 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดและการเปิดเผยการรายงานการพัฒนา
อย่างยั่งยืนบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) 40
- 4.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผย
การรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย (SET 100) 45
- 4.3 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน 49

บทที่ 5 บทสรุป การอภิปราย และข้อเสนอแนะ

- 5.1 บทสรุปและการอภิปรายผลการศึกษา 51
- 5.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา 60
- 5.3 ข้อจำกัดในการศึกษา 63
- 5.4 ข้อเสนอแนะงานวิจัยในอนาคต 64

บรรณานุกรม 65

ภาคผนวก 79

- ภาคผนวก ก รายชื่อบริษัทที่เก็บข้อมูล 80
- ภาคผนวก ข ตารางเกณฑ์วิธีตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจ ตามกรอบ GRI Version 4.0 82
- ภาคผนวก ค ตารางเกณฑ์วิธีตัวชี้วัดด้านสังคม ตามกรอบ GRI Version 4.0 83
- ภาคผนวก ง ตารางเกณฑ์วิธีตัวชี้วัดด้านสิ่งแวดล้อม ตามกรอบ GRI Version 4.0 86
- ภาคผนวก ช ตารางเก็บข้อมูลวิจัย CEO 91

ประวัติผู้เขียน 99

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.2.1 จำนวนบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) แบ่งตามกลุ่มอุตสาหกรรม	37
3.4.1 แสดงการวัดค่าตัวแปร	38
4.1.1 แสดงสถิติเชิงพรรณนาเกี่ยวกับตัวแปรควบคุม	41
4.1.2 แสดงสถิติเชิงพรรณนาเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุด	41
4.1.3 แสดงจำนวน คำร้อยละตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการเปิดเผยการรายงาน การพัฒนาอย่างยั่งยืน ครบทั้ง 5 ปี ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2557 – 2561	43
4.1.4 แสดงปริมาณการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทั้ง 210 ปีบริษัท	44
4.2.1 ผลการทดสอบค่าสหสัมพันธ์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของ ผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนของบริษัท ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100)	46
4.2.2 ผลการทดสอบความถดถอยเชิงพหุแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะ ของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนของ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100)	48
4.3.1 สรุปสมมติฐานการศึกษา	49

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดของการวิจัย	25
2	แผนภูมิวงกลมแสดงสัดส่วนร้อยละ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการเปิดเผย การรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน	44

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในประเทศไทยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนของบริษัทยังเป็นเพียงบางบริษัทเท่านั้นส่วนมากจะเป็นบริษัทที่มีขนาดใหญ่ที่จะเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน ซึ่งยังไม่ได้มีกฎข้อบังคับให้ดำเนินการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนแต่ถ้าเป็นรายงานประจำปีบริษัทต้องเปิดเผยการรายงานตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ซึ่งจะหลีกเลี่ยงไม่ได้เพราะเป็นกฎข้อบังคับให้ปฏิบัติตาม อย่างไรก็ตามประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาได้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาย่างยั่งยืนมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศทั้งในด้านสังคมสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจของประเทศไทยให้ดำเนินการไปด้วยกันอย่างลงตัวและยั่งยืนต่อไปในอนาคตโดยการใช้หลักการพัฒนาย่างยั่งยืนนั้นจะคำนึงถึงทรัพยากรทางธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัดใช้ให้คุ้มค่าที่สุด (Sajadi, 2009)

ในยุคปัจจุบันการดำเนินงานขององค์กรต่างๆมีการแข่งขันกันค่อนข้างสูงมากในการดำเนินงานที่จะทำให้องค์กรของตนโดดเด่นเป็นที่น่าสนใจ ซึ่งทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับองค์กรได้ทราบผลการดำเนินงานที่ดี โดยนำผลการดำเนินงานของบริษัทมาจัดทำรายงานทางการเงิน ซึ่งผลการดำเนินงานเหล่านี้ได้ข้อมูลมาจากทางบัญชี โดยใช้งบการเงินของบริษัทเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในการนำมาจัดทำรายงานทางการเงิน ส่วนของรายงานทางการเงินมีประโยชน์แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับองค์กรเป็นอย่างมาก สามารถพิจารณาถึงผลการดำเนินงานขององค์กรว่ามีความสามารถในการทำกำไรการจ่ายชำระหนี้ได้มากน้อยแค่ไหนการรายงานทางการเงินมีการใช้อย่างแพร่หลายซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานเดียวกัน แต่เนื่องจากปัจจุบันนี้รายงานทางการเงินไม่เพียงพอต่อการนำข้อมูลมาใช้พิจารณาตัดสินใจในด้านต่างๆ โลกได้เปลี่ยนแปลงไปมากสภาพแวดล้อมต่างๆ คือสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมรวมถึงกฎหมายต่างๆมีการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตส่งผลถึงการรายงานขององค์กรก็เปลี่ยนไปเช่นกัน นอกจากนี้รายงานทางการเงินที่รายงานข้อมูลออกมาเป็นตัวเลขแล้วยังต้องมีการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนเพิ่มขึ้นอีกด้วยในองค์กรที่จะสามารถดำเนินธุรกิจได้ในระยะยาว สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปทำให้รายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนเกิดขึ้น สามารถสะท้อนถึงเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ผ่านตัวชี้วัดที่ไม่ใช่ทางการเงิน Hogner (1982) พบว่า บริษัท US Steel ของประเทศสหรัฐอเมริกา จะเปิดเผยการรายงานด้านสังคม

ส่วนใหญ่จะมีการเปิดเผยไว้กับงบการเงินของบริษัทมากกว่าในรายงานที่เปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนแยกต่างหาก

หลังจากยุค โลกาภิวัตน์ ผู้คนต่างถูกเชื่อมโยงกันด้วยความก้าวหน้าและทันสมัยของเทคโนโลยี ทำให้ประชากรมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แต่ก็ไม่ได้ส่งผลดีแค่เพียงด้านเดียวยังมีปัญหาเกิดความเหลื่อมล้ำทางด้านสังคมด้วยเช่นกัน เช่นองค์กรขนาดใหญ่ย่อมมีทุนในการบริหารองค์กรมากกว่าองค์กรขนาดเล็กและมีโอกาสได้รับผลตอบแทนที่มากขึ้นเช่นกัน(Hongvoranant,2017) แต่เนื่องจากสังคมยุคใหม่ผู้คนต่างตระหนักถึงการเลือกองค์กรที่ดำเนินงานโดยมีส่วนช่วยรักษาสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ดังนั้นแต่ละองค์กรจึงมีการคัดผู้บริหารสูงสุดที่มีคุณลักษณะที่เหมาะสมในการเข้ามาบริหารองค์ให้องค์กรมีผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและดำเนินกิจการได้อย่างยั่งยืนในอนาคต ด้วยเหตุนี้การบริหารบริษัทจะเห็นได้ว่าผู้บริหารสูงสุดมีความสำคัญมาก (Soheilyfaret al., 2014) ในช่วงปี พ.ศ.2550 จะเกิดวิกฤติทางการเงินในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวประเทศไทยได้รับผลกระทบแค่เล็กน้อยเท่านั้น เหตุผลสำคัญมาจากการบริหารงานและการตัดสินใจของผู้บริหารอย่างรอบคอบ ระวังระวังและไม่ได้คำนึงถึงเฉพาะกำไรหรืออัตราผลตอบแทนเท่านั้นก่อนจะลงทุนได้มีการศึกษาข้อมูลโดยรอบคอบ และการบริหารความเสี่ยงเหมาะสมและให้ทุกฝ่ายตระหนักถึงการกำกับดูแลที่ดี ส่วนความรู้และความสามารถของผู้บริหารสูงสุดเป็นสิ่งสำคัญมากเช่นกัน สอดคล้องกับแนวคิดของนักลงทุนและผู้ถือหุ้นจำนวนมากที่มองว่าผู้บริหารสูงสุดเป็นบุคคลที่ต้องให้ความสำคัญเพราะมีส่วนในการวิเคราะห์ที่จะตัดสินใจในการลงทุน และตระหนักว่าการบริหารจัดการในบริษัทให้บรรลุเป้าหมายไม่ใช่เรื่องง่าย ต้องใช้องค์ประกอบหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของผู้บริหารสูงสุด เนื่องจากการตัดสินใจของท่านเหล่านั้นมีผลกระทบต่อส่วนรวมไม่ได้เกิดผลกระทบแค่ในบริษัทของตน รวมถึงเศรษฐกิจของประเทศอีกเช่นกัน (Khoshbakht and Mohammadzadeh-Salteh, 2011)

ดังนั้นจากปัญหาวิจัยข้างต้นผู้วิจัยสนใจศึกษาคูณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์ต่อการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนของบริษัทหรือไม่ และบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) มีการจัดทำรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนทุกบริษัทหรือไม่ ถ้ามี อย่างไร งานวิจัยนี้เพื่อเป็นแนวทางให้กับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่จะนำข้อมูลไปตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาด้านต่าง ๆ ของบริษัท

1.2 คำถามวิจัย

1. บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) มีการจัดทำรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนทุกบริษัทหรือไม่ ถ้ามี อย่างไร
2. คุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนของบริษัทหรือไม่อย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. ศึกษาคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100)
2. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100)

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ประโยชน์เชิงทฤษฎี

1. สามารถทดสอบการพัฒนาย่างยั่งยืนกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่สามารถนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติที่สามารถใช้ได้จริงกับบริษัททั้งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
2. เป็นฐานข้อมูลให้กับผู้สนใจศึกษาและผู้วิจัยสามารถนำไปขยายขอบเขตของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ในอนาคต

1.4.2 ประโยชน์เชิงการปฏิบัติ

1. งานวิจัยนี้จะทำให้ผู้ใช้งบการเงินทราบถึงคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดว่ามีผลต่อการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนว่าบริษัทมีแนวโน้มไปในทิศทางที่ดีหรือไม่เป็นเกณฑ์ประกอบการตัดสินใจลงทุนได้
2. ทำให้ทราบปัจจัยของคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดที่มีผลต่อการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนว่ามีปริมาณในการเปิดเผยการรายงานมากน้อยแค่ไหน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้บริหารสูงสุดและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับองค์กร

ตระหนักถึงความสำคัญในการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนเพื่อเป็นการลดความเสี่ยงและให้องค์กรดำเนินธุรกิจได้อย่างยั่งยืน

3. เพื่อให้สถาบันที่เกี่ยวข้องกับการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนกำหนดมาตรฐานการรายงานนโยบายและกฎระเบียบต่างๆที่เกี่ยวกับการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนในรายงานประจำปีของบริษัทให้มีรูปแบบที่ชัดเจนให้เป็นไปตามมาตรฐานเดียวกันข้อมูลเชื่อถือได้ ถูกต้องครบถ้วนไม่บิดเบือนไปจากความจริงและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล
4. สามารถเป็นประโยชน์ในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจทางวิชาการเกี่ยวกับกระบวนการ ขั้นตอนและรูปแบบของการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถนำข้อมูลที่ได้รับไปศึกษาเพิ่มเติมเพื่อความเข้าใจและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคต

1.5 ขอบเขตการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) มีขอบเขตการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100)

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้คือบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) ระหว่างปี พ.ศ.2557-2561 เป็นระยะเวลา 5 ปี กลุ่มตัวอย่างที่ได้ในแต่ละปีซึ่งมีข้อมูลครบทั้ง 5 ปี ปีละ 42 บริษัท รวมจำนวน 210 ปีบริษัท

1.5.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

งานวิจัยฉบับนี้ใช้เวลาในการศึกษาตั้งแต่เดือน กรกฎาคม 2562 ถึงเดือน มิถุนายน พ.ศ.2563

1.6 นิยามศัพท์และความหมาย

ผู้บริหารสูงสุด หรือผู้บริหารระดับสูง (Chief Executive Officers) คือผู้บริหารในการทำงาน ซึ่งเป็นงานเฉพาะที่ต้องรับภารกิจที่ต้องทำให้สำเร็จลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดูแลการทำงานโดยรวมของบริษัทขนาดกลางและขนาดใหญ่ทั้งด้านการวางแผนการดำเนินงาน และต้องมีทักษะภาวะของผู้นำที่สามารถบริหารงาน การมอบหมายงาน การสร้างทีมงาน การสั่งการ การจัดการด้านวัฒนธรรมขององค์กร สามารถบริหารองค์กรให้บรรลุเป้าหมายที่สำเร็จทั้งในระยะสั้นและระยะยาว (ภิญญาดาพัชร์ ชัยจรัสเจริญลาภ,2558)

รายงานประจำปี (Annual Report) หมายถึงเป็นหนังสือที่จัดทำขึ้นเพื่อรายงานสาระสำคัญต่างๆขององค์กรให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์กรอย่างเช่นคณะกรรมการบริหาร หรือองค์กรบริหารอื่นๆ ของหน่วยงาน ได้ทราบ โดยเปิดเผยเป็นสาธารณะรายงานประจำปีส่วนมากจะจัดทำโดยองค์กร หน่วยงานราชการ สถาบันต่างๆ ในรายงานประจำปีจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับผลการดำเนินงานขององค์กรในรอบปีที่ผ่านมา ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายงบประมาณขององค์กร รายนามผู้บริหารและบุคลากร และมีข้อมูลเปรียบเทียบผลงานในปีก่อนๆกับปีปัจจุบัน เพื่อให้สามารถคาดการณ์ผลการดำเนินงานขององค์กรในปีต่อไป (สภากาชาดประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์,2552)

การรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainability Report) หมายถึงเป็นการจัดทำรายงานที่องค์กรมีการดำเนินงานที่อาจส่งผลกระทบต่อทั้งในด้านลบหรือส่งผลดีในด้านบวกต่อสิ่งแวดล้อมสังคมและเศรษฐกิจ โดยการจัดทำรายงานต้องเป็นข้อมูลที่เป็นความจริงโดยที่ไม่มี การตกแต่งข้อมูลในตัวรายงาน ข้อมูลเหล่านี้จะสร้างความน่าเชื่อถือแก่ตัวองค์กรกับบุคคลภายในและภายนอกขององค์กรเพื่อเป็นการตัดสินใจที่จะมาร่วมลงทุนหรือทำกิจกรรมต่างๆกับองค์กร ซึ่งปัจจุบันนี้ข้อมูลจากรายงานทางการเงินอาจจะไม่เพียงพอต่อการตัดสินใจอย่างครบถ้วน (สถาบันไทยพัฒน์,2554)

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดและการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบทความวิจัย รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการใช้วิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

- 2.1 การพัฒนาอย่างยั่งยืน
- 2.2 การรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- 2.3 คุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุด
- 2.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 กรอบแนวคิด

2.1 การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development)

การพัฒนาในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและกลไกการเติบโตของการผลิต และการบริโภคที่เป็นผลเสียต่อสิ่งแวดล้อมชีวิตของสัตว์ ชีวิตของมนุษย์และพืชผลต่าง ๆ ดังนั้นหากองค์กรต่าง ๆ ยังคงใช้แนวทางการพัฒนาแบบดั้งเดิมไม่คำนึงถึงผลเสีย นั่นก็คือข้อจำกัดทางด้านสังคมสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจการบริโภคและใช้ประโยชน์จากธรรมชาติสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เมื่อทรัพยากรเหล่านี้ที่นำมาใช้ประโยชน์ทั้งด้านการอุปโภคหรือบริโภคก็ตามอาจจะหมดลงในอีกไม่นานสิ่งมีชีวิตบนโลกจะต้องสูญพันธุ์ สิ่งที่ยังบอกถึงการพัฒนาแบบดั้งเดิมทำให้เกิดความล้มเหลวนอกจากจะทำลายชีวิตมนุษย์ ชีวิตสัตว์และพืชแล้วยังพบถึงการพัฒนาเศรษฐกิจของหลายๆประเทศได้สร้างผลกระทบกับชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ไม่มีความรับผิดชอบต่อสังคมขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสในการบริหารงาน ดังนั้นการพัฒนาที่ยั่งยืนจึงเป็นแนวคิดเพื่อป้องกันไม่ให้องค์กรดำเนินงานไปแบบไม่คำนึงถึงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดนี้เป็นเหตุผลที่ต้องดำเนินการปฏิรูปองค์กรอย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคต (สุภวรรณ พันธุ์จันทร์, 2555)

การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยเริ่มต้นขึ้นจากแนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งมีการยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่าการพัฒนาอย่างยั่งยืนอาจจะมีผลกระทบต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม หรือถ้ามีผลกระทบเกิดขึ้นก็เพียงแค่น้อยเท่านั้นแต่การพัฒนาอย่างยั่งยืนไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ในระยะเวลาอันสั้นแต่จะต้องใช้ระยะเวลานาน(สถาพร สวัสดิ์ทูลเกียรติ และอมรา รัตตากร,2561)

การพัฒนาอย่างยั่งยืนได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการว่าเป็นการตอบสนองความต้องการของคน ในยุคปัจจุบัน โดยไม่ส่งผลกระทบต่อคน ในยุคอนาคต ทั้งองค์กรของภาครัฐและภาคเอกชน ได้รายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรทุกคน มีบทบาทที่สำคัญที่จะทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งการพัฒนาอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย การรายงานทางด้านสังคมสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ (Wang, 2017)

2.2 การรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Reporting)

การรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็นการเปิดเผยข้อมูลผลการดำเนินงานด้านสังคมด้านสิ่งแวดล้อมและด้านเศรษฐกิจ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับองค์กร ในปัจจุบันรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญขององค์กรที่จะเป็นตัวสื่อสารถึงผลการดำเนินงานที่มีต่อสังคมและได้ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับความรับผิดชอบที่องค์กรทำให้เกิดผลกระทบต่อสังคมที่เกิดขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อมก็ตาม อาจส่งผลกระทบระยะยาวแก่องค์กรที่จะบรรลุเป้าหมายสู่ความสำเร็จได้ ดังนั้นความสัมพันธ์ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านเศรษฐกิจทั้ง 3 มิติจะเป็นตัวขับเคลื่อนที่สำคัญสู่ประเด็นในการรับผิดชอบขององค์กรโดยทำให้องค์กรตระหนักถึงการรายงานและการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนมากยิ่งขึ้นการจัดทำรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนถือเป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้มีส่วนได้เสียกับองค์กรได้ทราบถึงผลการดำเนินงานขององค์กรและการบริหารที่รับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ องค์กรธุรกิจในปัจจุบันไม่ว่าองค์กรนั้นจะอยู่ในประเทศกำลังพัฒนาหรือประเทศที่พัฒนาแล้วหันมาให้ความสนใจและตระหนักถึงความสำคัญต่อการรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจภายในประเทศของตนทั้งประเทศที่พัฒนาแล้วหรือประเทศกำลังพัฒนาซึ่งประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งของประเทศที่กำลังพัฒนาแล้วให้ความสำคัญต่อการรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืนแต่ทุกประเทศจะไม่มีข้อกำหนดบังคับให้ใช้จะสามารถเปิดเผยการรายงานหรือไม่เปิดเผยการรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืนก็ได้ ถึงแม้ไม่เปิดเผยรายงานก็ไม่มีตามกฎหมายและบริษัทที่มีการเปิดเผยการ

รายงานก็ไม่ได้มีการกำหนดว่าจะต้องเปิดเผยมากนักหรืออาจจะเปิดเผยแค่เพียงบางส่วนก็ได้ การเปิดเผยการรายงานอย่างยั่งยืนนี้เป็นเหตุผลหนึ่งเพื่อที่จะทำให้องค์กรเป็นที่ยอมรับและดำเนินงานไปอย่างยั่งยืน ซึ่งการรายงานการพัฒนายั่งยืนจะเป็นการรายงานเชิงปริมาณ บ่งบอกถึงค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมการป้องกันการใช้ทรัพยากรอย่างฟุ่มเฟือยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนมีความสำคัญที่สามารถเพิ่มความเชื่อมั่นให้กับธุรกิจและเป็นปัจจัยกระตุ้นที่สำคัญทำให้แนวคิดการลงทุนอย่างยั่งยืนมีความแพร่หลายมากขึ้นนอกจากนี้รายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสร้างโอกาสที่ดีในการดำเนินงานจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถทราบถึงข้อมูลผลการดำเนินงานทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมขององค์กรได้

ปัจจุบันการพัฒนารอบการรายงานความยั่งยืนมีหน่วยงานระดับสากลได้ร่วมกันพัฒนาเพื่อให้รายงานการพัฒนายั่งยืนสามารถตอบสนองต่อความต้องการข้อมูลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกัน และตัวชี้วัดที่ใช้ในการรายงานการพัฒนายั่งยืนคือ Global Reporting Initiative (GRI) ตัวชี้วัด GRI มีกลุ่มเป้าหมายหลักก็คือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม วิธีการจะมีทั้งการรายงานผลการดำเนินงานที่เป็นตัวเงิน (Financial Performance) และการรายงานผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ตัวเงิน (Non-Financial Performance)

GRI เป็นกรอบการรายงานการพัฒนายั่งยืนที่สำคัญและเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายเนื่องจากตัวชี้วัดการรายงานสามารถเข้าใจได้ง่าย ไม่ซับซ้อนและมีความชัดเจนเหมาะกับองค์กรทุกอุตสาหกรรม ทุกประเภทและทุกขนาด ข้อมูลจากการสำรวจของ GRI พบว่ามีองค์กรขนาดใหญ่ที่สุดจากทั่วโลก 250 แห่งซึ่งคิดเป็น 82% ได้รายงานการพัฒนายั่งยืนตามกรอบของ GRI และมีองค์กร 10,557 บริษัทจากทั่วโลกรายงานการพัฒนายั่งยืนตามกรอบของ GRI และมีรายงานที่เปิดเผยแล้ว 27,000 ฉบับ สำหรับประเทศไทยมีองค์กรที่จดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 177 บริษัท ใช้ตัวชี้วัด GRI เป็นกรอบการรายงานมีการเปิดเผยไป 342 ฉบับ

หน่วยงานสากลที่พัฒนารอบการรายงานการพัฒนายั่งยืน (GRI) ถือเป็นองค์กรที่ก่อตั้งขึ้นโดยอิสระ โดยสำนักงานโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) และเครือข่าย Ceres โดยมีการเปิดเผยแนวทางในการปฏิบัติด้านการรายงานการพัฒนายั่งยืนในปี พ.ศ.2543 เป็นครั้งแรก คือ ฉบับ G1 จากนั้นได้มีการพัฒนามาอย่างต่อเนื่องมาจนถึงฉบับ G4 ในปัจจุบันโดยมีการปรับปรุงให้มีการเน้นคุณภาพของการรายงานมากกว่าปริมาณที่รายงานโดยเฉพาะ

การเปิดเผยข้อมูลด้านการวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร และการเปิดเผยข้อมูลการวิเคราะห์ประเด็นสำคัญขององค์กรและมีการเปลี่ยนแปลงระดับของการรายงาน จากเดิมมีการกำหนดเป็นระดับต่างๆ คือระดับ A,B,C แต่ในการกำหนดระดับเหล่านี้ทำให้เกิดความสับสนเหมือนเป็นการแบ่งเกรดของคุณภาพของรายงานที่มีการเปิดเผย แต่ความเป็นจริงเป็นเพียงแค่การวัดระดับและปริมาณในการเปิดเผยข้อมูลตามแนวทางของ GRI เท่านั้น ดังนั้น GRI G4 จึงมีการใช้การวัดตามหลักเกณฑ์ที่เรียกว่า In Accordance ในแบบหลัก(Core) หรือ แบบรวม(Comprehensive) แทนวิธีการแบ่งระดับซึ่งจะมีส่วนทำให้องค์กรให้ความสำคัญกับเนื้อหาของรายงานให้สอดคล้องกับลักษณะในการดำเนินงานขององค์กรและตอบสนองความสนใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมากขึ้น จาก GRI ฉบับ G4 มีความนิยมมากขึ้นซึ่งมีแนวโน้มที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องในปี พ.ศ.2559 GRI ได้ออกมาตรฐานการรายงาน GRI Standards ทดแทนฉบับ G4 ที่สามารถใช้ได้ถึงแค่เดือน มิถุนายน 2561 หลังจากนั้นองค์กรก็ต้องเปลี่ยนมาใช้กรอบการรายงานตามฉบับ GRI Standards แทนฉบับ G4

2.3 คุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุด (CEO Characteristics)

จากการศึกษางานวิจัยคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดที่เกี่ยวข้อง(Yim,2013) พบว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุเยอะส่วนมากจะไม่ชอบการเปลี่ยนแปลงหรือการลงทุนที่ทำให้องค์กรเกิดความเสี่ยสูง ทำให้องค์กรมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างน้อย ส่วนคุณลักษณะด้านอารมณ์ บุคลิกภาพ แรงกระตุ้น ความต้องการและค่านิยมของบุคคลแต่ละคนมีผลต่อการเป็นผู้นำที่แตกต่างกัน แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดที่ทำให้บุคคลนั้นมีประสิทธิภาพ มีคุณลักษณะประกอบ ดังนี้มีความรู้ความสามารถในด้านธุรกิจมีความเชื่อมั่นในตัวเองมีความซื่อสัตย์มีแรงจูงใจในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายผลสำเร็จมีแรงขับเคลื่อนและมีความพยายามกระตือรือร้นที่จะทำงานให้บรรลุสู่ความสำเร็จ

2.3.1 ความแตกต่างระหว่างแต่ละบุคคล

คุณสมบัติของแต่ละบุคคลเช่นอารมณ์ การเข้าสังคมสติปัญญาของแต่ละคนจะมีคุณสมบัติเฉพาะที่แตกต่างกันในมุมมองของการทำงาน ความแตกต่างทำให้ส่งผลต่อการตัดสินใจและความสามารถที่จะแก้ปัญหา

2.3.2 ความแตกต่างระหว่างผู้บริหารสูงสุดเพศชายและเพศหญิง

ในด้านจิตวิทยาเพศของผู้บริหารสูงสุด เห็นได้ว่าผู้บริหารสูงสุดเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกัน ถ้าในด้านของความเป็นผู้นำ ความสามารถในการตัดสินใจ การยอมรับความเสี่ยง ผู้บริหารสูงสุดเพศชายจะสามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าผู้บริหารสูงสุดที่เป็นเพศหญิงอาจเนื่องจากผู้บริหารสูงสุดที่เป็นเพศหญิงจะรับรู้ประสิทธิภาพและความสามารถต่ำลง (Rosener, 1995)

2.3.3 การศึกษา อายุและระยะเวลาจากการดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุด

เนื่องจากผู้บริหารสูงสุดเป็นตัวแทนที่ต้องทำหน้าที่ในการบริหารองค์กรให้บรรลุไปสู่เป้าหมายสูงสุด ดังนั้นในระดับของอายุของผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุมากส่งผลให้การตัดสินใจ และการยอมรับความเสี่ยงอยู่ในระดับต่ำกว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุน้อย ส่วนระยะเวลาจากการที่เคยดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารสูงสุดมาก่อนก็ยิ่งทำให้มีการคิดไตร่ตรองอย่างละเอียดซึ่งอาจล่าช้าต่อการตัดสินใจในบางเรื่องที่มีเวลาในการตัดสินใจน้อยและการศึกษาของผู้บริหารสูงสุด (Finkelstein et al., 1996) พบว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีการศึกษาอยู่ในระดับสูงขึ้นไปทำให้กล้าตัดสินใจ และยอมรับความเสี่ยงได้มากขึ้น โดยเฉพาะถ้าผู้บริหารสูงสุดจบการศึกษาด้านบริหารธุรกิจย่อมทำให้บริหารงานในเชิงรุกมากกว่าเชิงรับ กล้าลงทุนกล้าได้กล้าเสียเพื่อต้องการผลตอบแทนที่จะได้รับที่สูงขึ้นนอกจากนี้ถ้าผู้บริหารจบการศึกษาจากต่างประเทศหรืออาจเคยดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดจากบริษัทในต่างประเทศมาก่อนจะส่งผลให้องค์กรมีผลการดำเนินงานที่สูงขึ้นและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.3.4 การควบตำแหน่งของผู้บริหารสูงสุด

Daily and Dalton (1994) เนื่องจากบริษัทที่มีประธานและผู้บริหารสูงสุดที่ควบตำแหน่งเป็นบุคคลคนเดียวกันทำให้มีการตรวจสอบได้ยาก ง่ายต่อการทุจริตเพราะไม่มีผู้คัดค้านในการตัดสินใจต่างๆทั้งผลการดำเนินงานทางการเงินและผลการดำเนินงานที่ไม่เกี่ยวกับเงินส่วน Fama and Jensen (1983) ให้ความเห็นว่าผู้บริหารสูงสุดที่ไม่ใช่บุคคลคนเดียวกัน มีการแยกการดำเนินงานกันอย่างชัดเจนบทบาทหน้าที่ของประธานกับผู้บริหารสูงสุดก็จะมีแตกต่างกัน ทำให้ประธานสามารถตรวจสอบการทำงานของผู้บริหารสูงสุดให้เป็นไปอย่างโปร่งใส ทำให้บริษัทมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎีที่นำมาอธิบายคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุด คือทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) และทฤษฎีภาวะผู้นำ (Leadership Theory) ส่วนทฤษฎีที่นำมาอธิบายการรายงาน การพัฒนาอย่างยั่งยืนคือทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder Theory) ในการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง 3 ทฤษฎีมาใช้อธิบายถึงวัตถุประสงค์การศึกษา คือทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder Theory) ใช้อธิบายว่าบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) มีการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืนทุกบริษัทหรือไม่และทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) และทฤษฎีภาวะผู้นำ (Leadership Theory) ใช้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะ ของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

2.4.1 ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory)

Jensen and Meckling (1976) ผู้บริหารมีอำนาจและได้รับความไว้วางใจในการ บริหารงานและตัดสินใจในด้านต่างๆขององค์กรแทนเจ้าของ โดยใช้อำนาจหน้าที่ของตนเองที่ ได้รับมอบหมายการบริหารงาน แต่ไม่ได้คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมโดยใช้อำนาจต่างๆใน การทำวิธีต่างๆให้ตนเองได้รับผลประโยชน์สูงสุดฉะนั้นแล้วถ้าตัวการคือเจ้าของกิจการหรือผู้ถือ หุ้นและตัวแทนคือผู้บริหารระดับสูงจะมีการแต่งตั้งตัวแทนขึ้นอย่างเช่นคณะกรรมการ ผู้บริหาร สูงสุด ซึ่งได้รับการแต่งตั้งขึ้นอย่างเต็มใจและเหมาะสมกับตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นคุณวุฒิด้าน การศึกษา อายุ เพศ วุฒิภาวะความเป็นผู้นำและได้รับค่าตอบแทนอย่างเหมาะสมซึ่งไม่น่าจะทำให้ เกิดปัญหาได้แต่เป็นเพราะความต้องการผลประโยชน์ที่ไม่ตรงกันคือตัวการต้องการที่จะให้ ผลประโยชน์เกิดขึ้นกับกิจการของตนทำให้กิจการมีมูลค่าเมื่อตัวแทนคือผู้บริหารสูงสุดหรือผู้ถือ หุ้นเกิดความรู้สึกว่าได้บริหารงานเพื่อให้องค์กรมีผลกำไรกิจการมีมูลค่ามีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก อย่างกว้างขวาง ผลตอบแทนที่ได้รับแค่เพียงเงินเดือนหรืออาจจะเป็นผลตอบแทนอื่นอย่างเช่น โบนัสซึ่งดูเหมือนว่าจะยังไม่เพียงพอเมื่อคำนึงถึงผลประโยชน์ที่ตนได้ทำให้องค์กรอย่างมากมายจึง ทำให้เกิดปัญหาตัวแทนขึ้น (Tricker, 1984) ผู้ถือหุ้นจะถูกปกป้องถึงผลประโยชน์ก็ต่อเมื่อผู้บริหาร สูงสุดกับประธานกรรมการมีการแยกตำแหน่งกันหรือผู้บริหารสูงสุดอาจจะควบตำแหน่งเป็น ประธานกรรมการด้วยแต่ได้รับผลประโยชน์เช่นเดียวกับผู้ถือหุ้นก็จะปกป้องถึงผลประโยชน์ของ ตนเอง (Kesner and Dalton, 1986) กล่าวไว้เช่นกันว่าการที่ผู้ถือหุ้นการปกป้องในผลประโยชน์ก็คือ ผู้บริหารสูงสุดและประธานกรรมการต้องไม่ใช่บุคคลๆเดียวกันและมีค่าตอบแทนในระยะยาว

เช่นเดียวกับผู้ถือหุ้นจึงทำให้ผู้ถือหุ้นได้รับการปกป้องถึงผลประโยชน์นอกจากนี้ (Guthrie and Parker, 1989) ทฤษฎีตัวแทนได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ผู้บริหารระดับสูง นำแนวคิดมาใช้ในการบริหารการจัดการในองค์กรเพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จมีผลการดำเนินงานที่ดีจากปัจจุบันจนไปสู่อนาคตแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนนี้สามารถเป็นเครื่องมือพิสูจน์ได้ว่าองค์กรมีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยองค์กรจะเปิดเผยข้อมูล การพัฒนาที่ยั่งยืนไว้เป็นสาธารณะเพื่อที่จะทำให้บุคคลภายนอกหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทได้รับทราบถึงการรายงานอย่างตรงไปตรงมา ไม่บิดเบือนไปจากการดำเนินงานจริง และข้อมูลที่เปิดเผย จะเป็นข้อมูลที่ไม่ได้มีกฎข้อบังคับตามกฎหมายแต่จะจัดทำรายงานด้วยความสมัครใจ

ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) นำมาใช้อธิบายความสัมพันธ์ของบริษัท ที่มีการ นำแนวคิดการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน มาใช้ในการบริหารจัดการ การผู้บริหารสูงสุดมีเป้าหมาย เพื่อต้องการให้บริษัทดำเนินงานไปสู่ความสำเร็จและยั่งยืนในอนาคต เป็นหลักประกันถึงการอยู่รอดขององค์กรต่อไปในสังคม โดยจะต้องเปิดเผยข้อมูลด้วยความสมัครใจ และดำเนินงานอย่าง ถูกตามกฎหมาย (Guthrie and Parker, 1989) ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) ใช้อธิบายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยรายงานพัฒนาที่ยั่งยืน

ดังนั้นทฤษฎีตัวแทนจึงถูกนำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้เพื่อเป็นการอธิบายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยรายงานพัฒนาที่ยั่งยืน

2.4.2 ทฤษฎีภาวะผู้นำ (Leadership Theory)

ความหมายของภาวะผู้นำ

ภาวะผู้นำ (Leadership) การที่จะเป็นผู้นำ แต่ละบุคคลย่อมมีภาวะความเป็นผู้นำที่แตกต่างกัน ภาวะผู้นำจะเป็นพฤติกรรมของบุคคลคนหนึ่ง มีคุณสมบัติเฉพาะที่สามารถแสดงออกมาทางกายได้ บุคลิกภาพที่มีความมั่นใจในตนเอง เป็นที่น่าเคารพเชื่อถือ ส่วนผู้นำ (Leader) หมายถึงตัวบุคคล ที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมที่จะเป็นผู้นำ (Pasukyad, 1998) นอกจากนี้ พิชากพ พันธุ์แพ (2554) ภาวะผู้นำ คือ เป็นการจูงใจให้บุคคลที่เป็นผู้นำ จูงใจให้บุคคลที่เป็นผู้ตามได้กระทำตาม โดยผู้ตามนั้นยินดีที่จะปฏิบัติตามอย่างเต็มความสามารถ เพื่อความสำเร็จได้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ Yukl (2006) การเป็นผู้นำบุคคลนั้นจะต้องได้รับการแต่งตั้งให้มีอำนาจ สิทธิมากกว่าบุคคลอื่น โดยสามารถสั่งการให้บุคคลอื่นปฏิบัติตามได้ โดยมีโครงสร้างเป็นตำแหน่งที่ลดหลั่นกัน เช่น ประธานผู้บริหารสูงสุด คณะกรรมการบริหาร ผู้จัดการ เป็นต้น บุคคลเหล่านี้ล้วน

ถือเป็นผู้นำ แต่อยู่ในตำแหน่งต่างๆ ที่ลดหลั่นกันไป ชาลซัย โทสงวน (2553) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ คือ ผู้นำที่มีอำนาจและมีอิทธิพล โดยสามารถโน้มน้าวหรือจูงใจให้ผู้ตามหรือผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาของตนภายในองค์กร เพื่อให้ผู้ตามหรือผู้ใต้บังคับบัญชาได้ปฏิบัติตามหน้าที่ต่างๆ ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้สำเร็จตามเป้าหมาย นอกจากนี้ Eagly and Johnson (1990) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ คือ ผู้มีอิทธิพลที่มีการกระทำที่สามารถทำให้ผู้อื่นทำตาม โดยสื่อสารให้บรรลุไปตามเป้าหมายที่วางไว้ และผู้ตามก็ยอมรับคำสั่งและปฏิบัติตามด้วยความเคร่งครัด

บทบาทของภาวะผู้นำ

รัตติกรณ์ จงวิศาล (2544) ผู้นำแบ่งได้สองบทบาท บทบาทแรก คือ ผู้นำที่มีหน้าที่ในการวางแผนเชิงกลยุทธ์ให้กับองค์กร โดยการปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์กรอย่างเคร่งครัด ส่วนบทบาทที่สอง คือ การนำกลยุทธ์มาปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดและสามารถแบ่งภาวะของผู้นำได้ ดังนี้

1. ผู้นำแบบผู้ริเริ่มควบคุม (High-control Innovator) จะเป็นผู้นำที่มีวิสัย การปฏิบัติงานใหม่ๆ มีความมั่นใจในตนเองและยอมกล้าได้กล้าเสีย มีการปรับปรุงแนวทางการปฏิบัติงานและระเบียบใหม่ๆ อยู่เสมอ แต่ต้องไม่ส่งผลกระทบต่อระบบของงาน มีการใช้แนวคิดทฤษฎีทางการบริหารงานใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน

2. ผู้นำแบบสภาพเดิมไม่เปลี่ยนแปลง (Status Quo Guardian) จะเป็นผู้นำที่มีความเคร่งครัดในกฎระเบียบการปฏิบัติงาน คอยติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานอย่างสม่ำเสมอ

3. ผู้นำแบบผู้ริเริ่มแบบมีส่วนร่วม (Participative Innovator) จะเป็นผู้นำที่ยอมรับฟังความคิดเห็นของพนักงาน โดยนำส่วนที่ถูกนำเสนอของพนักงาน มาใช้ปรับปรุง พัฒนาให้ดียิ่งขึ้น มีส่วนช่วยให้เกิดความสามัคคี มีการทำงานเป็นทีม ให้พนักงานทุกคนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกัน พร้อมทั้งจะแก้ปัญหาดูไปเพื่อให้องค์กรดำเนินงานได้อย่างยั่งยืนในอนาคต

4. ผู้นำแบบการจัดการกระบวนการ (Process Manager) เป็นผู้นำที่มีความยืดหยุ่นในการปรับปรุงกฎระเบียบต่างๆ เพื่อให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ให้เป็นไปตามเป้าหมาย แบ่งหน้าที่ตามความถนัดของพนักงานแต่ละคนได้อย่างเหมาะสม และไม่ชอบทดลองสิ่งใหม่ๆ เพราะกลัวว่า จะเกิดความเล็งต่อองค์กร

ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ขององค์กร

ผู้บริหารแต่ละระดับ จะมีบทบาทที่สำคัญในการวางแผนด้านกลยุทธ์ของบริษัท ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยมี 2 ระดับ คือ

1.ภาวะผู้นำในระดับจุลภาค (Micro Leadership) เป็นผู้นำที่รับแผนการปฏิบัติงานมาจากผู้นำในระดับผู้บริหารสูงสุด ได้แก่ ผู้นำในระดับต้น ระดับกลาง ผู้นำระดับนี้จะรับกลยุทธ์มาใช้ปฏิบัติตามจากผู้บริหารระดับสูงและรับผิดชอบหน้าที่เฉพาะด้านเท่านั้น

2.ภาวะผู้นำในระดับสูง (Upper-echelon Leadership) เป็นผู้นำที่อยู่ในระดับสูงขององค์กร เช่น ตำแหน่งผู้บริหารสูงสุด ทำหน้าที่ในการรับผิดชอบการวางกลยุทธ์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร สามารถตัดสินใจเลือกกลยุทธ์และมีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเหมาะสมกับงาน มีหน้าที่ความรับผิดชอบย่อมต้องมากกว่าผู้นำในระดับจุลภาค คือต้องรับผิดชอบทั้งหมดขององค์กร

ดังนั้นทฤษฎีภาวะผู้นำจึงถูกนำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้เพื่อเป็นการอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยรายงานพัฒนาที่ยั่งยืน

2.4.3ทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder Theory)

ทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้กล่าวว่าผู้บริหารจะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับองค์กรเหตุนี้เองที่ทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีการใช้กันอย่างมากมายเพราะสามารถผลักดันผลการดำเนินงานเพื่อจัดการสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปอย่างยั่งยืน (Wang, 2017)ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ไม่ใช่จะมีแต่นักลงทุนหรือผู้ถือหุ้นเท่านั้นแต่จะรวมไปถึงพนักงานขององค์กรเจ้าหนี้คู่แข่งจันรัฐบาลหรือนักเคลื่อนไหวใดก็ตามที่องค์กรได้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย องค์กรมีความต้องการที่จะตอบสนองกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเหล่านี้ (Freeman et al., 2004) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะเป็นกุญแจดอกสำคัญที่เป็นปัจจัยภายนอกขององค์กรซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อทั้งในเชิงลบหรืออาจจะเป็นเชิงบวกก็ตาม (Hummels and Timmer, 2004) ทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นองค์ประกอบที่สำคัญขององค์กรซึ่งจะเป็นเหมือนตัวเชื่อมโยงในการสื่อสารการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรทราบถึงผลการดำเนินงานผู้มีส่วนได้เสียสามารถที่จะรับรู้ข้อมูลการดำเนินงานขององค์กรได้จากการรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืน (Donaldson and Davis, 1991)

ทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกล่าวว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นกลุ่มที่อาจได้รับผลกระทบหรือส่งผลกระทบต่อตรงกันกับองค์กรและทฤษฎีนี้เป็นพื้นฐานที่สำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืน (อาจารย์ประจวบเหมาะ และคณะ, 2561)

ดังนั้นทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียจึงถูกนำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้เพื่อเป็นการอธิบายถึงบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) มีการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืนทุกบริษัทหรือไม่

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุด

ภิญญาพัชญ์ ชัยจรัสเจริญลาภ (2558) ศึกษาถึงเรื่องคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดและผลการดำเนินงานของบริษัท:กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) โดยใช้ข้อมูลทศวรรษระหว่างปี พ.ศ. 2552-2557 มาศึกษาโดยรวมมาจากแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) จากงบการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยบนฐานข้อมูลระบบ SETSMART ได้แบ่งการศึกษาคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุด 3 ด้าน คือคุณลักษณะด้านแรงจูงใจคุณลักษณะด้านเครือข่าย และคุณลักษณะด้านบุคคลผลการศึกษาทางด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้บริหารสูงสุดเช่นเพศ อายุการศึกษา ประสบการณ์ในการศึกษาในต่างประเทศได้นำการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Linear Regression) มาใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่าคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้บริหาร ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงาน อาจเป็นเพราะผู้บริหารสูงสุดส่วนใหญ่ในตลาดหลักทรัพย์ซึ่งเป็นร้อยละ 94 ส่วนมากเป็นเพศชาย ทำให้ผลการวิเคราะห์ไม่ได้สะท้อนถึงผลการดำเนินงานแต่ถ้าในแนวคิดของผู้บริหารสูงสุดที่เป็นเพศหญิงและเพศชายเพศหญิงจะมีความละเอียดรอบคอบในการตัดสินใจและดำเนินงานในการบริหารงานด้วยความระมัดระวังเพื่อไม่ให้เกิดความเสี่ยงกับบริษัทหรือถ้าเกิดก็จะอยู่ในระดับน้อยที่สุดคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้บริหารสูงสุดด้านอายุและประสบการณ์การศึกษาในต่างประเทศมีความสัมพันธ์เชิงลบเช่นกันกับผลกำไรขององค์กร เนื่องจากผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุน้อยย่อมต้องการการลงทุนที่มากขึ้นเพื่อต้องการความมั่นคงในระยะยาวแต่การลงทุนที่เพิ่มขึ้นทำให้กำไรขององค์กรลดลงด้วย เช่นกันกับผู้บริหารสูงสุดที่มีประสบการณ์การศึกษาในต่างประเทศสามารถที่จะยอมรับความเสี่ยงได้ดี มีความเชื่อมั่นในการ

ลงทุนสูงซึ่งได้มุมมองจากการดำเนินงานจากธุรกิจ在不同ประเทศจึงทุ่มเทในการลงทุนที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้กำไรขององค์กรน้อยลงจึงทำให้ไม่สามารถเห็นผลการดำเนินงานที่แท้จริงขององค์กรแต่ งานวิจัยนี้พบความสัมพันธ์เชิงบวกของคุณลักษณะของผู้บริหารด้านแรงจูงใจซึ่งมีความสัมพันธ์เชิง บวกกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น นั่นคือสัดส่วนในการถือครองหุ้นสามัญของบริษัท

Boyd (1995) ได้มีการศึกษาถึงการควมตำแหน่งของผู้บริหารสูงสุดและประชน กรรมกรจะมีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทหรือไม่ ข้อมูลจากผลการดำเนินงาน ระหว่างปี 2523-2527 เป็นระยะเวลา 5 ปี โดยใช้ผลตอบแทนจากการลงทุน ROI รวบรวมข้อมูลจาก Compustat และใช้รายงานประจำปีของบริษัท เป็นการวิจัยเชิงประจักษ์ ได้ใช้ข้อมูลสำหรับศึกษา จาก 192 บริษัท จำนวน 12 อุตสาหกรรมของบริษัทในประเทศสหรัฐอเมริกา จากผลการศึกษา พบว่าในการควมตำแหน่งโดยบุคคลคนเดียวกันมีผลกระทบเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการทำงาน การศึกษางานวิจัยนี้ไม่สนับสนุนการดำเนินธุรกิจที่มีการแยกตำแหน่งกันของผู้บริหารสูงสุดและ ประชนกรรมกรถึงแม้ว่าการควมตำแหน่งจะทำให้ประสิทธิภาพในการดำเนินงานที่ตามมาต่ำกว่า การแยกตำแหน่งแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและการควมตำแหน่งจะมีประสิทธิภาพแตกต่างกันใน แต่ละสภาพแวดล้อมขององค์กรที่แตกต่างกันถูกควบคุมด้วยความไม่แน่นอนของสิ่งแวดล้อม การ ควมรวมตำแหน่งยังมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพ ในการทำงานของบริษัทใน สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

Gottesman and Morley (2006) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพของ การศึกษาของผู้บริหารสูงสุดและประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัท ในการศึกษาใช้ข้อมูล จากฐานข้อมูลของผู้บริหารสูงสุด จาก EXECUCOMP โดยเลือกผู้บริหารสูงสุดจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์นิวยอร์ก ของประเทศสหรัฐอเมริการะยะเวลา 4 ปี ตั้งแต่ปี ค.ศ.1997-2000 ชีวประวัติของผู้บริหารสูงสุดจะใช้ฐานข้อมูล Net Advantage ของ Standard and Poor (S&P) ข้อมูลเหล่านี้รวมถึงการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารสูงสุด เพศ อายุ วุฒิการศึกษา สถาบันการศึกษา โดยมีข้อมูลสามารถรับรู้ได้ว่าจบปริญญาตรีหรือปริญญาโท ด้านบริหาร กฎหมายหรือด้านอื่นๆ ผล การศึกษาพบว่า การที่บริษัทมีผู้บริหารสูงสุดสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโททางด้านสาขา บริหารธุรกิจหรือจบปริญญาโททางด้านกฎหมาย ไม่มีนัยสำคัญกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ซึ่งผู้บริหารสูงสุดไม่ได้มีผลการดำเนินงานที่ดีไปกว่าบริษัทที่มีผู้บริหารสูงสุดที่จบเพียงแค่ปริญญา ตรี ในการศึกษาครั้งนี้ไม่ได้มองว่าการที่จบการศึกษาในระดับที่สูงกว่าจะมีผลการดำเนินงานที่

ดีกว่าแต่กลับพบว่าปัจจัยที่ทำให้ผู้บริหารสูงสุดมีการสร้างผลการดำเนินงานที่ดี มาจากการมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน ผู้ได้บังคับบัญชา และไหวพริบสติปัญญาที่ดีจะทำให้ผู้บริหารสูงสุดมีผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการศึกษาในระดับสูง

Groysberg et al. (2008) พบว่าการศึกษาระหว่างประสบการณ์เฉพาะทางที่เคยดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารสูงสุด มีความสัมพันธ์เชิงลบกับประสิทธิภาพในการทำงาน ได้มีการยืนยันว่าผู้บริหารสูงสุดที่เคยมีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งมาก่อนทำให้มีการเรียนรู้ซ้ำไม่มีการเปิดรับการเรียนรู้ใหม่ๆ เพราะความรู้ ทักษะต่างๆที่จะบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องมีการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆเพิ่มเติม

Shao and Liu (2013) วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้คือศึกษาถึงผู้บริหารสูงสุดไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารสูงสุดเพศหญิงหรือเพศชาย ประเมินว่ามีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทหรือไม่ นอกจากนี้ยังศึกษาถึงความเสี่ยงในการบริหารงาน การศึกษาพบว่าเพศของผู้บริหารสูงสุดไม่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทและไม่ได้ส่งผลกระทบต่อระดับความเสี่ยงของบริษัทเช่นกัน ถึงแม้ว่าผู้บริหารสูงสุดส่วนมากจะเป็นเพศชายก็ตาม แต่ประสิทธิภาพในการบริหารงานของผู้บริหารสูงสุดเพศหญิงก็ไม่ได้ด้อยไปกว่าผู้บริหารสูงสุดเพศชายเลย แต่การศึกษางานวิจัยนี้พบตัวอย่างผู้บริหารสูงสุดเพศหญิงมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับสัดส่วนของผู้บริหารเพศชายที่มากกว่า

Yasser et al.(2014) ได้ศึกษาถึงโครงสร้างความเป็นคู่ของผู้บริหารสูงสุดกับประจํากรรมการและผลการดำเนินงานของบริษัทในประเทศปากีสถาน โดยศึกษาข้อมูลระหว่างปี 2550-2554 จาก 100 บริษัทในตลาดหลักทรัพย์ของเมืองการาจีในประเทศปากีสถาน เก็บรวบรวมจากงบการเงินของรายงานประจำปี ใช้สถิติเชิงพรรณนา จากการศึกษาพบสัดส่วนในการถือหุ้นของผู้บริหารสูงสุดเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าในบริษัทที่มีผู้บริหารสูงสุดและประจํากรรมการเป็นบุคคลคนเดียวกันเมื่อเทียบกับบริษัทที่มีผู้บริหารสูงสุดกับประจํากรรมการแยกตำแหน่งกัน แต่พบว่าการที่มีผู้บริหารสูงสุดกับประจํากรรมการควบตำแหน่งกันส่งผลโดยมีความสัมพันธ์เชิงลบกับสัดส่วนของการถือหุ้นของผู้บริหารและการศึกษาโดยที่มีผู้บริหารสูงสุดควบตำแหน่งประจํากรรมการไม่พบความสัมพันธ์ทั้งเชิงบวกและเชิงลบกับประสิทธิภาพของผลการดำเนินงาน

Hamori and Koyuncu (2015) งานวิจัยนี้ได้ศึกษาถึงผลกระทบจากประสบการณ์ที่ผู้บริหารสูงสุดเคยดำรงตำแหน่งกับผลการดำเนินงานของบริษัท ใช้ข้อมูลเพื่อศึกษาจากฐานข้อมูล S&P 500 ประจำปี 2015 จากฐานข้อมูลออนไลน์นานาชาติของซูเวอร์ มีผู้บริหารสูงสุด 501 คน เนื่องจากมีหนึ่งบริษัทที่มีผู้บริหารสูงสุดร่วมกัน ข้อมูลของผู้บริหารสูงสุดมีข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการทำงาน เพศ ปีที่ได้รับการแต่งตั้งในการดำรงตำแหน่ง ข้อมูลเหล่านี้ได้มาจากข้อมูลออนไลน์ที่เปิดเผยต่อสาธารณะ เช่นเว็บไซต์ของบริษัท และ www.zoominfo.com ถ้าผู้บริหารสูงสุดคนใดไม่มีข้อมูลที่สามารถค้นหาประสบการณ์ก่อนหน้าที่เคยดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารสูงสุดมาก่อนก็ให้ผลสรุปว่าผู้บริหารสูงสุดไม่เคยมีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งมาก่อน จากผลการศึกษาพบว่า ประสบการณ์จากการดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดมาก่อนมีความสัมพันธ์เชิงลบกับประสิทธิภาพของผลการดำเนินงาน ผู้บริหารสูงสุดที่เคยดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารสูงสุดจากบริษัทเดิมย้ายมาบริษัทใหม่ทำให้มีประสิทธิภาพในการดำรงตำแหน่งต่ำกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ด้านการดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารสูงสุดมาก่อนอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากผู้บริหารสูงสุดบางคนอาจมีการย้ายงานจากบริษัทเดิมมาบริษัทใหม่โดยที่ยังไม่มีความรู้ความสามารถมากพอ กับตำแหน่งนี้

Ting et al.(2015) จากการศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนใน Bursa ประเทศมาเลเซีย ระหว่างปี 2545-2554 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาในการตรวจสอบผลกระทบที่เกิดจากคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดว่ามีผลต่อการใช้ประโยชน์ทางการเงินขององค์กร คุณลักษณะที่สำคัญของผู้บริหารสูงสุด อย่างเช่น อายุของผู้บริหารสูงสุด ประสบการณ์การดำรงตำแหน่งด้านผู้บริหารสูงสุด การศึกษาของผู้บริหารสูงสุด จากผลการศึกษาพบว่า อายุของผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์เชิงลบ ซึ่งอายุของผู้บริหารสูงสุดพบว่าผู้บริหารสูงสุดที่เป็นเพศหญิงมีความเสี่ยงในการบริหารงานมากกว่าผู้บริหารสูงสุดที่เป็นเพศชายในประเทศมาเลเซีย ผู้บริหารสูงสุดที่อายุน้อยมักจะเกิดการตัดสินใจที่ไม่เด็ดขาดและทำให้การตัดสินใจที่ผิดพลาดทำให้องค์กรได้รับความเสี่ยง และพบว่าระดับการศึกษาและประสบการณ์การดำรงตำแหน่งที่เคยเป็นผู้บริหารสูงสุดมาก่อน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้ประโยชน์ทางการเงินขององค์กร เนื่องจากผู้บริหารสูงสุดที่มีการศึกษาระดับสูงและเคยมีประสบการณ์จากการที่เคยดำรงตำแหน่งมาก่อนจะมีความรู้ความสามารถที่เฉียบขาดสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรอบคอบและมีความรู้จากประสบการณ์ก่อนหน้ามาเป็นตัวช่วยในการตัดสินใจได้อย่างง่ายขึ้น ทำให้องค์กรมีประสิทธิภาพและข้อมูลที่น่ามาใช้ประโยชน์ทางการเงินย่อมมีประสิทธิภาพ

2.5.2 งานวิจัยเกี่ยวกับการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

พุกษา พิงจิตต์ประไพ (2551) งานวิจัยนี้ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในการศึกษาใช้บริษัทในกลุ่ม ดังนี้ กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง กลุ่มอุตสาหกรรม ทรัพยากรและกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม ผลของการศึกษาของงานวิจัยพบว่า การเปิดเผยข้อมูล การพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านสังคมและด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีความแตกต่างกันเพราะไม่ได้มีกฎข้อบังคับและรูปแบบที่แน่นอน มีการเปิดเผย ข้อมูลด้วยความสมัครใจในแต่ละองค์กรเท่านั้น องค์กรที่มีการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่าง ยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสังคม จะสามารถสร้างภาพลักษณ์ที่ดี มีความน่าเชื่อถือ ถ้าองค์กรมี ภาพลักษณ์ที่ดีเป็นไปในทิศทางบวก การเปิดเผยข้อมูลทีมากที่สุดคือด้านบริการและด้านผลิตภัณฑ์ ขององค์กร ส่วนด้านการใช้พลังงานองค์กรได้มีการเปิดเผยในรายงานแต่น้อยมากเพราะอาจจะทำ ให้องค์กรดูไม่คึกคัก และผลของการศึกษานี้ได้พบว่าประสิทธิภาพในการทำกำไรให้กับองค์กร และขนาดขององค์กร มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนา อย่างยั่งยืนในด้านสังคมและด้านสิ่งแวดล้อม

มัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2555) งานวิจัยนี้ได้ศึกษาข้อมูลจากรายงานประจำปีเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการทดสอบปริมาณในการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทรวมถึงปัจจัย ที่มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูล จากการศึกษาพบว่าบริษัทได้เปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและ กลุ่มบริษัทที่มีการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุด คือบริษัทที่ดำเนินงานเกี่ยวกับด้านพลังงาน ส่วนบริษัทที่ มีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด คือกลุ่มบริษัทที่ดำเนินงานเกี่ยวกับเทคโนโลยีบริษัท ที่เปิดเผยข้อมูลในรายงานมีอิทธิพลจากผู้มีส่วนได้เสียเพื่อที่จะสามารถประเมินความสามารถใน การดำเนินงานของบริษัทได้ ข้อมูลที่บริษัทจะทำการเปิดเผยมากที่สุด คือกิจกรรมที่ทำเพื่อรักษา สิ่งแวดล้อม นโยบายในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมและการดำเนินการในการกำจัดของเสียที่ เกิดจากบริษัท ส่วนปริมาณในการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในรายงานมีอิทธิพลมาจากสอง ปัจจัย คือ ประเภทของเจ้าขององค์กรและลักษณะของอุตสาหกรรม โดยทั้งสองปัจจัยนี้พบ ความสัมพันธ์เกี่ยวกับปริมาณในการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม

มีทนาย สุทธิพันธุ์ (2556) ศึกษาถึงการพัฒนาย่างยั่งยืนของบริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด(มหาชน) ทำให้ทราบผลการดำเนินงานของบริษัทว่ามีประสิทธิภาพหรือไม่โดยใช้ข้อมูลที่เป็นตัวเงินคือใช้ข้อมูลจากงบการเงินของบริษัทและข้อมูลที่ไม่เป็นตัวเงินก็คือการเปิดเผยรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนประกอบด้วยหลัก 3 ประการที่สำคัญคือ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านเศรษฐกิจเนื่องจากหลัก 3 ประการนี้ใช้วัดผลการดำเนินงานที่ไม่เป็นตัวเงินจึงไม่ได้การันตีว่าองค์กรจะดำเนินงานไปอย่างยั่งยืนในอนาคตหรือไม่

พัชรภรณ์ ชดช้อย (2557) ศึกษาเรื่องการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนกรณีศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปริมาณการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปี พ.ศ.2555 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาและสถิติความถดถอยเชิงพหุคูณ การศึกษาพบว่าด้านสังคมมีการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนมากที่สุด โดยแบ่งด้านสังคมเป็น 5 ด้าน คือด้านจริยธรรม ด้านลูกค้าและชุมชน ด้านโอกาสและสิทธิมนุษยชน ด้านแรงงานและด้านข้อมูลทั่วไปได้พบว่าข้อมูลด้านแรงงานมีปริมาณการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนน้อยที่สุด ส่วนปริมาณที่มีการรายงานมากที่สุดคือด้านสังคม โดยแบ่งย่อยๆในส่วนด้านลูกค้าและชุมชนในงานวิจัยนี้ถ้าแบ่งเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมพบว่า อุตสาหกรรมในกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนมากที่สุด ส่วนอุตสาหกรรมการเกษตรและอาหารมีการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนน้อยที่สุด และที่พบว่าไม่มีการจัดทำรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนคือกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ผลการศึกษาของงานวิจัยนี้ไม่พบความสัมพันธ์ในการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนไม่ว่าจะเป็นด้านสิ่งแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ หรือด้านสังคมก็ตามกับผลการดำเนินงานขององค์กร

พจนารถ ฤทธิเดช และรัชณี ชุมนิรัตน์ (2560) งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการรายงานและการจัดทำรายงานในการเปิดเผยข้อมูลการพัฒนาย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ของกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรและกลุ่มธุรกิจการเงิน เป็นจำนวน 84 บริษัท โดยใช้ข้อมูลแบบทฤษฎีโดยนำรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน รายงานประจำปีของบริษัทและเว็บไซต์ของบริษัท ใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ในการเปิดเผยข้อมูลการพัฒนาย่างยั่งยืนด้านสังคมในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน มีการเปิดเผยข้อมูลระหว่าง 4-10 หน้า และในกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรเปิดเผยข้อมูลเพียง 4-8 หน้าเท่านั้น ซึ่งน้อยกว่า เป็นเพราะว่าบริษัทต่างๆในกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรไม่ได้ให้ความสำคัญในการเปิดเผย

ข้อมูลการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนมากนัก และอาจจะไม่กล้าเปิดเผยข้อมูลมากเกินไปเนื่องจากกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรมีลักษณะธุรกิจที่ทำให้เกิดผลกระทบที่ไม่ดีต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมอื่นๆ แต่องค์กรก็ได้มีแนวทางในการลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นพร้อมทั้งวิธีป้องกันดังกล่าวด้วยเช่นกัน

พร้อมพร ภูวคิน, วันชัย ประเสริฐศรีและนภาพร นิลภรณ์กุล (2561) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรและผลประกอบการทางการเงิน โดยใช้บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และข้อมูลดัชนี GRI ถูกรวบรวมจากรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์กรและใช้ข้อมูลทางการเงินจากรายงานประจำปีขององค์กร ระหว่างปี พ.ศ.2533-2557 ใช้สถิติโดยการวิเคราะห์ความถดถอย การศึกษาพบว่า การเปิดเผยรายงานความยั่งยืนกับประสิทธิภาพทางการเงินมีความสัมพันธ์เชิงบวก เนื่องจากนักลงทุนต้องการที่จะเข้ามาลงทุนในองค์กรที่มีความโปร่งใสในการดำเนินงาน มีความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้เสียกับองค์กรและการปรับปรุงประสิทธิภาพของรายงานทางการเงินขององค์กรเช่นกัน

สถาพร สวัสดิ์กุลเกียรติ และอมรา รัตตากร (2561) ได้ทำการศึกษารองเสริมให้จัดทำรายงานเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รวมถึงได้มีการศึกษาการจัดทำรายงานในการพัฒนาอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ.2556-2557 รวมถึงการศึกษาถึงการเปิดเผยข้อมูล ปัญหาการกำหนดแนวทางการส่งเสริมการจัดทำรายงานและการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนจากการศึกษามีเพียง 17 บริษัทที่มีการจัดทำรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน และมีจำนวนบริษัท 218 บริษัทที่ไม่ได้จัดทำรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน บริษัทที่เปิดเผยรายงานและไม่ได้เปิดเผยรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมเดียวกัน จากผลการศึกษาพบว่าบริษัทที่ได้จัดทำรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนจะมีการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจและด้านสิ่งแวดล้อมและมีการเปิดเผยข้อมูลด้านองค์กร ด้านสังคม ด้านสิทธิมนุษยชน ด้านความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ ด้านข้อควรคำนึงถึงในการทำรายงาน และด้านนิยามความหมายมีการจัดทำรายงานมากกว่าทุกประเด็น และปัญหาที่พบในการจัดทำรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน อันดับแรกคือความมั่นคงทางเศรษฐกิจ อันดับสอง คือ ด้านการวัดผลและการรายงานเป็นนามธรรม อันดับสามคือ ความสัมพันธ์กับนักลงทุน ไม่เข้มแข็ง และอันดับที่สี่ แนวทางการส่งเสริมในการจัดทำรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

Waddock and Graves (1997) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์กรกับผลการดำเนินงานด้านการเงิน ซึ่งการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านเศรษฐกิจ ซึ่งพบว่าการปฏิบัติงานทางด้านสังคมส่งผลทางบวกต่อผลการดำเนินงานด้านการเงินเนื่องจากองค์กรได้ทำประโยชน์ให้ทางด้านสังคมเหมือนเป็นการสร้างชื่อเสียงที่ดีให้กับตัวองค์กรเองและผู้บริหารสูงสุดจึงทำให้เป็นที่ยอมรับจึงส่งผลให้องค์กรมีผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นและมีผลกำไรมากขึ้น

Kees and Terence (2002) ในงานวิจัยได้ศึกษาถึงการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในประเทศเนเธอร์แลนด์และประเทศอังกฤษซึ่งทำการเปรียบเทียบข้อมูลกันจากผลการศึกษาข้อมูลพบว่า การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทในประเทศเนเธอร์แลนด์ไม่ได้เข้มงวดมากนัก สามารถยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้มากกว่าบริษัทในประเทศอังกฤษ การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีมีความเข้มงวด ยืดหยุ่นได้น้อยและมีกฎข้อบังคับที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ซึ่งสามารถเห็นได้ถึงความแตกต่างระหว่างสองประเทศในการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี กฎข้อบังคับในการเปิดเผยการรายงานจะแตกต่างกันแต่ปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบในการเปิดเผยข้อมูลในรายงานของทั้งสองประเทศ พบว่าขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับในการเปิดเผยข้อมูลในรายงานของทั้งสองประเทศที่เหมือนกัน

Stephen and Stephen (2006) ได้ศึกษาข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมด้วยความสมัครใจของบริษัทที่มีขนาดใหญ่ในประเทศอังกฤษ รวมถึงการศึกษาถึงคุณภาพและปัจจัยที่เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานด้านสิ่งแวดล้อมด้วยความสมัครใจ จากการศึกษาพบว่าบริษัทในประเทศอังกฤษที่มีขนาดใหญ่มีโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจาย มีหนี้สินต่ำ มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเปิดเผยข้อมูลในรายงานด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับขนาดของกิจการและมีผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมกับบริษัท

Reddy and Gordon (2010) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวัดผลการดำเนินงานขององค์กรกับรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยใช้ข้อมูลในการศึกษาจากบริษัทในประเทศนิวซีแลนด์และออสเตรเลีย ผลจากการศึกษาสรุปได้ว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลการดำเนินงานของบริษัทในประเทศออสเตรเลียเท่านั้นแต่ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับประเทศนิวซีแลนด์ การพัฒนาอย่างยั่งยืนแบ่งเป็น 3 ด้าน แต่ในด้านสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีนั้นส่งผลกระทบต่อเชิงลบกับภาพลักษณ์ขององค์กรในด้านที่ไม่ดี ผู้ลงทุนจากภายนอกไม่มีความ

มั่นใจในผลการดำเนินงานขององค์กรองค์ใดไม่มีความน่าเชื่อถือ ทำให้ผลการดำเนินงานในด้านกำไรขององค์กรลดลงอย่างเห็นได้ชัด

Ameer and Othman (2012) งานวิจัยนี้ศึกษาการดำเนินงานอย่างยั่งยืนกับผลการดำเนินงานที่เป็นตัวเงินของบริษัทที่อยู่ในระดับชั้นนำของประเทศที่กำลังพัฒนา เก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานความยั่งยืน 100 บริษัทที่เปิดเผยเป็นสาธารณะ ระหว่างปี ค.ศ.2006-2010 ศึกษาความยั่งยืนใน 4 ด้านหลักๆคือ สังคม สิ่งแวดล้อมจริยธรรมและความหลากหลายทางเพศ ผลการศึกษาพบว่า ทางด้านจริยธรรมและด้านสังคมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานขององค์กรที่เป็นตัวเงิน ส่วนความหลากหลายทางเพศและด้านสิ่งแวดล้อมพบความสัมพันธ์แบบสองทิศทาง ทั้งด้านบวกและด้านลบ งานวิจัยนี้ใช้สถิติวิเคราะห์แบบเชิงพรรณนาและ t-test เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดของผลการดำเนินงานขององค์กรที่เป็นในรูปแบบตัวเงิน อย่างเช่น กำไรก่อนหักภาษี กระแสเงินสดของกิจการ ผลตอบแทนจากสินทรัพย์และการเพิ่มขึ้นในส่วนของยอดขาย ซึ่งข้อมูลขององค์กรสามารถสะท้อนผลการดำเนินงานที่เป็นตัวเงินขององค์กรได้เป็นอย่างดี

Taib and Ameer (2012) งานวิจัยนี้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานอย่างยั่งยืนของบริษัทที่เป็นมหาชนในประเทศอังกฤษและสหรัฐอเมริกา กับผลการดำเนินงานที่เป็นตัวเงิน โดยวัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ คือศึกษาถึงความแตกต่างในการเปิดเผยข้อมูลในรายงานความยั่งยืนมีการเปิดเผยด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคมและด้านเศรษฐกิจ ของบริษัทในประเทศสหรัฐอเมริกาและในประเทศอังกฤษกับผลการดำเนินงานในรูปแบบของตัวเงินทั้งหมด 100 บริษัท ตั้งแต่ปี ค.ศ.2005-2009 ที่เปิดเผยในเว็บไซต์ขององค์กรแห่งความริเริ่มว่าด้วยการรายงานสากล (GRI) ใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณและ t-test จากผลการศึกษาพบว่าการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมมีการเปิดเผยในรายงานมากขึ้นเนื่องจากต้องการเรื่องความโปร่งใส เกิดความน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับในสังคม ซึ่งพบว่าบริษัทในสหรัฐอเมริกามีการเปิดเผยการรายงานความยั่งยืนน้อยกว่าบริษัทในประเทศอังกฤษ จากการศึกษาพบว่าด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสังคมมีความสัมพันธ์เชิงลบกับผลตอบแทนจากสินทรัพย์แต่ทางด้านเศรษฐกิจพบความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลตอบแทนจากสินทรัพย์

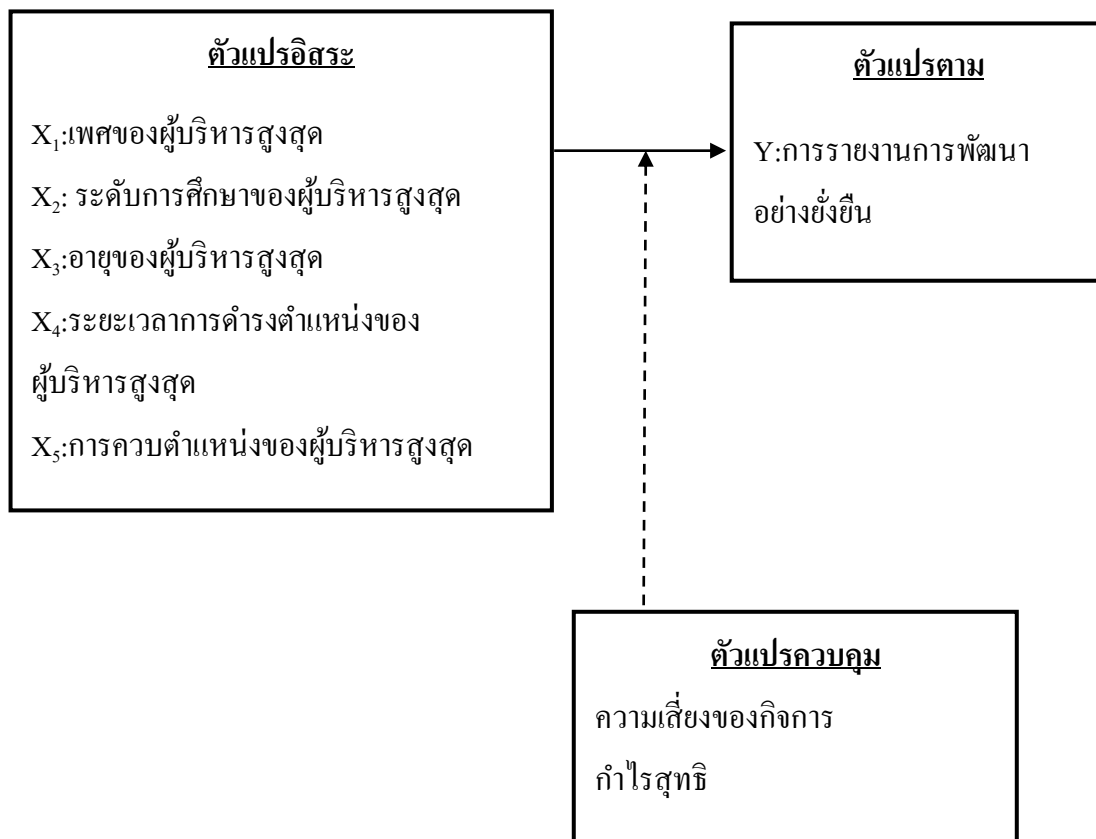
Godha and Jain (2015) ศึกษาถึงผลกระทบการดำเนินงานอย่างยั่งยืนขององค์กรต่อผลการดำเนินงานที่เป็นตัวเงิน กรณีศึกษาบริษัทมหาชนในประเทศอินเดียเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปีในบริษัทที่เป็นมหาชนของประเทศอินเดียเพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างผล

การดำเนินงานอย่างยั่งยืนกับผลการดำเนินงานของบริษัทที่ให้ข้อมูลเป็นตัวเงินผลการศึกษางานวิจัยนี้พบว่าด้านการกำกับดูแลกิจการกับด้านสังคมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัทในรูปของตัวเงินส่วนด้านสิ่งแวดล้อมและพนักงานพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบกับผลการดำเนินงานที่เป็นตัวเงิน ซึ่งจะใช้ตัวแปรอิสระ 4 ตัวแปร คือด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม ด้านการกำกับดูแลกิจการและพนักงาน และงานวิจัยนี้พบว่าด้านสิ่งแวดล้อมการกำกับดูแลกิจการและพนักงานมีอิทธิพลหลักที่สำคัญกับผลการดำเนินงานที่เป็นตัวเงินขององค์กรสามารถช่วยในเรื่องการตัดสินใจขององค์กร ปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยทำให้องค์กรดำเนินงานต่อไปได้อย่างยั่งยืนในอนาคต

Dissanayake et al.(2016) การวิจัยนี้ได้ศึกษาถึงการรายงานการพัฒนายั่งยืนในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศศรีลังกา โดยใช้รายงานประจำปีของรายงานการพัฒนายั่งยืน ระหว่างปี ค.ศ.2011-2012 ใช้ข้อมูล 288 บริษัท บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของเมือง โคลัมโบซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศศรีลังกา ผลการศึกษาพบว่าการรายงานการพัฒนายั่งยืนของประเทศศรีลังกามีความสำคัญมากในบริษัทขนาดใหญ่ และได้มีข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของสิ่งแวดล้อมเพื่อการรายงานการพัฒนายั่งยืนเพิ่มมากขึ้นถ้าเทียบกับการเปิดเผยการรายงานในอดีต แต่ผลการศึกษาวิจัยนี้ให้หลักฐานที่แสดงว่าการตัดสินใจในการเปิดเผยการรายงานการพัฒนายั่งยืนนั้นไม่พบนัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพทางการเงินขององค์กร

Wang (2017) ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างกำไรขององค์กรกับการรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืน มีการวิเคราะห์ผลลัพธ์จากสถิติเชิงพรรณนา และยอมรับทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียซึ่งเป็นวิธีการในการศึกษาที่สำคัญเกี่ยวกับการรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืนเพราะผู้มีส่วนได้เสียสามารถพิจารณาถึงความสามารถขององค์กรและประสิทธิภาพขององค์กรได้จากการรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืน งานวิจัยนี้ศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไต้หวัน จำนวน 50 องค์กร ซึ่งพบว่าสัดส่วนการถือหุ้นและการเติบโตขององค์กรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืน

2.6 กรอบแนวคิดงานวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย

บทที่ 3

วิธีการศึกษาวิจัย

การศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการรายงานการพัฒนายั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) มีรายละเอียดของระเบียบวิธีการศึกษาดังนี้คือ

- 3.1 สมมติฐานการศึกษา
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย
- 3.6 กรอบระยะเวลาการศึกษา

3.1 สมมติฐานการศึกษา

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้พัฒนาสมมติฐานไว้ดังนี้
เพศของผู้บริหารสูงสุดกับการรายงานการพัฒนายั่งยืน

Na and Hong (2017) พบว่าบริษัทที่มีผู้บริหารสูงสุดเป็นเพศชายมีความสัมพันธ์เชิงบวกที่จะสามารถทำกำไรในองค์กรมากกว่าผู้บริหารสูงสุดที่เป็นเพศหญิงและผู้บริหารสูงสุดเพศชายยังทำให้บริษัทมีผลตอบแทนจากหุ้นที่สูงขึ้น ทำให้บริษัทมีผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นและผู้อถือหุ้นมีความมั่นใจถึงความมั่นคงของบริษัทที่จะพัฒนายั่งยืนไปสู่นาคต Smith et al. (2006) พบว่าการที่มีตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดซึ่งมีทั้งผู้หญิงและผู้ชายส่งผลให้การดำเนินงานของบริษัทมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้นและมีผู้อถือหุ้นในสัดส่วนที่มากขึ้นเช่นกัน Campbell and Vera (2008) พบว่าการที่มีผู้บริหารสูงสุดเป็นเพศหญิงในการบริหารงานในบริษัททำให้เกิดความเสี่ยงสูงในการดำเนินงานมากกว่าผู้บริหารสูงสุดที่เป็นเพศชาย Welbourne et al. (2007) พบว่าอัตราการเติบโตของผู้บริหารสูงสุดที่เป็นเพศหญิงจะเติบโตน้อยกว่าผู้บริหารสูงสุดที่เป็นเพศชายซึ่งการกระจายตัวของผู้บริหารสูงสุดเพศหญิงพบว่าไม่มีผู้บริหารสูงสุดมาดำรงตำแหน่งในกลุ่มธุรกิจเกษตรเหมืองแร่ และธุรกิจก่อสร้างเลย ซึ่งธุรกิจเหล่านี้จะบริหารโดยผู้บริหารสูงสุดที่เป็นเพศชายเพราะมีความทะมัดทะแมงในการบริหารงานมากกว่าเมื่อเทียบกับผู้บริหารสูงสุดเพศหญิง Lamet et al.(2013)

พบว่าผู้บริหารสูงสุดที่เป็นเพศหญิงในประเทศจีนจะดำรงตำแหน่งในบริษัทที่จดทะเบียนของ บริษัทที่เป็นเอกชนเท่านั้น ส่วนบริษัทที่มีการควบคุมโดยรัฐบาลจะมีผู้บริหารสูงสุดที่เป็นเพศชาย เนื่องจากผู้บริหารสูงสุดเพศชายสามารถตัดสินใจได้อย่างเด็ดขาด Sitthipongpanich and Polsiri (2015) พบว่าผู้บริหารสูงสุดที่เป็นเพศหญิงเนื่องจากอ่อนไหวง่ายไม่มีความกล้าที่จะตัดสินใจใน บางเรื่องซึ่งจะแตกต่างจากผู้บริหารระดับสูงที่เป็นเพศชายซึ่งมีภาวะความเป็นผู้นำมากกว่าและ สามารถตัดสินใจได้อย่างเด็ดขาด ส่วนงานวิจัยของ Nailkka (2009) พบว่า ผู้บริหารสูงสุดเพศ หญิงมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ สามารถอธิบายได้ว่า ผู้บริหารสูงสุด เพศหญิงมีหน้าที่ในการวางแผนเชิงกลยุทธ์ให้กับบริษัทมากกว่าที่จะมีการเตรียมการรายงานการ เปิดเผยข้อมูล ดังนั้นจึงทำให้ผู้บริหารสูงสุดเพศหญิงไม่สนใจในการเปิดเผยการรายงาน โดยสมัครใจ แต่ Huse and Solberg (2006) แย้งว่าผู้บริหารสูงสุดเพศหญิงมีความสนใจในการเปิดเผยการ รายงานโดยสมัครใจมากกว่าผู้บริหารสูงสุดเพศชาย เป็นเพราะผู้บริหารสูงสุดเพศหญิงมีความ ละเอียด รอบคอบ ให้ความสำคัญต่อการเปิดเผยการรายงานที่มากกว่า Schubert (2006) พบว่า ผู้บริหารสูงสุดเพศหญิงมีการทำงานหลายอย่างที่ต้องใช้ทักษะและมีทักษะในการคิด วิเคราะห์ได้ ดีกว่าผู้บริหารสูงสุดเพศชาย ในด้านการบริหารงานและความสามารถในการสื่อสารข้อมูลเมื่อ เปรียบเทียบกับเพศชาย ความเอาใจใส่และทักษะต่างๆ เหล่านี้ทำให้ส่งผลต่อการเปิดเผยการรายงาน ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น Liao et al.(2015) พบความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารสูงสุดเพศ หญิงกับการเปิดเผยการรายงานด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งการที่มีผู้บริหารสูงสุดเพศหญิงมาบริหารส่งผล ให้การเปิดเผยการรายงาน ข้อมูลมีความโปร่งใสและถูกต้อง มีการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติม เพราะ ผู้บริหารสูงสุดเพศหญิงจะใส่ใจรายละเอียดและให้ความสำคัญกับคุณภาพของรายงานเป็นอย่างมาก เช่นเดียวกับ Srinidhi et al.(2011) พบว่าผู้บริหารสูงสุดเพศหญิงมีความซื่อสัตย์มากและกระทำการ ทุจริตน้อยกว่าเพศชาย ทำให้มีโอกาสน้อยที่ผู้บริหารสูงสุดเพศหญิงจะมีการปกปิดข้อมูล จึงทำให้ การเปิดเผยข้อมูลมีความถูกต้อง และต้องการเปิดเผยข้อมูลมากขึ้นเพื่อรายละเอียดที่ครบถ้วนและ ชัดเจนขึ้น Marquis and Lee (2013) และ Manner (2010) พบว่าผู้บริหารสูงสุดเพศหญิงมี ความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูลการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมและ สิ่งแวดล้อม เนื่องจากผู้บริหารสูงสุดเพศหญิงมีความมุ่งมั่นที่จะทำให้ตนมีความสามารถเทียบเท่า ผู้บริหารสูงสุดเพศชาย ทำให้มุ่งมั่นที่จะเปิดเผยการรายงานมากขึ้นเช่นกันเพื่อทำให้ผู้มีส่วน ได้ส่วน เสียเห็นถึงคุณภาพของตนและคุณภาพของรายงานที่มีการเปิดเผยส่วนงานวิจัยของ Rose (2007) โดยศึกษาตัวอย่างของบริษัทจดทะเบียนในเดนมาร์ก เผยแพร่ว่าไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ Shao and Liu (2013) จากผลการศึกษาผลลัพธ์ แสดงให้เห็นว่าเพศของผู้บริหารสูงสุดไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับประสิทธิภาพของ

องค์กรที่อยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาด้วยเหตุผลนี้ผู้บริหารสูงสุดที่เป็นเพศหญิงย่อมมีความละเอียดรอบคอบ และมีแนวโน้มที่จะเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งตามทฤษฎีภาวะผู้นำ (Leadership Theory) ผู้บริหารสูงสุดที่เป็นเพศชายมีภาวะความเป็นผู้นำสูง มีภาวะการตัดสินใจที่เด็ดขาด จึงเน้นการบริหารที่สร้างผลตอบแทนทางตัวเงินคือมีการเน้นทำกำไรให้กับบริษัทมากกว่าที่จะมีการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน ดังนั้นสามารถตั้งสมมติฐานได้ว่า

H₁: ผู้บริหารสูงสุดเพศชายมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ระดับการศึกษาของผู้บริหารสูงสุดกับการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

Gottesman and Morey (2006) พบว่าผู้บริหารสูงสุดส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและรองลงมาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจ (MBA) นอกจากนี้ยังมีผู้บริหารสูงสุดที่จบปริญญาโททางด้านกฎหมายและปริญญาโทที่ไม่ใช่ทางด้านกฎหมายและทางด้านบริหารธุรกิจ (MBA) การศึกษาเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าผู้บริหารสูงสุดที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงไม่จำเป็นต้องจบการศึกษาทางด้านหลักสูตรบริหารธุรกิจ (MBA) และไม่พบหลักฐานที่แน่นอนว่าองค์กรที่มีการบริหารงานโดยผู้บริหารสูงสุดที่จบจากมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงจะมีผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพมากกว่าผู้บริหารสูงสุดที่ไม่ได้จบจากมหาวิทยาลัยที่ไม่มีชื่อเสียงหรือมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงน้อยกว่าและระดับการศึกษาระดับปริญญาโทไม่มีนัยสำคัญ จะเห็นได้ว่าบริษัทผู้บริหารสูงสุดที่จบการศึกษาระดับปริญญาโททางด้านบริหารธุรกิจหรือปริญญาโททางด้านกฎหมายไม่สามารถทำงานได้ดีไปกว่าผู้บริหารสูงสุดที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี Shao and Liu (2013) พบว่าผู้บริหารสูงสุดส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและมีผู้บริหารแค่เพียงบางส่วนเท่านั้นที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอก ข้อมูลเหล่านี้ยืนยันว่าผู้บริหารสูงสุดที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอกสามารถเลื่อนขั้นขึ้นไปดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารสูงสุดขององค์กร เนื่องจากได้รับการศึกษาในระดับสูงอาจทำให้มีความรู้ความสามารถที่จะแก้ไขปัญหาและทำให้บริษัทมีผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นและมีผลกำไรเพิ่มขึ้นเช่นกัน Adams et al.(2007) กล่าวว่าผู้บริหารระดับสูงที่จบการศึกษาในระดับปริญญาเอกมีจำนวนน้อยเท่านั้น ไม่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพขององค์กร Orens and Reheul (2013) ยืนยันว่าการที่มีผู้บริหารสูงสุดสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงมีนัยสำคัญที่ผู้บริหารสูงสุดจะมีแนวคิดในการยอมรับความเสี่ยงมีโอกาที่จะลงทุนมากขึ้น Rakhmayil and Yuce (2013) และ Barker and Mueller (2002) ยอมรับว่าผู้บริหารสูงสุดที่จบการศึกษาในระดับปริญญาเอกมีประโยชน์ต่อผลการดำเนินงานขององค์กรเป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญ Finkelstein et al. (2009) ยืนยันว่าผู้บริหาร

สูงสุดที่จบการศึกษาระดับปริญญาโททางด้านบริหารธุรกิจมีแนวโน้มถึงการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทมากกว่าผู้บริหารสูงสุดที่ไม่ได้จบการศึกษาในระดับปริญญาโท Bansal and Clelland (2004) ยอมรับเช่นกันว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีการศึกษาในระดับปริญญาโทด้านบริหารธุรกิจให้ความใส่ใจในการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจเนื่องจากเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลทำให้บริษัทมีชื่อเสียงไปในทางที่ดี และงานวิจัยของ Slater and Dixon-Fowler (2010) พบว่าบริษัทต่างๆ ที่มีการบริหารงานโดยผู้บริหารสูงสุดที่จบปริญญาโททางด้านการบริหารธุรกิจ มีผลต่อการเปิดเผยการรายงานด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทเช่นกันเป็นเพราะผู้บริหารที่จบปริญญาโทมีการคิดวิเคราะห์ถึงการดำเนินงานได้อย่างยั่งยืนในอนาคตจึงมองว่าการเปิดเผยการรายงานทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับบริษัทได้รับรู้ข้อมูลของบริษัท และสามารถตัดสินใจลงทุนกับบริษัทต่อไป Akhtaruddin et al. (2009) พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการศึกษาระดับปริญญาโทของผู้บริหารสูงสุดกับอัตราการเปิดเผยการรายงานข้อมูลโดยสมัครใจ ซึ่งผู้บริหารสูงสุดที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทมีความคิดที่มองถึงผลการเปิดเผยข้อมูลที่รายงานให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับทราบข้อมูลที่มีคุณภาพ ทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียใช้ประกอบการตัดสินใจกับบริษัทซึ่งก่อให้เกิดผลดีตามมาในระยะยาวต่อไปในอนาคต Waldman et al. (2006) พบว่าผู้บริหารสูงสุดในประเทศที่พัฒนาแล้วและจบการศึกษาในระดับปริญญาโทด้านบริหารธุรกิจ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเปิดเผยการรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากผู้บริหารสูงสุดได้ตระหนักถึงการเปิดเผยข้อมูล เพราะมีความสำคัญกับบริษัทในระยะยาว และสามารถสร้างภาพพจน์ที่ดีให้กับบริษัทอีกเช่นกัน แต่ Bamber et al. (2010) แย้งว่าผู้บริหารสูงสุดที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทจะตระหนักถึงความสำคัญกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเปิดเผยการรายงานโดยสมัครใจ เนื่องจากไม่มีกฎหมายข้อบังคับให้มีการเปิดเผย จึงทำให้ผู้บริหารสูงสุดที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท ไม่กล้ายอมรับความเสี่ยงที่มากขึ้นจากค่าใช้จ่ายในการเปิดเผยการรายงานโดยสมัครใจ ดังนั้นจึงทำให้หลีกเลี่ยงที่จะไม่เปิดเผยการรายงานโดยสมัครใจ แต่งานวิจัยก่อนหน้านี้ส่วนใหญ่พบว่าผู้บริหารสูงสุดที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทได้เห็นถึงความสำคัญในการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพราะสามารถทำให้บริษัทดำเนินงานได้อย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคต และผู้บริหารที่จบปริญญาโทมีการคิดวิเคราะห์ถึงการดำเนินงานได้อย่างยั่งยืนในอนาคต ตามทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder Theory) จึงมองว่าการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับบริษัทได้รับรู้ข้อมูลของบริษัท และสามารถตัดสินใจลงทุนกับบริษัทต่อไป ดังนั้นสามารถตั้งสมมติฐานได้ว่า

H₂: ผู้บริหารสูงสุดที่มีระดับการศึกษาปริญญาโทมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

อายุของผู้บริหารสูงสุดกับการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

Adams et al.(2007) พบว่าผู้บริหารสูงสุดเพศหญิงมีอายุโดยเฉลี่ยซึ่งน้อยกว่าผู้บริหารสูงสุดเพศชาย แต่เมื่อเทียบกับระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดเพศหญิงมีระยะเวลาการบริหารงานที่สั้นกว่าผู้บริหารสูงสุดที่เป็นเพศชายและดำรงตำแหน่งในบริษัทที่มีขนาดเล็กกว่าผู้บริหารสูงสุดเพศชาย Serfling (2014) พบว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุน้อยกว่าจะมีความคิดแบบกล้าได้กล้าเสีย กล้าที่จะตัดสินใจลงทุนในองค์กรของตนและทำให้องค์กรมีโอกาสดิบโตขึ้นมากกว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุมากกว่าซึ่งไม่กล้าเสี่ยงในการตัดสินใจลงทุนและโอกาสขององค์กรจะเติบโตช้า Hambrick and Mason (1984) จากการศึกษาพบว่าการที่บริษัทมีผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุน้อย ทำให้มีการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจมากกว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุมากกว่า เนื่องจากผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุน้อยมีการบริหารงานเชิงรุกและต้องการใช้การเปิดเผยการรายงานเป็นสื่อกลางในการบอกถึงประสิทธิภาพของบริษัท ทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับบริษัทใช้ในการตัดสินใจต่างๆ ส่วน Ya et al., (2019) พบว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุมากกว่า ย่อมมีความระมัดระวัง ไม่ยอมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น เพราะอายุที่มากทำให้มีประสบการณ์ที่จะหลีกเลี่ยงถึงสิ่งที่ไม่ถูกต้องต่อการเปิดเผยการรายงาน โดนสมัครใจ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ข้อมูลที่เปิดเผยในรายงานมีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ England (1978) พบว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุน้อย มองว่าการเปิดเผยการรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม เป็นการลงทุนในระยะยาว ทำให้ไม่อยากมีการเปิดเผยการรายงาน ยอมละทิ้งการเปิดเผยการรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมและหันมาให้ความสำคัญกับการสร้างผลกำไรที่สามารถทำให้เห็นผลในระยะเวลายันสั้นแทน Barnett and Karson (1989) จากการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นจากผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุมากกว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุน้อยกว่า เนื่องจากต้องการความมั่นคงให้กับบริษัทในระยะยาวและทำให้ผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุมากต้องการเปิดเผยการรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น Ng and Sears (2012) พบว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุมากใกล้จะเกษียณ มีความกดดันต่ำในการเร่งทำกำไรให้บริษัท จึงทำให้หันมาสนใจการลงทุนในการเปิดเผยการรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น Ferrell (2017) กล่าวว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุมากกว่าจะมีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบในการเปิดเผยการรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้บริหารสูงสุดที่อายุมากมีประสบการณ์ทำให้เห็นว่าทำให้ให้ความสำคัญต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมจะทำให้บริษัทเติบโตได้ในระบบเศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืน Huang (2013) และ Serfling (2014) เห็นด้วยเช่นกันว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุน้อย จะมีแนวโน้มให้ความสำคัญในการทำกำไรสูงสุดให้กับบริษัทมากกว่า จึงทำให้เห็นความสำคัญน้อยลงในการ

เปิดเผยการรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม Fabrizi et al. (2014) ให้เหตุผลว่าอายุของผู้บริหารสูงสุดมีความสำคัญต่อบริษัทของประเทศจีน เนื่องจากบริษัทในประเทศจีนถูกกล่าวหาว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุน้อยจะให้ความสำคัญต่อกำไรของบริษัท ทำให้เพิกเฉยต่อกฎระเบียบในการเปิดเผยการรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมและทำให้ส่งผลกระทบต่อกรรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ทำให้บริษัทในประเทศจีนมีผลการดำเนินงานที่ไม่ยั่งยืน เนื่องจากไม่ได้ให้ความสำคัญในด้านของสังคมและสิ่งแวดล้อม Thomas and Peyrefitte (1996) พบว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุมากมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพขององค์กร อาจเป็นเพราะผู้บริหารระดับสูงที่มีอายุมากมักจะมีการตัดสินใจที่รอบคอบ ครุ่นคิดก่อนลงมือทำ จึงทำให้มีการบริหารงานขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความเห็นของ Lazear (1981) กล่าวว่าผู้บริหารระดับสูงเมื่อมีอายุมากขึ้นความสามารถทางสติปัญญาจะมีเพิ่มมากขึ้นและการตัดสินใจในการบริหารองค์กรได้อย่างรอบคอบ แต่ขัดแย้งกับ Yim (2013) โดยให้เหตุผลแย้งว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุมากขึ้นย่อมต้องการความมั่นคงในตำแหน่งและต้องการการดำเนินชีวิตที่สงบ เพราะเมื่อมีอายุมากขึ้นความสามารถในการทำงานย่อมลดลงตามแนวโน้มของอายุที่สูงขึ้นซึ่งเป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามและสวนทางกันกับประสิทธิภาพในการบริหารงาน ส่วน Jalbert et al. (2002) ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างอายุของผู้บริหารสูงสุดกับประสิทธิภาพขององค์กร Oh et al. (2016) และ Godos-Diez et al. (2011) ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างอายุของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ดังนั้นผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุมากมีแนวโน้มที่จะเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุน้อย เนื่องจากผู้บริหารที่มีอายุมากย่อมต้องการความมั่นคงแก่บริษัทในระยะยาวมากกว่าผลกำไรที่ได้รับในระยะสั้นซึ่งตามทฤษฎีภาวะผู้นำ (Leadership Theory) ผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุมากสามารถตัดสินใจบริหารงานและมีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเหมาะสมกับงาน มีหน้าที่ความรับผิดชอบมากกว่าตำแหน่งอื่นๆ และอายุที่มากขึ้นย่อมมีความเชี่ยวชาญในการบริหารในตำแหน่งของตนได้เป็นอย่างดี ดังนั้นสามารถตั้งสมมติฐานได้ว่า

H₃: อายุของผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารสูงสุดกับการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

Patzelt et al. (2008) กล่าวว่าผู้บริหารสูงสุดที่ดำรงตำแหน่งมาเป็นระยะเวลานานทำให้มีความรู้ความสามารถมากขึ้นเกี่ยวกับการบริหารงาน และ Lazarova and Caligiuri (2001)

เห็นด้วยเช่นกันว่าการที่ผู้บริหารสูงสุดที่ดำรงตำแหน่งมานาน จะทำให้องค์กรมีประสิทธิภาพและมีผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนและแข็งแกร่งกว่าคู่แข่ง และทำให้ผู้บริหารสูงสุดมีความเชี่ยวชาญในตำแหน่งมากกว่าผู้บริหารสูงสุดที่ไม่เคยดำรงตำแหน่งมาก่อน Baik et al. (2011) จากการศึกษาพบว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีการดำรงตำแหน่งเป็นระยะเวลานาน เพิ่มความถี่และโอกาสที่จะเปิดเผยการรายงานโดยสมัครใจและการเปิดเผยข้อมูลจะมีความถูกต้องมากขึ้น ดังนั้นในการบริหารงานของผู้บริหารสูงสุด การเปิดเผยข้อมูลโดยผู้บริหารสูงสุดที่มีความสามารถ ได้บ่งบอกถึงควมมีประสิทธิภาพในการบริหารงาน และคุณภาพของการรายงานที่เปิดเผย เมื่อเทียบกับ ผู้บริหารสูงสุดที่เพิ่งเข้ามาดำรงตำแหน่ง Matta and Beamish (2008) พบว่า ผลตอบแทนจากการเปิดเผยการรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ไม่สามารถเห็นผลได้ในระยะเวลาอันสั้น จึงทำให้ผู้บริหารสูงสุดที่มีการดำรงตำแหน่งที่ยาวนาน มีแรงจูงใจในการเปิดเผยการรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้บริหารสูงสุดที่ดำรงตำแหน่งในระยะเวลาอันสั้น Serfling (2014) เห็นด้วยว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีระยะเวลาในการทำงานสั้นกว่า มีโอกาสน้อยในการเปิดเผยการรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากไม่มั่นใจในผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นจากการเปิดเผยการรายงาน Grassa and Chakroun (2016) เห็นด้วยเช่นกันว่า การดำรงตำแหน่งของผู้บริหารสูงสุด ที่ดำรงตำแหน่งมายาวนาน สามารถปรับปรุงคุณภาพของข้อมูลที่มีการเปิดเผยในรายงานประจำปี ให้มีคุณภาพและมีความน่าเชื่อถือ การเปิดเผยการรายงานมีแนวโน้มที่จะเพิ่มสูงขึ้นตามระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง แต่ Huang et al. (2012) แย้งว่าบริษัทที่มีผู้บริหารสูงสุดที่เพิ่งเข้ามาดำรงตำแหน่ง มีความมุ่งมั่นที่จะเปิดเผยการรายงานโดยสมัครใจมากกว่าผู้บริหารสูงสุดที่ดำรงตำแหน่งมาเป็นระยะเวลานาน เนื่องจากผู้บริหารสูงสุดที่อยู่มาเป็นระยะเวลานานย่อมตอบสนองในการบริหารงานที่ต่ำและไม่สนใจเปิดเผยข้อมูลของบริษัทให้กับบุคคลภายนอก Ali and Zhang (2015) ก็เห็นด้วยว่า ผู้บริหารสูงสุดที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งสั้น มีแนวโน้มที่จะเปิดเผยการรายงานด้วยความสมัครใจมากขึ้น เนื่องจากมีการดำเนินงานเชิงรุก อยากเปิดเผยการรายงาน เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับข้อมูลของบริษัทเพื่อใช้ในการตัดสินใจ Hoi et al. (2013) และ Deng et al. (2013) ยอมรับเหมือนกันว่า ผู้บริหารสูงสุดที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งสั้น มีแรงจูงใจสูงในการสร้างชื่อเสียงของตน และมีความต้องการเปิดเผยการรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น เพื่อแสดงถึงผลการดำเนินงาน ที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับรู้ Gibbons and Murphy (1992) จากการศึกษาพบว่า ผู้บริหารสูงสุดที่เพิ่งเข้ามาดำรงตำแหน่ง มีความกังวลในหน้าที่ของตน มากกว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุงานมานาน ทำให้ผู้บริหารสูงสุดที่เพิ่งเข้ามาดำรงตำแหน่ง จะมีความมุ่งมั่นสูงที่จะแสดงถึงความสามารถของตน จึงทำให้ตระหนักถึงการเปิดเผยการรายงานโดยสมัครใจ มากกว่าผู้บริหารสูงสุดที่ดำรงตำแหน่งมาเป็นระยะเวลานาน Miller

and Shamsie (2001) พบว่าผู้บริหารสูงสุดที่เพิ่งได้รับการดำรงตำแหน่ง มีความสนใจและเต็มใจที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ซึ่งส่งผลให้มีการเปิดเผยการรายงานโดยสมัครใจ โดยผู้บริหารสูงสุดที่เพิ่งเข้ามาดำรงตำแหน่ง Miller (1991) พบว่า ผู้บริหารสูงสุดที่ได้รับการแต่งตั้งใหม่มีความเต็มใจที่จะยอมรับการขอให้มีการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจมากกว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุงานยาวนาน เนื่องจากผู้บริหารสูงสุดที่เพิ่งเข้ามาดำรงตำแหน่ง เกรงครัด เข้มงวด อยู่ในกฎข้อบังคับกว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุงานยาวนาน ผู้บริหารสูงสุดที่ดำรงตำแหน่งมาเป็นระยะเวลานาน เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจสามารถจะเปิดเผยหรือไม่ก็ได้ ซึ่งไม่มีความจำเป็น ก่อให้เกิดการละเลยที่จะเปิดเผยการรายงาน Soheilyfar et al. (2014) ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานโดยสมัครใจ ด้วยเหตุนี้ผู้บริหารสูงสุดที่เพิ่งเข้ามาดำรงตำแหน่งย่อมเกรงครัดและปฏิบัติตามกฎจึงทำให้มีแนวโน้มที่จะเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนมากกว่าผู้บริหารสูงสุดที่ดำรงตำแหน่งมานาน ซึ่งตามทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder Theory) การที่ผู้บริหารสูงสุดดำรงตำแหน่งมาเป็นระยะเวลานานทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเชื่อถือและมีความมั่นใจในการบริหารงานและกล้าลงทุนกับบริษัท ดังนั้นสามารถตั้งสมมติฐานได้ว่า

H₄: ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน

การควบคุมตำแหน่งกับการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน

Daily and Dalton (1993) กล่าวว่าผู้มีอำนาจคือผู้บริหารสูงสุดและประธานกรรมการ ควบรวมทั้งสองตำแหน่งคือทั้งตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดและตำแหน่งประธานกรรมการ มีแนวโน้มที่จะทำเพื่อผลประโยชน์ของตนเองมากกว่าทำเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม Weisbach (1988) พบว่าผู้บริหารสูงสุดและประธานกรรมการที่ทำงานโดยบุคคลคนเดียวกันทำงาน โดยไม่มีการแยกตำแหน่งส่งผลให้การทำงานมีคุณภาพแย่ลง Rechner and Dalton (1991) พบว่าการควบตำแหน่งมีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราผลกำไรขององค์กรเนื่องจากการทำงานโดยบุคคลคนเดียวกันย่อมมีการทำงานที่ไม่โปร่งใส ตรวจสอบยาก จึงทำให้องค์กรขาดความเชื่อมั่นจากนักลงทุนและส่งผลกระทบต่อกำไรขององค์กร John and Senbet (1998) พบว่าบริษัทที่มีการควบรวมระหว่างผู้บริหารสูงสุดกับประธานกรรมการซึ่งสามารถพิสูจน์ได้ว่าทฤษฎีตัวแทนที่เกิดจากการขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์กัน ถ้าผู้บริหารสูงสุดกับประธานกรรมการเป็นบุคคลคนเดียวกันการขัดแย้งทางผลประโยชน์ตามทฤษฎีตัวแทนจะไม่เกิดขึ้น Uadiale (2010) ในการศึกษาของประเทศไนจีเรีย พบความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างการควบตำแหน่งระหว่างผู้บริหารสูงสุดกับประธานกรรมการ เป็น

เพราะว่าการทำงานที่มีประสิทธิภาพที่ดีนั้นต้องเป็นบุคคลคนละคนกัน Wright (1996) พบความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างการควมตำแหน่งที่มีประธานบริษัทและผู้บริหารสูงสุดเป็นบุคคลคนเดียวกัน ทำให้เกิดความไม่โปร่งใสในการบริหารและลดความน่าเชื่อถือกับผู้ถือหุ้น ที่สำคัญยังส่งผลถึงการเปิดเผยการรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ลดลงเช่นกัน Aburaya (2012) เห็นด้วยเช่นกันว่าการควมตำแหน่ง ผลลัพธ์ทำให้คุณภาพการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมลดลง เนื่องจากไม่มีผู้ตรวจสอบความถูกต้อง Tang (2016) พบว่า เมื่อบริษัทมีผู้บริหารสูงสุดและประธานบริษัทที่ควมตำแหน่งกัน การที่จะรับผิดชอบทั้งสองหน้าที่ในบุคคล คนเดียวกัน ส่งผลกระทบถึงการเปิดเผยการรายงานโดยสมัครใจ อาจไม่ถูกต้องเนื่องจากการทำทั้งสองหน้าที่ไม่มีคนตรวจตราความถูกต้องและคุณภาพการเปิดเผยการรายงานก็แย่ลง Gul and Leung (2004) พบความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างการควมตำแหน่งกับระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจในมาเลเซีย เนื่องจากในมาเลเซียไม่มีกฎข้อบังคับในการควมตำแหน่งหรือแยกตำแหน่งของผู้บริหารสูงสุด จึงทำให้การควมตำแหน่งไม่มีความเป็นอิสระออกจากกัน จึงพบว่าผู้บริหารสูงสุดกับประธานบริษัท มีการแยกตำแหน่งกัน ทำให้การเปิดเผยการรายงานโดยสมัครใจมีความโปร่งใสมากขึ้นและทำให้มีการเปิดเผยข้อมูลมากขึ้น

ในทางตรงกันข้าม Chau and Grey (2010) แย้งว่าระหว่างการแยกตำแหน่งของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานโดยสมัครใจ พบความสัมพันธ์เชิงบวกเนื่องจากการแยกตำแหน่ง มีการแยกหน้าที่ความรับผิดชอบกัน การเปิดเผยข้อมูลในรายงานผู้บริหารสูงสุดจัดทำขึ้น และมีประธานบริษัทที่จะช่วยตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในรายงาน ทำให้การเปิดเผยการรายงานมีคุณภาพและความถูกต้อง Yermack (1996) ยืนยันว่าตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดและตำแหน่งประธานกรรมการที่มีการแยกตำแหน่งออกจากกันส่งผลเชิงบวกให้กับองค์กร เจ้าหนี้และนักลงทุนลดความเสี่ยงในการทำให้องค์กรล้มละลายเพราะตำแหน่งที่แยกออกจากกันเป็นบุคคลคนละคนกันย่อมมีการบริหารงานที่โปร่งใส Fosberg (2004) เห็นด้วยว่าบริษัทที่มีการแยกตำแหน่งระหว่างผู้บริหารสูงสุดกับประธานกรรมการ บริษัทจะมีคุณค่ามากขึ้น Ehikioya (2009) ค้นพบและเห็นด้วยเช่นกันว่าการที่ผู้บริหารสูงสุดและประธานกรรมการแยกตำแหน่งกัน สามารถมั่นใจได้ถึงประสิทธิภาพในการบริหารองค์กรว่าจะเป็นไปได้โดยตรงและลดโอกาสในการทุจริต Coleman and Biekpe (2006) พบว่าการแยกตำแหน่งระหว่างผู้บริหารสูงสุดกับประธานกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัทในประเทศกานา เนื่องจากการแยกตำแหน่งช่วยลดความตึงเครียดระหว่างผู้จัดการและคณะกรรมการ Daily and Dalton (1992) ไม่พบ

ความสัมพันธ์ระหว่างการควมตำแหน่งของผู้บริหารสูงสุดและประธานกรรมการกับประสิทธิภาพในการบริหารงานในองค์กร Ho and Wong (2001) ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการควมตำแหน่งกับการเปิดเผยข้อมูล โดยสมัครใจในฮ่องกงจะเห็นได้ว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีการควมตำแหน่งทำให้คุณภาพในการเปิดเผยการรายงานการพัฒนายังยี่นลดลงและข้อมูลไม่มีความโปร่งใสและไม่น่าเชื่อถือ ซึ่งตามทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) การที่ผู้บริหารสูงสุดกับประธานบริหารเป็นบุคคล คนเดียวกันทำให้เกิดความไม่โปร่งใสในการเปิดเผยการรายงานเนื่องจากการบริหารงานทำโดนบุคคล คนเดียวกัน ไม่ได้รับการตรวจสอบอย่างโปร่งใส ดังนั้นสามารถตั้งสมมติฐานได้ว่า

H₅: ผู้บริหารที่มีการควมตำแหน่งมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการรายงานการพัฒนายังยี่น

ความเสี่ยงของกิจการ

อัตราส่วนหนี้สินต่อทุนเป็นปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อปริมาณการเปิดเผยการรายงานข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม สามารถใช้ทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียวิเคราะห์ว่าบริษัทมีอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนในระดับที่สูงจะมีการเปิดเผยการรายงานข้อมูลในระดับที่สูงเช่นกัน จากการศึกษาของ Kees and Terence (2002) พบว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเปิดเผยการรายงานอย่างมีนัยสำคัญ เป็นเพราะว่าบริษัทต้องมีการสร้างความน่าเชื่อถือและความมั่นใจต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับบริษัทในด้านการชำระหนี้ซึ่งแสดงถึงศักยภาพของบริษัทและผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีความแตกต่างกับ (อติสรุ พลาวรรณ, 2547) พบว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อปริมาณการเปิดเผยการรายงานข้อมูลอย่างไม่มีนัยสำคัญ ดังนั้นทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจึงมีส่วนเกี่ยวข้องเป็นเพราะบริษัทต้องมีการสร้างความน่าเชื่อถือและความมั่นใจต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับบริษัทในด้านการชำระหนี้ซึ่งแสดงถึงศักยภาพของบริษัทและผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพถ้าความเสี่ยงของกิจการสูงโดยที่สัดส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะไม่มาลงทุนกับบริษัทและทำให้บริษัทไม่เปิดเผยการรายงานต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือถ้ามีการเปิดเผยข้อมูลอาจเป็นเท็จ ดังนั้นสามารถตั้งสมมติฐานได้ว่า

H₆: ความเสี่ยงของกิจการมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการรายงานการพัฒนายังยี่น

กำไรสุทธิ

อาภรณ์ คิ้วทอง (2548) พบว่าปริมาณการเปิดเผยการรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกำไรสุทธิของบริษัท ถ้าบริษัทมีผลกำไรเพิ่มขึ้นก็จะทำให้มีการเปิดเผยการรายงานของบริษัทเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน แต่ จตุพร กุมทอง (2551) แย้งว่ากำไรสุทธิมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการเปิดเผยการรายงานประจำปี ซึ่งพบว่าบริษัทที่มีกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นก็ไม่ได้ทำให้มีการเปิดเผยการรายงานประจำปีของบริษัทเพิ่มขึ้นตาม อาจเปิดเผยการรายงานประจำปีเนื่องจากมีข้อกำหนดให้มีการเปิดเผยต่อสาธารณะเท่านั้น ส่วนจอมขวัญ รัชตะวรรณ (2549) ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างกำไรสุทธกับการเปิดเผยการรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังนั้นทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจึงมีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัทที่มีกำไรสุทธิทำให้บริษัทไม่ต้องการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน แต่ที่ต้องเปิดเผยเพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับบริษัทเกิดความเชื่อถือนั่น

H₇: กำไรสุทธิมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรจากการศึกษาครั้งนี้ คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มดัชนี SET 100 ที่อยู่ในกลุ่มบริษัทขนาดใหญ่ มีสภาพคล่องและราคาตลาดมีมูลค่าสูง ที่ถูกคำนวณในดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ที่รวบรวมไว้ ระยะเวลา 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2557-2561 กลุ่มประชากรที่ได้ในแต่ละปีซึ่งมีข้อมูลครบทั้ง 5 ปี ปีละ 42 บริษัท รวมจำนวน 210 บริษัท โดยมีเงื่อนไขว่าในการศึกษารายชื่อบริษัทจะอยู่ในกลุ่มดัชนี SET 100 ตั้งแต่ปี พ.ศ.2557-2561 และมีแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี แบบ 56-1 และรายงานประจำปี แบบรายงาน 56-2 ครบถ้วนตลอดระยะเวลาทั้ง 5 ปีในการวิจัยครั้งนี้ใช้บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มดัชนี SET 100 ทุกกลุ่มอุตสาหกรรม รวมทั้งหมด 8 กลุ่มอุตสาหกรรม อุตสาหกรรม คือ กลุ่มเทคโนโลยี กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มบริการ กลุ่มทรัพยากร กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง กลุ่มธุรกิจการเงิน กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมโดยไม่ยกเว้นกลุ่มธุรกิจการเงิน เนื่องจากการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็นเพียงการรายงานแบบสมัครใจยังไม่มีกฎหมายบังคับให้มีการเปิดเผย บริษัทสามารถเลือกที่จะเปิดเผย

ได้ตามข้อมูลและรูปแบบที่จะเปิดเผยได้เอง ดังนั้นประชากรจากการศึกษาครั้งนี้ จากเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ ทำให้มีกลุ่มตัวอย่างของประชากรทั้งหมด ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 42 บริษัท เท่านั้น ตามตารางที่ 3.2.1

ตารางที่ 3.2.1 จำนวนบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) แบ่งตามกลุ่มอุตสาหกรรม

ประเภท	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
1	เทคโนโลยี	6
2	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	1
3	บริการ	5
4	ทรัพยากร	9
5	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	12
6	ธุรกิจการเงิน	7
7	สินค้าอุปโภคบริโภค	0
8	สินค้าอุตสาหกรรม	2
	รวม	42

3.3 เครื่องมือในการเก็บข้อมูล และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลทางสถิติ ใช้โปรแกรม Microsoft Office Excel และโปรแกรม SPSS กลุ่มตัวอย่างการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ใช้การเก็บข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี แบบ 56-1 ระหว่างปี พ.ศ.2557-2561 แหล่งที่มาของตัวแปรคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน ความเสี่ยงของกิจการ กำไรสุทธิ ได้ข้อมูลจากรายงานประจำปี แบบรายงาน 56-1 และการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน ได้ข้อมูลจากรายงานประจำปี แบบรายงาน 56-2 เว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย www.set.or.th ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Panel data analysis คือการติดตามบันทึกข้อมูลของหน่วยสำรวจหลายหน่วยติดต่อกัน ไปหลายปี (หรือหน่วยเวลาใด ๆ) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลชนิดพหุมิติคือข้อมูลชนิดดังกล่าวอาจมีตัวแปรอิสระที่ตัวก็ได้

3.4 การวัดตัวแปร

ตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ได้กำหนดวิธีการวัดมูลค่าของตัวแปรดังตารางที่

3.4.1 ดังนี้

ตารางที่ 3.4.1 แสดงการวัดค่าตัวแปร

ตัวแปร	แทนค่า	การวัดค่า
ตัวแปรตาม		
- การเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน	Y	ใช้ตัวชี้วัด GRI ฉบับ G4 ด้วยวิธีการ Checklist โดยถ้ามีการเปิดเผย =1 ถ้าไม่เปิดเผย =0
ตัวแปรต้น		
คุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุด		
- เพศของผู้บริหารสูงสุด	x_1	0=เพศหญิง, 1=เพศชาย
- ระดับการศึกษาของผู้บริหารสูงสุด	x_2	0=ต่ำกว่าปริญญาโท, 1=ปริญญาโทขึ้นไป
- อายุของผู้บริหารสูงสุด	x_3	อายุของผู้บริหารสูงสุด
- ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง	x_4	ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารสูงสุด
- การควบตำแหน่ง	x_5	0=แยกตำแหน่งประธานกับผู้บริหาร, 1= การควบทั้งสองตำแหน่ง
ตัวแปรควบคุม		
- ความเสี่ยงของกิจการ	x_6	หนี้สินรวมหารด้วยส่วนของผู้ถือหุ้นรวม
กำไรสุทธิ	x_7	กำไรสุทธิของบริษัทแต่ละปี

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้จะทำการบันทึกข้อมูลไปยังโปรแกรม SPSS มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา โดยใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความถี่ ใช้ในการวิเคราะห์ขอบเขตของเนื้อหา การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Model) ใช้ในการทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) การวิเคราะห์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) ด้วยการวิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุคูณ มีสมการดังนี้

$$Y = a + \beta_1 x_1 + \beta_2 x_2 + \beta_3 x_3 + \beta_4 x_4 + \beta_5 x_5 + \beta_6 x_6 + \beta_7 x_7 + \epsilon$$

โดยที่

Y = การรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน

x_1 = เพศของผู้บริหารสูงสุด

x_2 = ระดับการศึกษาของผู้บริหารสูงสุด

x_3 = อายุของผู้บริหารสูงสุด

x_4 = ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารสูงสุด

x_5 = การควบตำแหน่งของผู้บริหารสูงสุด

x_6 = ความเสี่ยงของกิจการ

x_7 = กำไรสุทธิ

ϵ = ค่าความคลาดเคลื่อน (Errors)

หลักเกณฑ์การให้คะแนนการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน

รายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน โดยรวบรวมคะแนนจากกระดาษทำการ โดยใช้เกณฑ์วิธีตัวชี้วัดด้าน ตามกรอบ GRI Version 4.0 ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) เมื่อทำการให้คะแนนในการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนแล้วคะแนนรวมทั้งแต่ละบริษัทที่ได้รับจริง (Actual Score : AS) ตามการเปิดเผยตามกรอบ GRI Version 4.0 สามารถแสดงสมการได้ดังนี้ (นวพร พงษ์ตันฑกุล, 2546)

$$AS = \sum_{i=1}^m di$$

เมื่อ $di = 1$ เมื่อรายการที่ i ถูกเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน

$= 0$ เมื่อรายการที่ i ไม่ถูกเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน

$$m = n$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการรายงานการพัฒนายั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) การรายงานการพัฒนายั่งยืน มีการอ้างอิงตามกรอบรายงาน Global Reporting Initiative (GRI) ฉบับ G4 มีวัตถุประสงค์ ได้แก่ 1) เพื่อศึกษาคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนายั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) 2) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนายั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) ผลการศึกษามีรายละเอียดตามหัวข้อ ดังนี้

4.1 คุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนายั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100)

4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนายั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100)

4.3 สรุปผลการศึกษา

4.1 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนายั่งยืนบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100)

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปี แบบรายงาน 56-1 และรายงานประจำปี แบบรายงาน 56-2 เว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย www.set.or.th โดยเก็บรวบรวมข้อมูลระยะเวลา 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2557-2561 ประชากรจากการศึกษาครั้งนี้ จากเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ ทำให้มีกลุ่มตัวอย่างของประชากรทั้งหมด ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 42 บริษัท รวมจำนวน 210 ปีบริษัท ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มดัชนี SET 100 ใช้การเก็บข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี แบบ 56-1 ระหว่างปี 2557-2561 แหล่งที่มาของตัวแปรคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดการเปิดเผยการรายงานการพัฒนายั่งยืนอายุของกิจการอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนกำไรสุทธิ ได้ข้อมูลจากรายงานประจำปี แบบรายงาน 56-1 และ

รายงานประจำปี แบบรายงาน 56-2 เว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย www.set.or.th โดยผู้วิจัยได้แบ่งการเก็บข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 ใช้เก็บข้อมูลคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุด ส่วนที่ 2 เป็นส่วนเนื้อหาในการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน จากการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) สามารถแสดงรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.1.1 แสดงสถิติเชิงพรรณนาเกี่ยวกับตัวแปรควบคุม

ตัวแปรควบคุม	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความเสี่ยงของกิจการ	0.04	12.14	2.42	2.63
กำไรสุทธิ	-31,590.49	184,610.02	11,944.48	23,691.56

จากตารางที่ 4.1.1 พบว่าความเสี่ยงของกิจการ ซึ่งบริษัทที่มีความเสี่ยงของกิจการน้อยที่สุดคือ 0.04 เท่าและบริษัทที่มีความเสี่ยงของกิจการ สูงสุดคือ 12.14 เท่า กำไรสุทธิน้อยที่สุดคือ -31,590.49 ล้านบาทและกำไรสุทธิสูงสุด คือ 184,610.02 ล้านบาท

ตารางที่ 4.1.2 แสดงสถิติเชิงพรรณนาเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุด

ตัวแปรอิสระที่เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable)			
ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ	
เพศของผู้บริหารสูงสุด			
- เพศหญิง	9	4.30	
- เพศชาย	201	95.70	
ระดับการศึกษาผู้บริหารสูงสุด			
- ต่ำกว่าปริญญาโท	64	30.50	
- ปริญญาโทขึ้นไป	146	69.50	
การควบตำแหน่ง			
- แยกตำแหน่งประธานกับผู้บริหารสูงสุด	132	62.90	
- ควบทั้งสองตำแหน่ง	78	37.10	

ตารางที่ 4.1.2 แสดงสถิติเชิงพรรณนาเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุด (ต่อ)

ตัวแปรอิสระที่เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable)				
คุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุด	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
อายุผู้บริหารสูงสุด	41	96	61.22	9.03
ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง	0	41	11.09	10.49

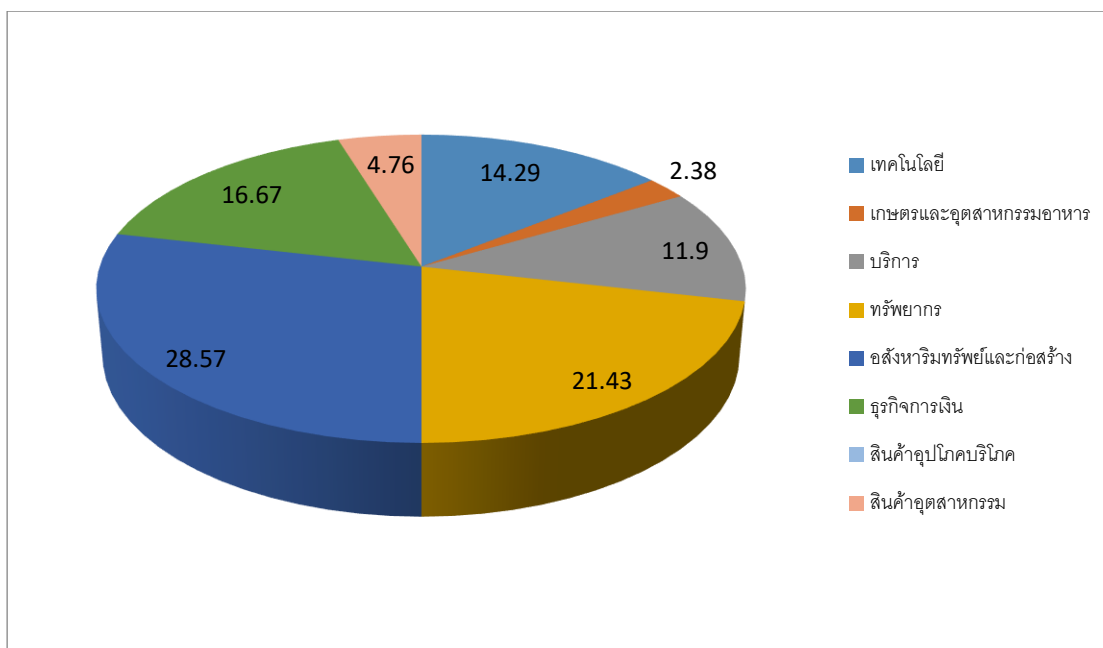
จากตารางที่ 4.1.2 วิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดในระหว่างปี พ.ศ. 2557 – 2561 รวมเป็นระยะเวลา 5 ปี พบว่า เพศของผู้บริหารสูงสุดในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 95.70 และพบผู้บริหารสูงสุดเพศหญิง เพียงร้อยละ 4.30 ระดับการศึกษาของผู้บริหารสูงสุดส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 69.50 ส่วนระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 30.50 ส่วนการควบตำแหน่งของผู้บริหารสูงสุดพบว่าส่วนใหญ่ผู้บริหารสูงสุดมีการแยกตำแหน่งระหว่างประธานกับผู้บริหารสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 62.90 ส่วนผู้บริหารสูงสุดที่ควบทั้งสองตำแหน่ง คิดเป็นร้อยละ 37.10 เท่านั้นอายุของผู้บริหารสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 61.22 ปี โดยต่ำสุดอยู่ที่ 41 ปี และสูงสุดอยู่ที่ 69 ปี และระยะเวลาการดำรงตำแหน่งโดยเฉลี่ยของผู้บริหารสูงสุด 11.09 ปี มีค่าต่ำสุดคือไม่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งซึ่งผู้บริหารสูงสุดเพิ่งมีการดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารสูงสุดเป็นครั้งแรก และสูงสุดอยู่ที่ 41 ปี

ตารางที่ 4.1.3 แสดงจำนวน คำร้อยละตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน ครบทั้ง 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 – 2561

กลุ่มอุตสาหกรรม	กลุ่มตัวอย่างบริษัทที่เปิดเผยการรายงาน (ปีบริษัท)	
	จำนวน	ร้อยละ
เทคโนโลยี	30	14.285
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	5	2.380
บริการ	25	11.90
ทรัพยากร	45	21.428
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	60	28.57
ธุรกิจการเงิน	35	16.666
สินค้าอุปโภคบริโภค	0	0
สินค้าอุตสาหกรรม	10	4.761
รวม	210	100

จากตารางที่ 4.1.3 จำนวนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) ทั้งหมดจำนวน 210 ปีบริษัท มีการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน ครบทั้ง 210 ปีบริษัท

จากการที่ผู้วิจัยได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปีของบริษัท รายงานประจำปี แบบรายงาน 56-2 จะเห็นได้ว่ามีบริษัทในกลุ่มเทคโนโลยี จำนวน 30 ปีบริษัท คิดเป็นร้อยละ 14.29 กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน 5 ปีบริษัท คิดเป็นร้อยละ 2.38 กลุ่มบริการ จำนวน 25 ปีบริษัท คิดเป็นร้อยละ 11.90 กลุ่มทรัพยากร จำนวน 45 ปีบริษัท คิดเป็นร้อยละ 21.43 กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง จำนวน 60 ปีบริษัท คิดเป็นร้อยละ 28.57 กลุ่มธุรกิจการเงิน จำนวน 35 ปีบริษัท คิดเป็นร้อยละ 16.67 ไม่มีบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) ในกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม จำนวน 10 ปีบริษัท คิดเป็นร้อยละ 4.76

รูปภาพที่ 2 แผนภูมิวงกลมแสดงสัดส่วนร้อยละ ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน

ตารางที่ 4.1.4 แสดงปริมาณการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน ทั้ง 210 ปีบริษัท

การเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน	Mean	S.D.
ด้านเศรษฐกิจ	3.73	1.13
ด้านสังคม	6.67	1.91
ด้านสิ่งแวดล้อม	6.83	5.29
รวม 3 ด้าน	17.22	6.01

จากตารางที่ 4.1.4 แสดงปริมาณการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน ทั้ง 210 ปีบริษัท โดยแยกออกเป็นการพิจารณาแต่ละด้านของการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนและเฉลี่ยรวมทั้ง 3 ด้านของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้ง 5 ปี รวมทั้งหมด 210 ปีบริษัท พบว่า มีการเปิดเผยด้านเศรษฐกิจเฉลี่ย 3.73 หัวข้อด้านสังคมเฉลี่ย 6.67 หัวข้อด้านสิ่งแวดล้อมเฉลี่ย 6.83 หัวข้อรวม 3 ด้าน คือ การเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน 17.22 หัวข้อ

4.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนายั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนายั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) เริ่มจากการหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยทดสอบว่าตัวแปรในการศึกษานี้ แต่ละตัวมีความเป็นอิสระหรือความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันหรือไม่ ถ้าตัวแปรอิสระที่ใช้ในการทดสอบมีความสัมพันธ์กันเองหรือเกี่ยวข้องกันมากเกินไปจะก่อให้เกิดปัญหา Multicollinearity ตามมาและในการ; b0ypครั้งนี้จะใช้การหาค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation) ในการตรวจสอบ Multicollinearity สามารถดูได้จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ซึ่งหากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าใกล้ 1 หรือ -1 แสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง ในทางกลับกันหากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเข้าใกล้ 0 นั้นหมายถึงตัวแปรมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างต่ำ โดยทั่วไปเกณฑ์ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ใช้บอกความสัมพันธ์จะต้องมีค่าน้อยกว่า 0.7 (Hinkle D.E., 1998) นอกจากนี้ผู้วิจัยยังทดสอบหาค่า Variance Inflation Factor (VIF) หากค่า VIF มากกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอีกตัวหนึ่งด้วย

การทดสอบค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนายั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) รวมทั้งตัวแปรควบคุมคืออัตราส่วนหนี้สินต่อทุน และผลกำไรสุทธิ พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่าง 0.024 ถึง 0.363 โดยพบว่า ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งมีความสัมพันธ์กับอายุผู้บริหารสูงสุดสูงที่สุด $r = 0.363$ และจากการตรวจสอบ Multicollinearity ด้วยค่า Variance Inflation Factor (VIF) นั้นผลการตรวจสอบพบว่าค่า VIF มีค่าตั้งแต่ 1.089 ถึง 1.328 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องเป็นตัวเดียวกันกันจึงทำให้ปัญหา Multicollinearity ไม่เกิดขึ้นในการทดสอบและสมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) สามารถนำไปวิเคราะห์ผลการทดสอบค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation) ดังตารางที่ 4.2.1

ตารางที่ 4.2.1 ผลการทดสอบค่าสหสัมพันธ์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนายั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100)

ตัวแปร (Variable)	Y	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇
Y	1	-.126	.146*	-.014	-.064	-.185**	-.213**	-.257**
X ₁		1	.115	.217**	.024	.114	.066	.087
X ₂			1	-.142*	-.240**	-.219**	.185**	.183**
X ₃				1	.363**	.208**	.102	.133
X ₄					1	.235**	-.173*	-.178**
X ₅						1	-.158*	.116
X ₆							1	.155*
X ₇								1
VIF		1.089	1.182	1.328	1.330	1.180	1.123	1.156

*ระดับความมีนัยสำคัญที่ 0.05, **ระดับความมีนัยสำคัญที่ 0.01

โดย Y = การรายงานการพัฒนายั่งยืน

X₁ = เพศของผู้บริหารสูงสุด

X₂ = ระดับการศึกษาผู้บริหารสูงสุด

X₃ = อายุผู้บริหารสูงสุด

X₄ = ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง

X₅ = การควบตำแหน่ง

X₆ = ความเสี่ยงของกิจการ

X₇ = กำไรสุทธิ

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนายั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ในการทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระคือ เพศของผู้บริหารสูงสุดระดับการศึกษาผู้บริหารสูงสุด

อายุผู้บริหารสูงสุดระยะเวลาการดำรงตำแหน่งและการควบตำแหน่งตัวแปรตาม คือ การการ
รายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนและตัวแปรควบคุม คือ อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน และกำไรสุทธิซึ่งมี
สมการดังนี้

$$Y = a + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \beta_4 X_4 + \beta_5 X_5 + \beta_6 X_6 + \beta_7 X_7 + \epsilon$$

โดยที่

Y	การรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน	วัดค่าจาก ตัวชี้วัด GRI ฉบับG4
X ₁	เพศของผู้บริหารสูงสุด	วัดค่าจาก วัดค่าจาก ตัวแปรหุ่น 0=เพศหญิง 1=เพศชาย
X ₂	ระดับการศึกษาผู้บริหารสูงสุด	วัดค่าจาก วัดค่าจาก ตัวแปรหุ่น 0=ต่ำกว่าปริญญาโท 1=ปริญญาโทขึ้นไป
X ₃	อายุผู้บริหารสูงสุด	วัดค่าจากอายุเป็นตัวเลขจริง (ปี)
X ₄	ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง	วัดค่าจากระยะเวลาการดำรงตำแหน่งจาก ตัวเลขจริง (ปี)
X ₅	การควบตำแหน่ง	วัดค่าจาก วัดค่าจาก ตัวแปรหุ่น 0=แยก ตำแหน่งประธานกับผู้บริหาร 1=ควบทั้ง สองตำแหน่ง
X ₆	ความเสี่ยงของกิจการ	วัดค่าจาก หนี้สินรวมหารด้วยส่วนของผู้ ถือหุ้นรวม
X ₇	กำไรสุทธิ	วัดค่าจาก กำไรสุทธิของบริษัทแต่ละปี
ε	ความคลาดเคลื่อน	

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผย
การรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
(SET 100) จากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ดังตารางที่ 4.2.2
ดังนี้

ตารางที่ 4.2.2 ผลการทดสอบความถดถอยเชิงพหุแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนายั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100)

ตัวแปร	Unstandardized		Standardized	t	Sig
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	14.984	3.023		4.956	.000**
เพศของผู้บริหารสูงสุด	-3.897	1.930	-.132	-2.019	.045*
ระดับการศึกษาผู้บริหารสูงสุด	2.932	.885	.225	3.313	.001**
อายุผู้บริหารสูงสุด	.127	.048	.191	2.648	.009**
ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง	-.080	.041	-.139	-1.934	.055
การควบตำแหน่ง	-1.703	.842	-.137	-2.021	.045*
อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน	-.611	.151	-.268	-4.044	.000**
กำไรสุทธิ	-7.096	.000	-.280	-4.162	.000**
R Square					.210
Adjusted R Square					.183
F-Value (Sig)					7.675

*ระดับความมีนัยสำคัญที่ <math> < 0.05 </math>, **ระดับความมีนัยสำคัญที่ <math> < 0.01 </math>

จากตารางที่ 4.2.2 ผลการทดสอบพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดและการรายงานการพัฒนายั่งยืน พบค่า R Square มีค่าเท่ากับ 0.210 มีตัวแปรอิสระทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย เพศของผู้บริหารสูงสุด ระดับการศึกษาผู้บริหารสูงสุด อายุผู้บริหารสูงสุด ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง การควบตำแหน่ง และมีตัวแปรควบคุมคือ ความเสี่ยงของกิจการ และกำไรสุทธิ สามารถนำมาอธิบายตัวแปรตามได้ร้อยละ 21.10 และผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ พบความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญกับการรายงานการพัฒนายั่งยืน ได้แก่ ระดับการศึกษาผู้บริหารสูงสุดและอายุผู้บริหารสูงสุด ส่วนตัวแปรที่พบความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญกับการรายงานการพัฒนายั่งยืน ได้แก่ เพศของผู้บริหารสูงสุด การควบตำแหน่ง ความเสี่ยงของกิจการและกำไรสุทธิ

นอกจากนี้จากตารางที่ 4.2.2 ยังพบอีกว่า ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) อย่างมีนัยสำคัญ

4.3 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการศึกษา “ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100)” ระหว่างปี พ.ศ.2557-2561 โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ศึกษาการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) จากการศึกษาดังกล่าวผู้วิจัยได้ทดสอบตามสมมติฐานสมมติฐาน 7 ข้อ โดยสามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ตามตารางที่ 4.3.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.3.1 สรุปสมมติฐานการศึกษา

สมมติฐาน	ผลลัพธ์
H ₁ : เพศของผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน	ยอมรับ
H ₂ : ระดับการศึกษาผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน	ยอมรับ
H ₃ : อายุผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน	ยอมรับ
H ₄ : ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน	ปฏิเสธ
H ₅ : การควบตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน	ยอมรับ
H ₆ : อัตราส่วนหนี้สินต่อทุนมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน	ยอมรับ
H ₇ : กำไรสุทธิมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน	ยอมรับ

จากตารางที่ 4.3.1 สรุปสมมติฐานการศึกษาโดยเปรียบเทียบกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ซึ่งพบผลการทดสอบสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ที่ได้ตั้งไว้ว่า เพศของผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนผลศึกษาพบว่า เพศของผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน

สำหรับสมมติฐานที่ 2 ที่ตั้งไว้ว่า ระดับการศึกษาผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน

สำหรับสมมติฐานที่ 3 ที่ตั้งไว้ว่า อายุผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน ผลการศึกษาพบว่า อายุผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน

สำหรับสมมติฐานที่ 4 ที่ตั้งไว้ว่า ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน ผลการศึกษาพบว่า ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน

สำหรับสมมติฐานที่ 5 ที่ตั้งไว้ว่า การควบตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน ผลการศึกษาพบว่า การควบตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน

สำหรับสมมติฐานที่ 6 ที่ตั้งไว้ว่า ความเสี่ยงของกิจการมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน ผลการศึกษาพบว่า ความเสี่ยงของกิจการมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน

สำหรับสมมติฐานที่ 7 ที่ตั้งไว้ว่า กำไรสุทธิมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนผลการศึกษาพบว่า กำไรสุทธิมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน

บทที่ 5

บทสรุป การอภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษา “ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100)” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนและเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) จะมีคำถามวิจัยและสมมติฐานในการวิจัย ซึ่งได้มาจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ในบทนี้จะเป็นการสรุปผลวิจัย อภิปรายผล ประโยชน์ที่ได้รับ รวมถึงให้ข้อเสนอแนะและข้อจำกัดถึงแนวทางการทำวิจัยในอนาคตต่อไป

งานวิจัยนี้ศึกษาตัวแปรอิสระ 5 ตัวแปร ได้แก่ 1) เพศของผู้บริหารสูงสุด 2) ระดับการศึกษาของผู้บริหารสูงสุด 3) อายุของผู้บริหารสูงสุด 4) ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารสูงสุด และ 5) การควบคุมตำแหน่งของผู้บริหารสูงสุด ว่ามีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) หรือไม่ โดยมีตัวแปรควบคุมอีก 2 ตัวแปร ได้แก่ ความเสี่ยงของกิจการ และกำไรสุทธิ

การศึกษานี้ใช้กลุ่มตัวอย่างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่ม (SET 100) เป็นระยะเวลา 5 ปีจำนวน 210 ปีบริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2562) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากได้ข้อมูลจากรายงานประจำปี แบบรายงาน 56-1 และรายงานประจำปี แบบรายงาน 56-2 เว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย www.set.or.th ระหว่างปี พ.ศ.2557-2561

จากการเก็บข้อมูลข้างต้นจึงนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) เพื่อสรุปผลคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน ได้มีการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) เพื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ของตัวแปรแต่ละตัว จะต้องมีความเป็นอิสระออกจากกัน จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนของบริษัท

ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) ซึ่งในการศึกษาคั้งนี้มีประเด็นในการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

- 5.1 บทสรุป และอภิปรายผลการศึกษา
- 5.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา
- 5.3 ข้อจำกัดในการศึกษา
- 5.4 ข้อเสนอแนะงานวิจัยในอนาคต

5.1 บทสรุปและการอภิปรายผลการศึกษา

บทสรุปและการอภิปรายผลการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) สามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานดังนี้

1. คุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100)

เพศของผู้บริหารสูงสุด

จากการศึกษาพบว่า เพศของผู้บริหารสูงสุดมีเพศหญิง 9 คน หรือ ร้อยละ 4.30 และจำนวนเพศชาย 201 คน หรือ ร้อยละ 95.70 ซึ่งบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) ส่วนใหญ่มีผู้บริหารสูงสุด เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง เนื่องจาก ผู้บริหารสูงสุดเพศชาย สามารถตัดสินใจได้อย่างเฉียบขาดและกล้าตัดสินใจในเรื่องต่างๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Na and Hong (2017) ที่พบว่าบริษัทที่มี ผู้บริหารสูงสุดที่เป็นเพศชายสามารถทำกำไรให้องค์กรมากกว่าผู้บริหารสูงสุดที่เป็นเพศหญิง ทำให้บริษัทมีผลการดำเนินงานที่ดีขึ้น ผู้ถือหุ้นมั่นใจถึงความมั่นคงของบริษัทที่จะพัฒนาได้อย่างยั่งยืนในอนาคต และสอดคล้องกับ Welbourne et al. (2007) พบว่าไม่มีผู้บริหารเพศหญิง มาดำรงตำแหน่งในกลุ่มธุรกิจเกษตร เหมืองแร่ และก่อสร้างเลย เนื่องจากผู้บริหารสูงสุดเพศชายมีความคล่องตัว และทะมัดทะแมงในการบริหารงานมากกว่า

ระดับการศึกษาผู้บริหารสูงสุด

จากการศึกษาพบว่าระดับการศึกษาผู้บริหารสูงสุดที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป มีจำนวน 146 คนหรือร้อยละ 69.50 และผู้บริหารสูงสุดที่จบการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาโท มีจำนวน 64 คนหรือร้อยละ 39.50 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ไทย (SET 100) มีผู้บริหารสูงสุดส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก สอดคล้องกับงานวิจัยของ Finkelstein et al. (2009); Slater and Dixon-Fowler (2010) พบว่าผู้บริหารสูงสุดที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท มีแนวโน้มถึงการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทมากกว่าผู้บริหารสูงสุดที่ไม่ได้จบปริญญาโท เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Bansal and Clelland (2004) พบว่าผู้บริหารสูงสุดที่จบปริญญาโทด้านบริหารธุรกิจ ให้ความสำคัญกับการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ และ Akhtaruddin et al.,(2009) พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการศึกษาระดับปริญญาโทของผู้บริหารสูงสุดในบังกลาเทศ เห็นด้วยว่า การที่ผู้บริหารสูงสุดจบปริญญาโทมีความคิดโดยมองว่าผลของการเปิดเผยข้อมูลทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียใช้ประกอบการตัดสินใจซึ่งก่อให้เกิดผลดีในอนาคตที่จะเกิดขึ้นกับบริษัท

อายุผู้บริหารสูงสุด

จากการศึกษาพบว่า อายุผู้บริหารสูงสุด มีอายุเฉลี่ย 61.22 ปี หรือ 61 ปี ซึ่งผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุเยอะย่อมมีประสบการณ์ในการบริหารงานและมีภาวะการตัดสินใจที่ดีกว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุน้อย เป็นที่น่าเชื่อถือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Barnett and Karson (1989); Ng and Sear (2012); Ferrell (2017) พบว่าแรงจูงใจในการรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นกับผู้บริหารที่มีอายุมาก มีความกดดันต่ำในการเร่งทำกำไรและต้องการความมั่นคงให้กับบริษัทในระยะยาวจึงทำให้มีความต้องการเปิดเผยการรายงานด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมเพิ่มขึ้น

ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารสูงสุด

จากการศึกษาพบว่า ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารสูงสุดเฉลี่ย 11.90 ปี หรือ 11ปีการที่ผู้บริหารสูงสุดดำรงตำแหน่งมาเป็นระยะเวลานาน ทำให้มีความเชี่ยวชาญในตำแหน่งของ มีประสบการณ์ในการบริหารงานมากกว่าผู้บริหารสูงสุดที่เพิ่งเข้ามาดำรงตำแหน่ง และต้องการความยั่งยืนให้กับบริษัท เพื่อให้ตนบริหารงานได้ต่อไปในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับ Baik et al.(2011) ที่พบว่า ผู้บริหารสูงสุดที่ดำรงตำแหน่งมาเป็นระยะเวลานาน เพิ่มความถี่และโอกาสที่จะเปิดเผยการรายงานโดยสมัครใจ และการเปิดเผยข้อมูลจะมีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น ได้บ่งบอกถึงความมีประสิทธิภาพในการบริหารงานและรายงานที่เปิดเผยมีคุณภาพ

การควมตำแหน่งผู้บริหารสูงสุด

จากการศึกษาพบว่า ระยะเวลาการควมตำแหน่งผู้บริหารสูงสุด มีการควมทั้ง สอง ตำแหน่งมี 78 คน หรือร้อยละ 37.10 และมีผู้บริหารสูงสุดที่แยกตำแหน่งระหว่างประธานบริหารกับผู้บริหารสูงสุด มี 132 คน หรือ ร้อยละ 62.90 บริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่ม SET 100 มีผู้บริหารสูงสุดที่มีการแยกตำแหน่งเป็นจำนวนมากกว่า เนื่องจากมีการแยกหน้าที่ความรับผิดชอบ ได้อย่างชัดเจน ข้อมูลมีความ โปร่งใสซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chau and Grey (2010); Yermack (1996); Ehikioya (2009) พบความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยการรายงาน โดย สมครใจ เนื่องจากการแยกตำแหน่งมีการแยกหน้าที่ความรับผิดชอบ มีการจัดทำกรเปิดเผยการ รายงานและมีประธานบริษัท จะช่วยตรวจสอบความถูกต้องทำให้ข้อมูลมีความ โปร่งใส มีคุณภาพ และผู้มีส่วน ได้ส่วนเสียมสามารถเชื่อถือข้อมูล ได้

ลักษณะการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน

จากการศึกษาการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557-2561 พบว่า การเปิดเผยข้อมูลในการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน ด้านเศรษฐกิจ มีหัวข้อที่รายงานเฉลี่ย 3.73 หัวข้อ ด้านสังคม มีหัวข้อที่รายงานเฉลี่ย 6.67 หัวข้อ ด้านสิ่งแวดล้อม มีหัวข้อที่รายงานเฉลี่ย 6.83 หัวข้อ และถ้าพิจารณา 3 ด้านร่วมกัน คือ การรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน มีหัวข้อที่ รายงานทั้งหมด 17.22 หัวข้อ ซึ่งจากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ปริมาณการเปิดเผยการรายงาน การพัฒนาย่างยั่งยืนบริษัทจะเน้นการเปิดเผยด้านสังคมและด้านสิ่งแวดล้อมในปริมาณที่เท่าๆกัน แต่จะมากกว่าการเปิดเผยด้านด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากการเปิดเผยด้านสังคมและด้านสิ่งแวดล้อมมี กฎหมายบังคับให้มีการเปิดเผย ซึ่งเป็นการเปิดเผยการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมและ สิ่งแวดล้อม อันจะนำมาสู่รายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2555) พบว่าบริษัทได้เปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและกลุ่มบริษัทที่มีการเปิดเผยข้อมูล มากที่สุด คือบริษัทที่ดำเนินงานเกี่ยวกับด้านพลังงาน ส่วนบริษัทที่มีการเปิดเผยข้อมูลด้าน สิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด คือกลุ่มบริษัทที่ดำเนินงานเกี่ยวกับเทคโนโลยีและพญา พังจิตต์ประไพ (2551) พบว่าองค์กรที่มีการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสังคม จะสามารถสร้างภาพลักษณ์ที่ดี มีความน่าเชื่อถือ ถ้าองค์กรมีภาพลักษณ์ที่ดีเป็น ไปในทิศทางบวก

ทั้งนี้ในระหว่างปี พ.ศ. 2557-2561 การเปิดเผยรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน ได้เปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมมากที่สุด รองลงมาด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Godha and Jain (2015) งานวิจัยนี้พบว่าด้านสิ่งแวดล้อมการกำกับดูแลกิจการและ

พนักงานมีอิทธิพลหลักที่สำคัญกับผลการดำเนินงานที่เป็นตัวเงินขององค์กรสามารถช่วยในเรื่องการตัดสินใจขององค์กรปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยทำให้องค์กรดำเนินงานต่อไปได้อย่างยั่งยืนในอนาคต

2. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100)

บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจะต้องมีการจัดทำรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน ซึ่งการจัดทำรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน มี 3 หัวข้อ คือ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งในการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน ผู้บริหารสูงสุดย่อมมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเปิดเผยการรายงาน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) มีตัวแปรอิสระ คือ คุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุด ประกอบด้วย 1) เพศของผู้บริหารสูงสุด 2) ระดับการศึกษาของผู้บริหารสูงสุด 3) อายุของผู้บริหารสูงสุด 4) ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารสูงสุด 5) การควบตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดตัวแปรตาม คือ การเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน และมีการใช้ตัวแปรควบคุมในการศึกษาครั้งนี้ คือ ความเสี่ยงของกิจการ และกำไรสุทธิ สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 เพศของผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน

จากการศึกษาสมมติฐานที่ 1 พบว่า เพศของผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนกล่าวคือ ถ้าบริษัทมีการบริหาร โดย ผู้บริหารสูงสุดเพศชาย จะยิ่งส่งผลให้มีการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนลดลง เนื่องจากผู้บริหารสูงสุดที่เป็นเพศชายจะสามารถตัดสินใจได้อย่างเด็ดขาด และมีความมุ่งมั่นที่จะเพิ่มผลตอบแทนในด้านตัวเงินให้กับบริษัทมากกว่า และทำให้การบริหารงานของผู้บริหารสูงสุดที่เป็นเพศชายจะเน้นผลตอบแทนจากกำไรมากกว่า จึงทำให้ส่งผลต่อการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนเป็นไปในเชิงลบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sitthipongpanich and Polsiri, (2015) พบว่าผู้บริหารสูงสุดที่เป็นเพศชาย ซึ่งมีภาวะความเป็นผู้นำและสามารถตัดสินใจที่จะลงทุนเพื่อสร้างผลกำไรที่เพิ่มขึ้นให้กับบริษัท ส่วน Na and Hong (2017) ยังพบอีกว่า ผู้บริหารสูงสุดเพศชายสามารถทำกำไรให้กับ

บริษัทมากกว่าผู้บริหารสูงสุดเพศหญิง และทำให้บริษัทมีผลตอบแทนจากหุ้นที่สูงขึ้น บริษัทจึงมีผลการดำเนินงานที่ดี และเช่นเดียวกับงานวิจัยของ Welbourne et al. (2007) พบว่าบริษัทที่มีการบริหารงาน โดยผู้บริหารสูงสุดเพศชายจะทำให้บริษัทมีการเติบโตเพิ่มขึ้น และจะเห็นได้ว่าในกลุ่มธุรกิจเหมืองแร่และธุรกิจก่อสร้างจะมีการบริหารงาน โดยผู้บริหารสูงสุดที่เป็นเพศชายเท่านั้น และ Lam et al. (2013) พบว่าในประเทศจีนบริษัทที่มีการควบคุมโดยรัฐบาล จะมีผู้บริหารสูงสุดเพศชาย เนื่องจากสามารถตัดสินใจได้อย่างเด็ดขาดในเรื่องต่างๆ ที่เกิดผลประโยชน์กับบริษัท จะเห็นได้ว่าผู้บริหารสูงสุดที่เป็นเพศชายจะบริหารงานโดยเน้นผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินให้กับบริษัทมากกว่า จึงเป็นการเน้นทำกำไรและเน้นการลงทุนเพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่สูงขึ้นสามารถตัดสินใจได้อย่างเด็ดขาดและไม่ได้สนใจในการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

แต่อย่างไรก็ตาม การที่บริษัทจะดำเนินไปได้ในระยะยาวได้จะต้องมีการจัดทำรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ไม่เป็นตัวเงินขึ้นเช่นกัน เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับบริษัทได้เห็นถึงความสามารถที่บริษัทจะสามารถดำเนินงานได้ในระยะยาวต่อไป ซึ่งการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนถือเป็นเรื่องสำคัญที่บริษัททุกบริษัทจะต้องมีการจัดทำรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งมีผู้บริหารสูงสุดที่เป็นเพศหญิง จะตระหนักถึงการจัดทำรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้บริหารสูงสุดเพศชาย ซึ่งเป็นเรื่องที่จะต้องใช้เวลาและรอบคอบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Huse and Solberg (2006) พบว่า ผู้บริหารสูงสุดเพศหญิงมีความสนใจในการเปิดเผยการรายงานโดยสมัครใจ มากกว่าผู้บริหารสูงสุดเพศชาย เป็นเพราะ ผู้บริหารสูงสุดเพศหญิงมีความละเอียดรอบคอบ และให้ความสำคัญกับการเปิดเผยการรายงาน ส่วน Schubert (2006) พบว่า ผู้บริหารสูงสุดเพศหญิง มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ได้ดีกว่าผู้บริหารสูงสุดที่เป็นเพศชาย ทำให้ส่งผลต่อการเปิดเผยการรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น และ Liao et al. (2015) พบว่า ผู้บริหารสูงสุดเพศหญิง ที่มาบริหารงาน ส่งผลให้การเปิดเผยการรายงานมีข้อมูลที่โปร่งใสและถูกต้อง มีความใส่ใจรายละเอียดและให้ความสำคัญกับคุณภาพของรายงาน

สมมติฐานที่ 2 ระดับการศึกษาผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

จากผลการศึกษาสมมติฐานที่ 2 พบว่าระดับการศึกษาผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน กล่าวคือ ถ้าบริษัทมีผู้บริหารสูงสุดที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป จะยิ่งส่งผลให้มีการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน เนื่องจากระดับการศึกษาที่สูงขึ้นสามารถแสดงถึงประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการ

ทำงานและความคิด ในการบริหารงาน ต้องการให้บริษัทดำเนินงานไปได้ในระยะเวลาอันยาวนาน และอย่างยั่งยืน จึงทำให้ผู้บริหารสูงสุดที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป เห็นว่าการเปิดเผย การรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนมีความจำเป็นผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับงานของ Finkelstein et al. (2009) พบว่า ผู้บริหารสูงสุดที่จบการศึกษาระดับปริญญาโททางด้านบริหารธุรกิจมีแนวโน้มในการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทมากกว่าผู้บริหารสูงสุดที่ไม่ได้จบปริญญาโท เช่นเดียวกับ Bansal and Clelland (2004) พบเช่นกันว่าผู้บริหารสูงสุดผู้บริหารสูงสุดที่มีการศึกษาในระดับปริญญาโทด้านบริหารธุรกิจ ให้ความใส่ใจในการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจเนื่องจากเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลทำให้บริษัทมีชื่อเสียงไปในทางที่ดีและงานวิจัยของ Slater and Dixon-Fowler (2010) พบว่าบริษัทต่างๆ ที่มีการบริหารงาน โดยผู้บริหารสูงสุดที่จบปริญญาโททางด้านบริหารธุรกิจ มีผลต่อการเปิดเผยการรายงานด้านสิ่งแวดล้อมเป็นเพราะผู้บริหารที่จบปริญญาโทวิเคราะห์ถึงการดำเนินงานได้อย่างยั่งยืนในอนาคตจึงมองว่าการเปิดเผยการรายงานทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับบริษัทได้รับรู้ข้อมูลของบริษัทและสามารถตัดสินใจลงทุนกับบริษัทต่อไป Akhtaruddin et al. (2009) พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการศึกษาระดับปริญญาโทของผู้บริหารสูงสุดกับระยะเวลาในการเปิดเผยการรายงานข้อมูลโดยสมัครใจ ซึ่งผู้บริหารสูงสุดที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทมองถึงผลการเปิดเผยข้อมูลที่รายงานให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับทราบข้อมูลที่มีคุณภาพ ทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียใช้ประกอบการตัดสินใจกับบริษัทซึ่งก่อให้เกิดผลดีตามมาในระยะยาวต่อไปในอนาคต Waldman et al. (2006) พบว่าผู้บริหารสูงสุดในประเทศที่พัฒนาแล้วและจบการศึกษาในระดับปริญญาโทด้านการบริหารธุรกิจ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเปิดเผยการรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากผู้บริหารสูงสุดได้ตระหนักถึงการเปิดเผยข้อมูล เพราะมีความสำคัญกับบริษัทในระยะยาว และสามารถสร้างภาพพจน์ที่ดีให้กับบริษัทอีกเช่นกัน

สมมติฐานที่ 3 อายุผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน

จากการทดสอบสมมติฐานที่ 3 พบว่า อายุผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนกล่าวคือ ผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุมากขึ้นจะส่งผลให้มีการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนเพิ่มขึ้น เนื่องจาก ผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุมาก ย่อมต้องการความมั่นคงในด้านตำแหน่งและองค์กรของตน จะต้องดำเนินงานได้อย่างยั่งยืน เป็นระยะเวลายาวนานในอนาคตต่อไป และอยากให้องค์กรยั่งยืนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ya et al. (2019) พบว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุมากกว่า ย่อมมีความระมัดระวัง ไม่ยอมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น เพราะอายุที่มากทำให้มีประสบการณ์ที่จะหลีกเลี่ยงถึงสิ่งที่ไม่ถูกต้องต่อการเปิดเผยการรายงาน โคนสมัครใจ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ข้อมูลที่เปิดเผยในรายงานมีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ Barnett and Karson (1989) จากการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นจากผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุมากกว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุน้อยกว่า เนื่องจากต้องการความมั่นคงให้กับบริษัทในระยะยาวและทำให้ผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุมากต้องการเปิดเผยการรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น Ng and Sears (2012) พบว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุมากใกล้จะเกษียณ มีความกดดันต่ำในการเร่งทำกำไรให้บริษัท จึงทำให้หันมาสนใจการลงทุนในการเปิดเผยการรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น Ferrell (2017) กล่าวว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีอายุมากกว่าจะมีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบในการเปิดเผยการรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้บริหารสูงสุดที่อายุมากมีประสบการณ์ทำให้เห็นว่าการให้ความสำคัญต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมจะทำให้บริษัทเติบโตได้ในระบบเศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืน

สมมติฐานที่ 4 ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน

จากการทดสอบสมมติฐานที่ 4 พบว่า ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนกล่าวคือระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารสูงสุดไม่มีผลต่อการเพิ่มขึ้นหรือลดลงต่อการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนอย่างมีนัยสำคัญ อาจเป็นเพราะระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารสูงสุดในแต่ละบริษัท จะมีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งที่ใกล้เคียงกัน ไม่แตกต่างกันมาก การบริหารงานของแต่ละบริษัทจึงมีการบริหารแบบเดิมๆ ไม่มีอะไรที่เปลี่ยนแปลง เนื่องจากผู้บริหารสูงสุดก็ยังคงเป็นคนเดิมที่ยังดำรงตำแหน่งอยู่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Soheilyfar et al. (2014) ซึ่งไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงาน โดยสมัครใจ

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยขัดแย้งกับ Patzelt et al. (2008) และ Lazarova and Caligiuri (2001) พบว่า ผู้บริหารสูงสุดที่ดำรงตำแหน่งมาเป็นระยะเวลานาน ทำให้มีความรู้ความสามารถ เกี่ยวกับการบริหารงาน ทำให้องค์กร มีประสิทธิภาพและมีผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน มีความเชี่ยวชาญในการดำรงตำแหน่ง และ Baik et al. (2011) พบว่า ผู้บริหารสูงสุดพบว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีการดำรงตำแหน่งเป็นระยะเวลานาน เพิ่มความถี่และโอกาสที่จะเปิดเผยการ

รายงานโดยสมัครใจและการเปิดเผยข้อมูลจะมีความถูกต้องมากขึ้นดังนั้นในการบริหารงานของผู้บริหารสูงสุด การเปิดเผยข้อมูลโดยผู้บริหารสูงสุดที่มีความสามารถ ได้บ่งบอกถึงควมมีประสิทธิภาพในการบริหารงาน และคุณภาพของการรายงานที่เปิดเผย เมื่อเทียบกับ ผู้บริหารสูงสุดที่เพิ่งเข้ามาดำรงตำแหน่ง Matta and Beamish (2008) พบว่า ผู้บริหารสูงสุดที่ดำรงตำแหน่งมาเป็นระยะเวลาไม่นาน มีแรงจูงใจในการเปิดเผยการรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากการเปิดเผยการรายงานไม่สามารถเห็นผลตอบแทนได้ในระยะเวลาอันสั้น Serfling (2014) เห็นด้วยว่าผู้บริหารสูงสุดที่มีระยะเวลาในการทำงานสั้นกว่า มีโอกาสน้อยในการเปิดเผยการรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากไม่มั่นใจในผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นจากการเปิดเผยการรายงาน Grassa and Chakroun (2016) เห็นด้วยเช่นกันว่า การดำรงตำแหน่งของผู้บริหารสูงสุด ที่ดำรงตำแหน่งมายาวนาน สามารถปรับปรุงคุณภาพของข้อมูลที่มีการเปิดเผยในรายงานประจำปี ให้มีคุณภาพและมีความน่าเชื่อถือ การเปิดเผยการรายงานมีแนวโน้มที่จะเพิ่มสูงขึ้นตามระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง

สมมติฐานที่ 5 การควบตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน

จากการทดสอบสมมติฐานที่ 5 พบว่า การควบตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนกล่าวคือ ถ้าผู้บริหารสูงสุดมีการควบตำแหน่ง คือ มีการดำรงตำแหน่งทั้งเป็น ผู้บริหารสูงสุดและประธานบริหาร ส่งผลทำให้มีการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนลดลง เนื่องจากการที่ผู้บริหารสูงสุดมีการควบตำแหน่ง ทำให้ข้อมูลที่เปิดเผย ไม่มีความโปร่งใส รายงานไม่มีความน่าเชื่อถือ กระบวนการ การทำงาน ทำโดยบุคคล คนเดียวกัน ข้อมูลไม่ได้รับการตรวจสอบ อีกทั้ง การควบตำแหน่ง ทำให้ประสิทธิภาพในการบริหารงานลดลง ซึ่งส่งผลให้ ผู้บริหารสูงสุดที่ควบสองตำแหน่ง มีความสัมพันธ์ในเชิงลบ ต่อการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wright (1996) พบความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างการควบตำแหน่งที่มีประธานบริษัทและผู้บริหาร สูงสุดเป็นบุคคลคนเดียวกัน ทำให้เกิดความไม่โปร่งใสในการบริหารและลดความน่าเชื่อถือกับผู้ถือหุ้น ที่สำคัญยังส่งผลถึงการเปิดเผยการรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ลดลงเช่นกันและ Aburaya (2012) เห็นด้วยเช่นกันว่าการควบตำแหน่ง ผลลัพธ์ทำให้คุณภาพการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมลดลง เนื่องจากไม่มีผู้ตรวจสอบความถูกต้องและ Tang (2016) พบว่า เมื่อบริษัทมีผู้บริหารสูงสุดและประธานบริษัทที่ควบ

ตำแหน่งกัน การที่จะรับผิดชอบทั้งสองหน้าที่ในบุคคล คนเดียวกัน ส่งผลกระทบต่อผลการเปิดเผยการรายงานโดยสมัครใจ อาจไม่ถูกต้องเนื่องจากการทำทั้งสองหน้าที่ที่ไม่มีคนตรวจตราความถูกต้อง และคุณภาพการเปิดเผยการรายงานก็แย่ลง Gul and Leung (2004) พบความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างการควบตำแหน่งกับระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจในมาเลเซีย เนื่องจากในมาเลเซีย ไม่มีกฎข้อบังคับในการควบตำแหน่งหรือแยกตำแหน่งของผู้บริหารสูงสุด จึงทำให้การควบตำแหน่งไม่มีความเป็นอิสระออกจากกัน จึงพบว่าผู้บริหารสูงสุดกับประธานบริษัท มีการแยกตำแหน่งกัน ทำให้การเปิดเผยการรายงานโดยสมัครใจมีความโปร่งใสมากขึ้นและทำให้มีการเปิดเผยข้อมูลมากขึ้น

5.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

การศึกษาคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการรายงานการพัฒนายั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) ซึ่งผู้วิจัยพบประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษารุ่นนี้แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ประโยชน์เชิงการนำไปใช้ และประโยชน์เชิงทฤษฎีดังนี้

5.2.1 ประโยชน์เชิงการนำไปใช้

การศึกษารุ่นนี้ผู้วิจัยทำการศึกษา คุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนายั่งยืน และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนายั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นข้อมูลเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์เชิงการนำไปใช้ ดังนี้

1. ผู้ใช้บการเงิน ตัวอย่างเช่นนักลงทุน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับบริษัท สามารถนำข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุด และการเปิดเผยการรายงานการพัฒนายั่งยืนประกอบการตัดสินใจที่จะเข้าร่วมลงทุนหรือทำกิจกรรมทางธุรกิจต่อไปในอนาคต
2. ข้อมูลจากงานวิจัยนี้สามารถเป็นแนวทางให้กิจการประเภทต่างๆ ทั้งห้างหุ้นส่วนสามัญ ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด บริษัทจำกัด (มหาชน)ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่ม SET 100 บริษัทจำกัด (มหาชน)กลุ่ม เอ็ม เอ ไอ สามารถใช้งานวิจัยนี้เป็นแนวทางในการจัดทำรายงานการพัฒนายั่งยืนได้

3. ช่วยให้หน่วยงาน สถาบันที่เกี่ยวข้อง เช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สภาวิชาชีพบัญชีในพระราชูปถัมภ์ สามารถนำผลการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงกฎระเบียบ ข้อกฎหมาย ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

5.2.2 ประโยชน์เชิงทฤษฎี

ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory)

การศึกษาคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนสามารถทดสอบทฤษฎีตัวแทน ของ Jensen and Meckling (1976) ผู้บริหารมีอำนาจและได้รับความไว้วางใจในการบริหารงานและตัดสินใจในด้านต่างๆขององค์กรแทนเจ้าของโดยใช้อำนาจหน้าที่ของตนเองที่ได้รับมอบหมายการบริหารงาน แต่ไม่ได้คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมโดยใช้อำนาจต่างๆในการทำวิธีต่างๆให้ตนเองได้รับผลประโยชน์สูงสุดขณะนั้นแล้วถ้าตัวการคือเจ้าของกิจการหรือผู้ถือหุ้นและตัวแทนคือผู้บริหารระดับสูงจะมีการแต่งตั้งตัวแทนขึ้นอย่างเช่น คณะกรรมการ ผู้บริหารสูงสุด ซึ่งได้รับการแต่งตั้งขึ้นอย่างเต็มใจและเหมาะสมกับตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นคุณวุฒิด้านการศึกษา อายุ เพศ วุฒิภาวะความเป็นผู้นำและได้รับค่าตอบแทนอย่างเหมาะสมซึ่งไม่น่าจะทำให้เกิดปัญหาได้แต่เป็นเพราะความต้องการผลประโยชน์ที่ไม่ตรงกันคือตัวการต้องการที่จะให้ผลประโยชน์เกิดขึ้นกับกิจการของตนทำให้กิจการมีมูลค่าเมื่อตัวแทนคือผู้บริหารสูงสุดหรือผู้ถือหุ้นเกิดความรู้สึกว่าตนเองได้บริหารงานเพื่อให้องค์กรมีผลกำไรกิจการมีมูลค่ามีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง ผลตอบแทนที่ได้รับแค่เพียงเงินเดือนหรืออาจจะเป็นผลตอบแทนอื่นอย่างเช่น โบนัสซึ่งดูเหมือนว่าจะยังไม่เพียงพอเมื่อคำนึงถึงผลประโยชน์ที่ตนได้ทำให้องค์กรอย่างมากมายจึงทำให้เกิดปัญหาตัวแทนขึ้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีเครื่องมือลดความขัดแย้งดังกล่าว นั่นก็คือ ผู้บริหารสูงสุดซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นต้องทำหน้าที่ในการบริหารงานที่ทำอย่างเต็มความสามารถเปรียบเสมือนเป็นเจ้าของบริษัททำให้ผลการดำเนินงานของบริษัทมีผลกำไรที่ดี รายงานทางการเงินถูกต้องและมีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้นอกจากนี้การเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนยัง ต้องมีความน่าเชื่อถือ สามารถใช้ข้อมูลประกอบกับรายงานทางการเงินได้เช่นกันซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า หากบริษัทมีผู้บริหารสูงสุดเป็นเพศหญิง จบการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป มีอายุมากและมีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งนาน จะมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ทฤษฎีภาวะผู้นำ (Leadership Theory)

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน สามารถทดสอบทฤษฎีภาวะผู้นำ ของ ภาวะผู้นำ (Leadership) การที่จะเป็นผู้นำ แต่ละบุคคลย่อมมีภาวะความเป็นผู้นำที่แตกต่างกัน ภาวะผู้นำจะเป็นพฤติกรรมของบุคคลคนหนึ่ง มีคุณสมบัติเฉพาะที่สามารถแสดงออกมาทางกายได้ บุคลิกภาพที่มีความมั่นใจในตนเองเป็นที่น่าเคารพเชื่อถือ ส่วนผู้นำ (Leader) หมายถึงตัวบุคคล ที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมที่จะเป็นผู้นำ (Pasukyad, 1998) นอกจากนี้ พิชากพ พันธุ์แพ (2554) ภาวะผู้นำ คือ เป็นการจูงใจให้บุคคลที่เป็นผู้นำ จูงใจให้บุคคลที่เป็นผู้ตามได้กระทำตาม โดยผู้ตามนั้นยินดีที่จะปฏิบัติตามอย่างเต็มความสามารถ เพื่อความสำเร็จได้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ Yukl (2006) การเป็นผู้นำบุคคลนั้นจะต้องได้รับการแต่งตั้งให้มีอำนาจ สิทธิ มากกว่าบุคคลอื่น โดยสามารถสั่งการให้บุคคลอื่นปฏิบัติตามได้ โดยมีโครงสร้างเป็นตำแหน่งที่ลดหลั่นกัน เช่น ประธานผู้บริหารสูงสุด คณะกรรมการบริหาร ผู้จัดการ เป็นต้น บุคคลเหล่านี้ล้วนถือเป็นผู้นำ แต่อยู่ในตำแหน่งต่างๆ ที่ลดหลั่นกันไป ชาอู๋ หงชย โดสงวน (2553) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ คือ ผู้นำที่มีอำนาจและมีอิทธิพล โดยสามารถโน้มน้าวหรือจูงใจให้ผู้ตามหรือผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาของตนภายในองค์กร เพื่อให้ผู้ตามหรือผู้ใต้บังคับบัญชาได้ปฏิบัติตามหน้าที่ต่างๆ ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้สำเร็จตามเป้าหมาย นอกจากนี้ Eagly and Johnson (1990) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ คือ ผู้มีอิทธิพลที่มีการกระทำที่สามารถทำให้ผู้อื่นทำตาม โดยสื่อสารให้บรรลุไปตามเป้าหมายที่วางไว้ และผู้ตามก็ยอมรับคำสั่งและปฏิบัติตามด้วยความเคร่งครัดซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า หากบริษัทมีผู้บริหารสูงสุดเป็นเพศหญิง จบการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป มีอายุมากและมีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งนาน จะมีส่งผลต่อภาวะทางด้านการเป็นผู้นำที่จะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชารับฟังคำสั่งและส่งผลต่อการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder Theory)

ทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้กล่าวว่าผู้บริหารจะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับองค์กรเหตุนี้เองที่ทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีการใช้กันอย่างมากมายเพราะสามารถผลักดันผลการดำเนินงานเพื่อจัดการสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปอย่างยั่งยืน (Wang, 2017) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ไม่ใช่จะมีแต่นักลงทุนหรือผู้ถือหุ้นเท่านั้นแต่จะรวมไปถึงพนักงานขององค์กรเจ้าหน้คู่แข่งรัฐบาลหรือบุคคลใดก็ตามที่องค์กรได้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ด้วยองค์กรมีความต้องการที่จะตอบสนองกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเหล่านี้ (Freeman et al., 2004) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะเป็นกุญแจดอกสำคัญที่เป็นปัจจัยภายนอกขององค์กรซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อทั้งในเชิงลบหรืออาจจะเป็นเชิงบวกก็ตาม (Hummels and Timmer, 2004) ทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นองค์ประกอบที่สำคัญขององค์กรซึ่งจะเป็นเหมือนตัวเชื่อมโยงในการสื่อสารการเปิดเผยการรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรทราบถึงผลการดำเนินงานผู้มีส่วนได้เสียสามารถที่จะรับรู้ข้อมูลการดำเนินงานขององค์กรได้จากการรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืน (Donaldson and Davis, 1991) ทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกล่าวว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นกลุ่มที่อาจได้รับผลกระทบหรือส่งผลกระทบต่อโดยตรงกับองค์กรและทฤษฎีนี้เป็นพื้นฐานที่สำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืน (อาจารย์ ประจวบเหมาะ ประยงค์ มีใจชื่อ ชาคริต สกุล อิศริยาภรณ์ และศุภลสิทธิ์ จารุพัฒน์ศิริคุณ, 2561) ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า หากบริษัทมีผู้บริหารสูงสุดเป็นเพศหญิง จบการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป มีอายุมากและมีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งนาน จะทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับบริษัท เกิดความเชื่อถือในตัวผู้บริหารสูงสุด และมั่นใจกับข้อมูลในรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่บริษัทเปิดเผยทำให้กล้าตัดสินใจที่จะลงทุนกับบริษัทต่อไปในอนาคต

5.3 ข้อจำกัดในการศึกษา

1. การศึกษานี้ใช้กรอบการรายงานตามฉบับ GRI G4 ซึ่งปัจจุบันได้มีการใช้กรอบการรายงานตามฉบับ GRI Standards แทน
2. การศึกษานี้ใช้ข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100 เท่านั้น
3. การศึกษานี้ใช้ข้อมูลเพียงแค่ 5 ปี เท่านั้น ซึ่งอาจจะไม่เพียงพอในการใช้ทดสอบความสัมพันธ์
4. การศึกษารั้งนี้ใช้ตัวชี้วัดของผู้บริหารสูงสุดเพียง 5 ตัวชี้วัดเท่านั้น ได้มาจากการทบทวนวรรณกรรมในอดีตอาจไม่ได้สะท้อนคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดทั้งหมด

5.4 ข้อเสนอแนะงานวิจัยในอนาคต

1. การศึกษาในอนาคตควรใช้กรอบการรายงานตามฉบับ GRI Standards แทน
2. การศึกษาในอนาคตควรศึกษาในประชากรกลุ่มอื่น อย่างเช่นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่ใช่ในกลุ่ม SET 100 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม เอ็ม เอ ไอ
3. การศึกษาในอนาคตควรศึกษาข้อมูลมากกว่า 5 ปี เนื่องจากงานวิจัยนี้ได้เก็บข้อมูลย้อนหลังในระยะเวลาแค่ 5 ปีเท่านั้น
4. การศึกษาในครั้งต่อไปอาจศึกษาคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุด โดยใช้ตัวชี้วัดอื่น อย่างเช่น ผู้บริหารสูงสุดเคยดำรงตำแหน่ง ผู้บริหารสูงสุดด้านการบัญชี และการเงิน (Chief Financial Officer: CFO) หรือไม่ จบการศึกษาด้านบริหารธุรกิจหรือด้านอื่นๆ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- จตุพรกุ่มทอง. (2551). การเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินตามแนวคิดบัญชีสิ่งแวดล้อมของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ได้รับ ISO 14001. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จอมขวัญ รัชตะวรรณ. (2549). เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลกระทบต่อคุณภาพการเปิดเผยข้อมูล สิ่งแวดล้อม ของบริษัทในอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการ การวิจัยเชิงประจักษ์ : บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชาญชัย โดสงวน. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการคิดสร้างสรรค์ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และประสิทธิผลของหัวหน้างานตามการรับรู้ของพนักงานระดับปฏิบัติการ กรณีศึกษา: บริษัท โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด. วิทยานิพนธ์ การจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- โชติญาณ์หิตะพงศ์. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูล ในบทความและการวิเคราะห์ของฝ่ายบริหารของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นวพร พงษ์ตันกุล. (2546). โครงสร้างการเป็นเจ้าของและคุณภาพของการเปิดเผยข้อมูล ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พัชราภรณ์ ชดช้อย. (2547). การรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- พิชาภพ พันธุ์แพ (2554). ผู้นำกับการจัดการการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พร้อมพร ภูวดิน,วันชัย ประเสริฐศรี, นภาพร นิลาภรณ์กุล. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความยั่งยืนของบริษัทและผลการดำเนินงานทางการเงิน: กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย.วารสารวิทยาลัยดุสิต, 12(3).
- พุกษา พังจิตต์ประไพ. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมและกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง. วิทยานิพนธ์หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภัทรพงศ์ เจริญกิจจารุกร. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของบริษัทจดทะเบียนกับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและ ผลการดำเนินงาน.วารสารการจัดการสมัยใหม่, 15(1), 114-130.
- กัญญาพัชญ์ ชัยจิรสถ์เจริญลาภ. (2558). คุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดและผลการดำเนินงานของบริษัท:กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100).วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเงิน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- มัทนชัย สุทธิพันธุ์. (2555). การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัท : กรณีศึกษาบริษัทขนาดใหญ่ 50 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์, 34, 47-67.
- มัทนชัย สุทธิพันธุ์. (2556).ทางออกของธุรกิจไทยสู่หนทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน.วารสารบริหารธุรกิจคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 36(137), 91-108.
- รัตติกรณ์ จงวิศาล (2544). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง. วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.20(5), 32.
- สถาบันไทยพัฒนา. (2554). รายงานเพื่อความยั่งยืน.ค้นเมื่อ 23/7/2562 จาก <http://www.thaicrs.com/2018/03/s-report.html>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สถาพร สวัสดิ์กุลเกียรติและ อมรา รัตตากร. (2561). แนวทางการส่งเสริมการจัดทำรายงานเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารเทคโนโลยีภาคใต้*, 11(2),171-180.
- สุภวรรณ พันธุ์จันทร์. (2555). การพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ต้องทำอย่างจริงจัง. ค้นเมื่อ 12/6/2562 จาก <http://socialscience.igetweb.com/index.php?lite=article&qid=42034100>
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2552). *รายงานประจำปี*. ค้นเมื่อ 12/6/2562 จาก https://eservice.tfac.or.th/files/annual_report/รายงานประจำปี
- อลิสรา ผลาวรรณ. (2547). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อาจารย์ ประจวบเหมาะ, ประยงค์ มีใจซื่อ, ชาคริต สุกุลอิสริยาภรณ์. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารเกษมบัณฑิต*, 15, 124-141.
- อาภรณ์ ดั่งทอง. (2548). การศึกษาความสัมพันธ์ของการเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใสกับผลการดำเนินงาน: กรณีศึกษาบรรษัทภิบาลที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยบูรพา.
- Aburaya, R. (2012). *The Relationship Between Corporate Governance And Environmental Disclosure: UK Evidence*. (Doctoral Thesis), Durham University.
- Adams, S.M., Gupta, A., Haughton, D.M. and Leeth, J.D. (2007). Gender differences in CEO compensation: Evidence from the USA. *Women in Management Review*, 22(3), 208-224
- Akhtaruddin M., Hossain, M. A., Hossain, M., and Lee., Y. (2009). Corporate governance and voluntary disclosure in corporate annual reports of Malaysian listed firms. *The Journal of Applied Management Accounting Research*, 7(1), 1-19.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Ali, A., Zhang, W., (2015). CEO tenure and earnings management. *Journal of Accounting and Economic* 59 (1), 60–79.
- Ameer, R. and Othman, R. (2012). Sustainability practices and corporate financial performance: A study based on the top global corporations. *Journal of business ethics*, 108(1), 61-79
- Baik, Bok, Farber, D. B., and Lee, Sam. (2011). “CEO Ability and Management Earnings Forecasts”. *Contemporary Accounting Research*, 28(Winter), 1645-1668.
- Bamber, L.S, Jiang, J.X. and Wang, I.Y. (2010). What’s my style? The influence of top managers on voluntary corporate financial disclosure. *The Accounting Review*, 85(4), 1131–1162.
- Bansal, P., and Clelland, I. (2004). Talking trash: Legitimacy, impression management, and unsystematic risk in the context of the natural environment. *Academy of Management Journal*, 47(1), 93–103.
- Barker, V. and Mueller, G. (2002). CEO characteristics and firm R&D spending. *Management Sciences*, 48, 782-801.
- Barnett, J. H., and Karson, M.J. (1989). Managers, values, and executive decisions: An exploration of the role of gender, career stage, organizational level, function, and the importance of ethics, relationships and results in managerial decision-making. *Journal of Business Ethics*, 8 (10), 747 - 771.
- Boyd, B. K. (1995). CEO duality and firm performance: A contingency model. *Strategic Management Journal*, 16(4), 301-312.
- Campbell, K. and Vera, A.M. (2008). *Gender diversity in the boardroom and firm financial performance*, 8(33), 435-451.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Chau, G. and Gray, S. (2010). Family ownership, board independence and voluntary disclosure: Evidence from Hong Kong. *Journal of International Accounting, Auditing and Taxation*, 19, 93-109.
- Coleman, A.K. and Biekpe, N.(2006). The relationship between board size, board composition, CEO duality and firm performance: Experience from Ghana. *Corporate Ownership and Control*, 4(2), 114-122.
- Daily, C.M. and Dalton, D.R. (1992). The relationship between governance structure and corporate performance in entrepreneurial firms. *Journal of Business Venturing*, 7(5), 375-386.
- Daily, C.M. and Dalton, D.R. (1993). Board of directors leadership and structure: Control and performance implications. *Entrepreneurship theory and practice*, 17(3), 65-81.
- Deng, X., Kang, J. and Low, B., (2013). Corporate social responsibility and stakeholder value maximization: Evidence from mergers. *Journal of Financial Economics*, 110 (1), 87-109.
- Dissanayake, D., Tilt, C. and Xydias-Lobo M. (2016) 'Sustainability reporting by publicly listed companies in Sri Lanka', *Journal of Cleaner Production*, v. in press, 1-14.
- Donaldson, L. and Davis, J. (1991). Stewardship theory or agency theory: CEO governance and shareholder returns. *Australian Journal of management*, 16(1), 49-64.
- Eagly, A.H., & Johnson, B.T. (1990). Gender and leadership style: A meta-analysis Electronicsversion. *Psychological Bulletin*, 108(2), 233.
- Ehikioya, B.I. (2009). B Corporate governance structure and firm performance in developing economies: evidence from Nigeria. *Corporate Governance: The international journal of business in society*, 9(3), 231-243.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- England, G. W. (1978). 'Managers and their value systems: A five-country comparative study. Columbia. *Journal of World Business*, 13(2), 35-44.
- Fama, E.F. and Jensen, M.C. 1983 Separation of ownership and control. *The Journal of Law and Economic*, 26(2), 301-325.
- Fabrizi, M., Mallin, C., and Michelon, G. (2014). The role of CEO's personal incentives in driving corporate social responsibility. *Journal of Business Ethics*, 124, 311-326.
- Ferrell, O.C., Fraedrich, J., and Ferrell, L. (2017). *Business ethics: Ethical decision making and cases (11th ed.)*. USA: Cengage Learning. Boston.
- Finkelstein, S., Hambrick, D.C. and Cannella, A.A. (1996). Strategic leadership. *West Educational Publishing*
- Finkelstein, S, Hambrick, DC, Cannella, AA (2009). *Strategic leadership: theory and research on executives, top management teams, and boards*. Oxford University Press: New York, NY.
- Fosberg, R.H. (2004). Agency problems and debt financing: leadership structure effects. *Corporate Governance: The international journal of business in society*, 4(1), 31-38.
- Freeman, E.R., Wicks A.C. and Parmar, B. (2004). Stakeholder theory and "the corporate objective revisited". *Organization science*, 15(3), 364-369.
- Gibbons, R., and Murphy, K. J. (1992). Optimal incentive contracts in the presence of career concerns: theory and evidence. *Journal of Political Economy*, 100, 468-505.
- Godha, A. and Jain, P. (2015). Sustainability reporting trend in Indian companies as per GRI framework: A comparative study. *South Asian Journal of Business and Management Cases*, 4(1), 62-73.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Godos-Diez, J-L., Fernandez-Gago, R., and Martinez-Campillo, A., (2011). How important are CEOs to CSR practices? An analysis of the mediating effect of the perceived role of ethics and social responsibility. *Journal of Business Ethics*, 98, 531–548.
- Gottesman, A.A., and Morey, A.R. (2006). *Does a better education make for better managers? An empirical examination of CEO educational quality and firm performance.*, 4(21).
- Gottesman, A.A., and Morey, A.R. (2006). Manager education and mutual fund performance. *Journal of empirical finance*, 13(2), 145-182
- Grassa R and Chakroun R. (2016). Ownership structure, board’s characteristics and corporate governance disclosure in GCC Banks: what about IBs?. *International Journal of Accounting, Auditing and Performance Evaluation*, 12 (4), 360-395.
- Groysberg, B., Lee, L. E., and Nanda, A. (2008). Can they take it with them?The portability of star knowledge workers performance. *Management Science*, 54, 1213–1230.
- Gul, F.A. & Leung, S. (2004). Board leadership, outside directors’ expertise and voluntary corporate disclosures. *Journal of Accounting and Public Policy*, 23, 351-379.
- Guthrie, J., and Parker, L.D. (1989). Corporate social reporting: a rebuttal of legitimacy theory. *Accounting and business research*, 19(76), 343-352.
- Hambrick, D., and Mason, P. (1984). Upper echelons theory: The organization as a reflection of its top managers. *Academy of Management Review*, 9(2), 193–343.
- Hamori, M., and Koyuncu, B. (2015). Experience matters? The impact of prior CEO experience on firm performance. *Human Resource Management*, 54(1), 23-44.
- Hinkle, D.E., William, W. and Stephen G.J. (1998) *Applied Statistics for Behavior Sciences*. 4th. New York: Houghton Mifflin, 118.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Hoi, C. K., Wu, Q., Zhang, H., (2013). Is corporate social responsibility (CSR) associated with tax avoidance? Evidence from irresponsible CSR activities. *The Accounting Review*, 88(6), 2025–2059.
- Hongvoranant, K. (2017). The new role of CSR in order to serve the value of business in Thai context. *Suthiparithat Journal*, 26(80), 163-174.
- Ho, S.S.M. & Wong, K.S. (2001). A study of the relationship between corporate governance structures and the extent of voluntary disclosure. *Journal of International Accounting, Auditing & Taxation*, 10, 139 – 156.
- Huang, H., Rose-Green, E., and Lee, C., (2012). CEO age and financial reporting quality. *Accounting Horizons*, 26(4), 725–740.
- Huang, S. K. (2013). The impact of CEO characteristics on corporate sustainable development. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 20, 234-244.
- Hummels, H., and Timmer, D. (2004). Investors in need of social, ethical, and environmental information. *Journal of Business Ethics*, 52(1), 73-84.
- Huse, M., & Solberg, A. (2006). Gender-related boardroom dynamics: How Scandinavian women make and can make contributions on corporate boards. *Women in Management Review*, 21, 113–130.
- Jalbert, T., Rao, R.P., and Jalbert, M. (2002). Does school matter? An empirical analysis of CEO education, compensation, and firm performance. *International Business and Economics Research Journal*, 1(1), 83-98.
- Jensen, M and Meckling, W. (1976) Theory of the Firm Managerial Behavior Agency Costs and Ownership Structure. *Journal of Financial Economics*, 3, 305-360.
- John, K., and Senbet, L.W. (1998). Corporate governance and board effectiveness. *Journal of banking & Finance*, 22(4), 371-403.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Kees, C. and Terence, C. (2002). An analysis of disclosure in the annual reports of UK and Dutch companies. *Journal of International Accounting Research*, 1(1), 3-31.
- Kesner, I.F. and Dalton, D.R. (1986). Boards of directors and the checks and (in) balances of corporate governance. *Business Horizons*, 29(5), 17-23.
- Khoshbakht, H., and Mohammadzadeh Salteh, H. (2011). Evaluating the relationship between corporate governance and voluntary disclosure in companies listed in Tehran stock exchange. *Business and Management Review*, 1(9), 23-33.
- Lam, K.C., McGuinness P.B. and Vieito, J.P. (2013). CEO gender, executive compensation and firm performance in Chinese listed enterprises. *Pacific-Basin Finance Journal*, 21(1), 1136-1159.
- Lazarova, M. and Caligiuri, P. (2001). Retaining repatriates: The role of organizational support practices. *Journal of world business*, 36(4), 389-401.
- Liao, L., Luo, L. and Tang, Q. (2015). Gender diversity, board independence, environmental committee and greenhouse gas disclosure. *The British Accounting Review*, 47, 409 – 424.
- Manner, M., 2010. The impact of CEO characteristics on corporate social performance. *Journal of Business Ethics*, 93, 53–72.
- Marquis, C. and Lee, M., (2013). Who is governing whom? Executives, governance, and the structure of generosity in large US firms. *Strategic Management Journal*, 34, 483–497.
- Matta, E., and Beamish, P. W., (2008). The accentuated CEO career horizon problem: Evidence from international acquisitions. *Strategic Management Journal* 29: 683–700.
- Miller, D (1991). Stale in the saddle: CEO tenure and the match between organization and environment. *Management Science*, 37(1), 34–52.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Miller, D, and Shamsie, J (2001). Learning across the life cycle: Experimentation and performance among the Hollywood studio heads. *Strategic Management Journal*, 22(8), 725–745.
- Nalikka, A. (2009). Impact of Gender Diversity on Voluntary Disclosure in Annual Reports. *Accounting & Taxation*, 1(1), 101-113.
- Na, K., and Hong, J. (2017). CEO gender and earnings management. *Journal of Applied Business Research*, 33(2), 297.
- Ng, E.S. and Sears, G.J. (2012). CEO leadership styles and the implementation of organizational diversity practices: moderating effects of social values and age. *Journal of Business Ethics*, 105(1), 41-52.
- Oh, W.Y., Chang, Y.K., and Cheng, Z. (2016). When CEO career horizon problems matter for corporate social responsibility: The moderating roles of industry-level discretion and block holder ownership. *Journal of Business Ethics*, 133, 279-291.
- Orens, R. and Reheul, A.-M. (2013). Do CEO demographics explain cash holdings in SMEs?. *European Management Journal*, 31, 6, 549-63.
- Patzelt, H., Knyphausen Aufseß, D.Z., and Nikol, P. (2008). Top Management Teams, Business Models, and Performance of Biotechnology Ventures: An Upper Echelon Perspective. *British Journal of Management*, 19(3), 205-221.
- Phapan pasukyad, (1998). *Survival alternative*. Bangkok. Publisher AR Information & Publishing Co., Ltd.
- Rakhmayil, S. and Yuce, A. (2013). Executive qualification and firm value. *Journal of Applied Business and Economics*, 14(5), 52-70.
- Rechner, P.L., and Dalton, D.R. (1991). CEO duality and organizational performance: A longitudinal analysis. *Strategic Management Journal*, 12(2), 155-160.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Reddy, K. and Gordon, L. (2010). The effect of sustainability reporting on financial performance: An empirical study using listed companies. *Rossi Smith Academic Publishers*, 6(2), 19-42.
- Rosener, J. (1995), *America's Competitive Secret*, Oxford University Press, New York, NY.
- Serfling , M. A. (2014). CEO age and the riskiness of corporate policies. *Journal of Corporate Finance*, 25, 251-273.
- Rose, C. (2007). Does female board representation influence firm performance? The Danish evidence. *Corporate Governance*, 15(2), 404-413.
- Sajadi, H., Zaranejad, M., and Jafari, A. (2009). The effective non-financial characteristics on the quality of financial reporting on accepted corporates on Tehran Stocks Exchange. *Iranian Accounting and Auditing Reviews*, 16(57), 51-68.
- Schubert, R. (2006). Analyzing and managing risks – on the importance of gender differences in risk attitudes. *Managerial Finance*, 32, 706-715.
- Serfling, M. A., (2014). CEO age and the riskiness of corporate policies. *Journal of Corporate Finance*, 25, 251–273.
- Shao, L. and Liu, Z. (2013). *Ceo gender and firm performance*. Project Submitted in partial Fulfillment of the requirements for the degree of master of science in finance.
- Sitthipongpanich, T., and Polsiri, P. (2015). Do CEO and board characteristics matter? A study of Thai family firm. *Journal of Family Business Strategy*, 6(2), 119-129.
- Slater, DJ, Dixon-Fowler, HR (2010). The future of the planet in the hands of MBAs: An examination of CEO MBA education and corporate environmental performance. *Academy of Management Learning and Education*, 9(3), 429–441.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Smith, N., Smith, V. and Verner, M. (2006). Do women in top management affect firm performance? A panel study of 2,500 Danish firms. *International Journal of productivity and Performance management*, 55(7), 565-593.
- Srinidhi, B., Gul, F. and Tsui, J. (2011). Female directors and earnings quality. *Contemporary Accounting Research*, 28 (5), 1610 – 1644.
- Soheilyfar, F., Tamimi, M., Ahmadi, M.R., and Takhtaei, N. (2014). Disclosure Quality and Corporate Governance: Evidence from Iran. *Asian Journal of Finance & Accounting*, 6(2), 75-85.
- Stephen , B. and Stephen, P. (2006). Voluntary Environmental Disclosures by Large UK Companies. *Journal of Business Finance & Accounting*, 33, 7-8, 1168-1188.
- Taib ,E.M. and Ameer,R. (2012). *Relationship between corporate sustainability practices and financial performance: Evidence from the GRI reporting companies*.
- Tang, J. (2016). CEO duality and firm performance: The moderating roles of other executives and block holding outside directors. *European Management Journal*. 35, 362 –372.
- Thomas, J., and Peyrefitte, J. (1996). The impact of managerial discretion on firm performance. *Journal of Business Strategies*, 13(1), 21-41.
- Ting, I.W.K., Azizan, N.A.B., and Kweh, Q.L. (2015). Upper echelon theory revisited: The relationship between CEO personal characteristics and financial leverage decision. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 195, 686-694.
- Tricker, R.I., 1984, *Corporate Governance: Practice, Procedures and Powers in British Companies and their Boards of Directors* (Aldershot, Hants., Gower).
- Uadiale, O.M. (2010). The Impact of Board Structure on Corporate Financial Performance in Nigeria. *International Journal of Business and Management*, 5(10), 155-166.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Waddock, S. and Graves, S. (1997). The corporate social performance–financial performance link. *Strategic management journal*, 18(4), 303-319.
- Waldman D, de Luque M, Washburn N, House R, Adetoun B, Barrasa A, Wilderom C. (2006). Cultural and leadership predictors of corporatesocial responsibility vales of top management: A globe study of 15 countries. *Journal of International Business Studies*,37, 823–837.
- Wang, M.C. (2017). *The relationship between firm characteristics and the disclosure of sustainability reporting: Sustainability*, 9(4), 624.
- Weisbach, M.S. (1988). Outside directors and CEO turnover. *Journal of financial Economics*, 20,431-460.
- Welbourne , T.M., Cycyota, C.S. and Ferrante, C.J. (2007). Wall Street reaction to women in IPOs: An examination of gender diversity in top management teams.*Group & Organization Management*, 32(5), 524-547.
- Wright, D.W. (1996), *Evidence on the relation between corporate governance characteristics andthe quality of financial reporting*’, working paper, University of Michigan, Ann Arbor, MI.
- Yasser, Q.R., Mamun, A.A., and Suriya, A.R. (2015). CEO duality structure and firm performance in Pakistan. *Asian Journal of Accounting and Governance*, 5, 57-69.
- Ya, C., Huawei L., and Song, Z. (2019). Impact of CEO Background Characteristics on Accounting Information Quality. *Finance and Social Sciences Research*, 237-247.
- Yermack, D. (1996). Higher market valuation for firms with a small board of directors. *Journal of Financial Economic*, 40(2),185-211.

บรรณานุกรม (ต่อ)

Yim, S. (2013). The acquisitiveness of youth: CEO age and acquisition behavior. *Journal of financial economics*, 108(1), 250-273.

Yukl, G. (2006). *Leadership in Organization*. 6th edition, Upper Saddle River, NJ: Pearson Education International.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อบริษัทที่เก็บข้อมูล

ชื่อย่อ	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
ANAN	บริษัท อนันดา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
AP	บริษัท เอพี (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
BANPU	บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
BBL	ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
BCP	บริษัท บางจาก คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
BEAUTY	บริษัท บีวดี คอมมูนิตี้ จำกัด (มหาชน)	บริการ
BEC	บริษัท บีอีซี เวลด์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
BH	บริษัท โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด(มหาชน)	บริการ
CK	บริษัท ช.การช่าง จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
CKP	บริษัท ซีเคพาวเวอร์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
CPN	บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
DELTA	บริษัทเดลต้าอิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
DTAC	บริษัท โทเทิลแอนด์เน็ตส์คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
EGCO	บริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
GLOW	บริษัท โกลว์ พลังงาน จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
GUNKUL	บริษัท กันกุลเอ็นจิเนียริง จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
HMPRO	บริษัท โฮม โปรดักส์ เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
INTUCH	บริษัท อินทัช โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
IRPC	บริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
IVL	บริษัท อินโดรามา เวนเจอร์ส จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
KBANK	ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
KCE	บริษัท เคซีอี อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
KKP	ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
KTB	ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
KTC	บริษัท บัตรกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
LH	บริษัท แลนด์แอนด์เฮาส์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ชื่อย่อ	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
LPN	บริษัท แอล.พี.เอ็น.ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
MINT	บริษัท ไมเนอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
PTT	บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
PTTEP	บริษัท ปตท.สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
PTTGC	บริษัท พีทีที โกลบอลเคมีคอล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
QH	บริษัท ควอลิตี้เฮาส์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
SCB	ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
SCC	บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
SPALI	บริษัท สุภาลัย จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
STEC	บริษัท ซีโน-พอยเอ็นจีเนียริ่งแอนด์คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
THAI	บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)	บริการ
THCOM	บริษัท ไทยคม จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
TMB	ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
TPIPL	บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
WHA	บริษัท ดับบลิวเอชเอ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
TRUE	บริษัท ทูร์คอรัปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี

ภาคผนวก ข

เกณฑ์วิธีตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจ ตามกรอบ GRI Version 4.0

รายการ	การเปิดเผยข้อมูล									
	ปี 2557		ปี 2558		ปี 2559		ปี 2560		ปี 2561	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
หมวดประสิทธิภาพทางด้านเศรษฐกิจ										
EC1 สร้างคุณค่าทางเศรษฐกิจโดยตรงและกระจายออกไป										
EC2 ความหมายทางการเงินและความเสี่ยงอื่นและโอกาสสำหรับกิจกรรมขององค์กรในกรณีที่เกิดการเปลี่ยนแปลงกับชั้นบรรยากาศ										
EC3 ความเสี่ยงขององค์กรที่กำหนดการระงับแผนในการวางแผนเพื่อผลประโยชน์										
EC4 ความช่วยเหลือทางการเงินที่ได้รับจากรัฐบาล										
หมวดบทบาทในตลาด										
EC5 ระดับอัตราค่าจ้างมาตรฐานตามเพศเปรียบเทียบอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในท้องถิ่นในสถานที่ตั้งประกอบการ										
EC6 สัดส่วนการว่าจ้างแรงงานในระดับอาวุโสจากชุมชนในท้องถิ่นในสถานที่ตั้งประกอบการ										
หมวดผลกระทบต่อเศรษฐกิจทางอ้อม										
EC7 พัฒนาการและผลกระทบของการลงทุนสาธารณูปโภคและสนับสนุนธุรกิจบริการ										
EC8 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจทางอ้อมรวมทั้งขนาดของผลกระทบ										
หมวดระเบียบการจัดซื้อจัดจ้าง										
EC9 สัดส่วนค่าใช้จ่ายให้กับตัวแทนจำหน่ายท้องถิ่นในสถานที่ตั้งประกอบการอย่างมีนัยสำคัญ										

ภาคผนวก ค
เกณฑ์วิธีตัวชี้วัดด้านสังคม ตามกรอบ GRI Version 4.0

รายการ	การเปิดเผยข้อมูล									
	ปี 2557		ปี 2558		ปี 2559		ปี 2560		ปี 2561	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
หมวดระเบียบการใช้แรงงานและงานที่มีคุณค่า										
LA1 จำนวนรวมทั้งหมดและอัตราการว่าจ้างพนักงานใหม่และอัตราการลาออกของพนักงานตามกลุ่มอายุ,เพศและภูมิภาค										
LA2 ผลประโยชน์ที่จัดไว้ให้กับพนักงานเต็มเวลาที่ไม่ใช่พนักงานชั่วคราวหรือพนักงานพาร์ท-ไทม์										
ในสถานที่ตั้งประกอบการ										
LA3 อัตราการกลับเข้าทำงานและอัตราการรักษาพนักงานภายหลังการลาหยุดเลี้ยงบุตรที่เพิ่งเกิด										
หมวดแรงงานสัมพันธ์/การบริหารแรงงาน										
LA4 ระยะเวลาขั้นต่ำที่แจ้งให้ทราบล่วงหน้าในเรื่องที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงการทำงาน รวมไปถึงไม่ว่าจะมีข้อตกลงร่วมกันหรือไม่ก็ตาม										
หมวดอาชีวอนามัยและความปลอดภัย										
LA5 เปอร์เซนต์จำนวนรวมของแรงงานในเรื่องที่เกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย										
LA6 ประเภทการบาดเจ็บและอัตราการบาดเจ็บ,โรคที่เกิดจากการประกอบอาชีพ,วันที่หายไปโดยไม่แจ้ง การลาหยุดงานและจำนวนของงานที่เกี่ยวข้องกับการเสียชีวิตตามภูมิภาคและตามเพศ										

รายการ	การเปิดเผยข้อมูล									
	ปี 2557		ปี 2558		ปี 2559		ปี 2560		ปี 2561	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
หมวดอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (ต่อ)										
LA7 คมนาคมกับอุบัติเหตุในอัตราสูงหรือความเสี่ยงสูงจากโรคที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ										
LA8 หัวข้ออาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่ครอบคลุมข้อตกลงร่วมกันกับสหกรณ์การค้า										
หมวดการฝึกอบรมและการศึกษา										
LA9 จำนวนชั่วโมงการฝึกอบรมโดยเฉลี่ยต่อปีต่อพนักงานตามเพศและประเภทพนักงาน										
LA10 หลักสูตรพัฒนาทักษะและระบบการเรียนรู้ในระยะยาวที่สนับสนุนให้พนักงานสามารถทำงานได้อย่างต่อเนื่องและสนับสนุนช่วยหางานให้ประกอบอาชีพเมื่อจบหลักสูตร										
LA11 เปอร์เซนต์ของพนักงานที่ได้รับผลการดำเนินงานเป็นปกติและได้รับการทบทวน										
การพัฒนาการประกอบวิชาชีพตามเพศและประเภทพนักงาน										
หมวดการยอมรับความแตกต่างและอยู่รวมอย่างเท่าเทียมกัน										
LA12 โครงสร้างองค์ประกอบของการกำกับดูแลและรายละเอียดพนักงานต่อประเภทพนักงานตามเพศ										
กลุ่มอายุ, สมาชิกชนกลุ่มน้อย, และตัวชี้วัดอื่นสำหรับการกระจายความเสี่ยง										

รายการ	การเปิดเผยข้อมูล									
	ปี 2557		ปี 2558		ปี 2559		ปี 2560		ปี 2561	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
หมวดค่าตอบแทนที่เท่าเทียมกันสำหรับผู้หญิงและผู้ชาย LA13 อัตราเงินเดือนขั้นพื้นฐานและอัตราค่าตอบแทนผู้หญิงต่อผู้ชายตามประเภทพนักงาน และตามสถานที่ประกอบการที่มีนัยสำคัญ										
หมวดการประเมินผู้แทนจำหน่ายเกี่ยวกับระเบียบแรงงาน LA14 เปอร์เซนต์ของผู้แทนจำหน่ายที่ได้คัดกรองโดยใช้เกณฑ์ระเบียบแรงงาน										
LA15 ผลกระทบด้านระเบียบแรงงานที่มีนัยสำคัญปกติและแนวโน้มเป็นลบในห่วงโซ่อุปทาน และการดำเนินการ										
หมวดกลไกความไม่พอใจต่อระเบียบแรงงาน LA16 จำนวนความไม่พอใจต่อด้านแรงงานเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น, ที่ตั้ง, และการแก้ปัญหา ผ่านกลไกความไม่พอใจอย่างเป็นทางการ										

ภาคผนวก ง

เกณฑ์วิธีตัวชี้วัดด้านสิ่งแวดล้อม ตามกรอบ GRI Version 4.0

รายการ	การเปิดเผยข้อมูล									
	ปี 2557		ปี 2558		ปี 2559		ปี 2560		ปี 2561	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
หมวดวัสดุ										
EN1 วัสดุที่ใช้ แบ่งตามน้ำหนัก หรือขนาด										
EN2 ร้อยละของวัสดุที่ใช้ ซึ่งสามารถรีไซเคิลได้ที่จัดเป็นวัสดุปัจจัยนำเข้า										
หมวดพลังงาน										
EN3 การบริโภคพลังงานทางตรง ผ่านทางแหล่งพลังงานปฐมภูมิ										
EN4 การบริโภคพลังงานทางอ้อม โดยแหล่งปฐมภูมิ										
EN5 พลังงานที่สามารถเก็บรักษาได้เนื่องจากการปรับปรุงให้เกิดการอนุรักษ์และเพิ่มประสิทธิภาพ										
EN6 ความริเริ่มในการจัดหาสินค้าและบริการที่ใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพหรือใช้พลังงานหมุนเวียน และการลดลงของข้อกำหนดทางพลังงานอันเนื่องมาจากความริเริ่มดังกล่าว										
EN7 ความริเริ่มในการลดการบริโภคพลังงานทางอ้อมและปริมาณการลดลงที่ทำได้										
หมวดน้ำ										
EN8 การใช้น้ำทั้งหมด แบ่งตามที่มาของน้ำ										
EN9 แหล่งน้ำที่ได้รับผลกระทบอย่างมากจากการดึงน้ำไปใช้										

รายการ	การเปิดเผยข้อมูล									
	ปี 2557		ปี 2558		ปี 2559		ปี 2560		ปี 2561	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
หมวดน้ำ (ต่อ)										
EN10 ร้อยละและปริมาณน้ำทั้งหมด ที่ถูกนำไปรีไซเคิลและนำกลับมาใช้ใหม่										
หมวดความหลากหลายทางชีวภาพ										
EN11 พื้นที่และขนาดของที่ดินที่องค์กรเป็นเจ้าของ เช่าจัดการ หรืออยู่ใกล้เคียงกับพื้นที่คุ้มครอง และบริเวณที่มีมูลค่าความหลากหลายทางชีวภาพสูงที่อยู่นอกเหนือจากพื้นที่คุ้มครอง										
EN12 คำอธิบายผลกระทบสำคัญของกิจกรรม สินค้าและบริการที่มีต่อความหลากหลายทางชีวภาพสูงที่อยู่นอกเหนือพื้นที่คุ้มครอง										
EN13 แหล่งที่อยู่ตามธรรมชาติที่ได้รับการคุ้มครองหรือฟื้นฟู										
EN14 จำนวนของสายพันธุ์ในบัญชีแดงและบัญชีการอนุรักษ์แห่งชาติ ที่มีแหล่งที่อยู่ในบริเวณที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินงาน โดยแบ่งตามระดับความเสี่ยงการสูญพันธุ์										
หมวด การปล่อยก๊าซ										
EN15 ยอดรวมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางตรง แบ่งตามน้ำหนัก										
EN16 ยอดรวมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางอ้อม แบ่งตามน้ำหนัก										

รายการ	การเปิดเผยข้อมูล									
	ปี 2557		ปี 2558		ปี 2559		ปี 2560		ปี 2561	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
หมวด การปล่อยก๊าซ (ต่อ)										
EN17 ขอดรวมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางอ้อมอื่นๆที่เกี่ยวข้อง แบ่งตามมีน้ำหนัก										
EN18 ความเข้มข้นของการปล่อยก๊าซเรือนกระจก										
EN19 แผนงานนำร่อง เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและผลการลดปริมาณการปล่อยก๊าซที่เกิดขึ้น										
EN20 ขอดรวมการปล่อยสารเคมีที่ทำลายชั้น โอโซนแบ่งตามน้ำหนัก										
EN21 ไนโตรเจนออกไซด์ ซัลเฟอร์ออกไซด์และการปล่อยสารพิษทางอากาศตามชนิดและน้ำหนักที่สำคัญ										
หมวด น้ำทิ้ง และของเสีย										
EN22 ขอดรวมการระบายน้ำ แบ่งตามคุณภาพและปลายทาง										
EN23 ขอดรวมปริมาณขยะ แบ่งตามชนิดและวิธีการกำจัด										
EN24 จำนวนและปริมาณการรั่วไหล ที่มีนัยสำคัญ										
EN25 น้ำหนักของการขนส่ง นำเข้า ส่งออกหรือจัดการของเสีย ที่นับเป็นอันตรายภายใต้ข้อแก้ไขอนุสัญญาบาเซล ในการห้ามส่งออกของเสียอันตรายรวมถึงอัตราส่วนร้อยละของการขนส่งของเสียระหว่างประเทศ										
EN26 การระบุชนิดและขนาดสภาวะคุ้มครองและคุณค่าทางความหลากหลายด้านชีวภาพของแหล่งน้ำ และสิ่งมีชีวิตที่อาศัยภายใต้บริเวณที่ได้รับผลกระทบของการระบายน้ำและของเหลวขององค์กร										

รายการ	การเปิดเผยข้อมูล									
	ปี 2557		ปี 2558		ปี 2559		ปี 2560		ปี 2561	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
หมวดสินค้าและบริการ										
EN27 แผนงานริเริ่มการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของสินค้าและบริการรวมถึงขอบเขตของการลดผลกระทบ										
EN28 ร้อยละของสินค้าที่ขาย และวัสดุของบรรจุภัณฑ์ที่จำแนกตามกลุ่ม										
หมวดความร่วมมือ										
EN29 ตัวเลขทางการเงินของค่าปรับและยอดรวมของมาตรการลงโทษอื่นๆที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเงินจากการละเมิดบทบัญญัติและข้อบังคับทางสิ่งแวดล้อม										
หมวดการขนส่ง										
EN30 ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่สำคัญของการขนส่งสินค้าและสินค้าและวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้เพื่อในการดำเนินงานขององค์กร และการขนส่งกำลังแรงงาน										
หมวด ภาพรวม										
EN31 ค่าใช้จ่าย และการลงทุนในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทั้งหมดแบ่งตามประเภท										
หมวด การประเมินสิ่งแวดล้อมของผู้จัดจำหน่าย										
EN32 ร้อยละของผู้ผลิตรายใหม่ที่ได้รับการคัดเลือกโดยใช้เกณฑ์มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม										
EN33 ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เป็นรูปธรรมที่เกิดขึ้นจริงและมีนัยสำคัญในห่วงโซ่อุปทานและการดำเนินการที่เกิดขึ้น										

รายการ	การเปิดเผยข้อมูล									
	ปี 2557		ปี 2558		ปี 2559		ปี 2560		ปี 2561	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
กลไกการร้องทุกข์ด้านสิ่งแวดล้อม EN34 จำนวนข้อร้องเรียนเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่ไต่ขึ้นและได้รับการแก้ไขผ่านกลไกการระงับข้อพิพาททางการ								☐		

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล นางสาวกฤติกา โพธิ์แก้ว

รหัสประจำตัวนักศึกษา 6110521701

วุฒิการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
บัญชีบัณฑิต	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลศรีวิชัย (วิทยาเขตสงขลา)	2556

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

เจ้าหน้าที่บัญชี บริษัท พิธานพาณิชย์ จำกัด

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

กฤติกา โพธิ์แก้ว และกฤตวดี ลิ้มอุสัน โน. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหาร
สูงสุดกับการรายงานการพัฒนายั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100).การประชุมวิชาการระดับชาติด้านการ
บริหารจัดการครั้งที่ 12 (NCAM 2020).